

VII

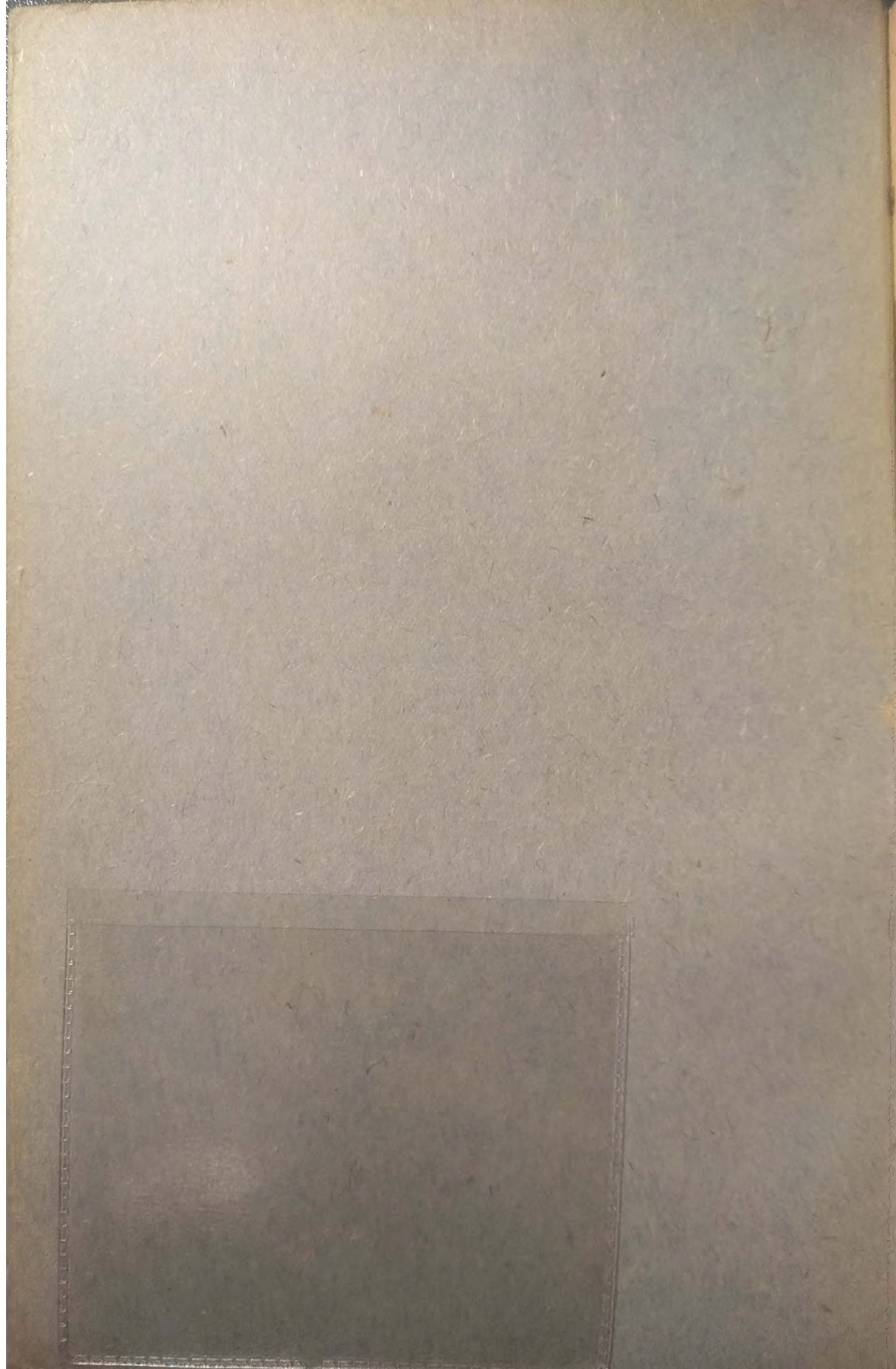
ΝΤΥΝΙΑΤΙΚΟ
ΚΟΝΚΡΕΣΟ
ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΥ
ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ

Γ. ΝΤΙΜΙΤΡΟΦ

Ι ΕΠΙΘΕΣΙ ΤΥ ΦΑΣΙΖΜΥ
ΚΕ ΤΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ
ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΥ
ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ
ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ
ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΝΟΤΙΤΑ
ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ
ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΖΜΟ

ΕΚΘΕΣΙ

ΚΟΜΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ ΚΚ(μ.π)Υ
ΚΙΕΒΟ—ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ • 1936

Devin 350.

Д 3
3292

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

VII

ВСЕМИРНЫЙ
КОНГРЕСС
КОММУНИСТИЧЕСКОГО
ИНТЕРНАЦИОНАЛА

Г. ДИМИТРОВ

НАСТУПЛЕНИЕ ФАШИЗМА И ЗАДАЧИ КОММУНИСТИЧЕСКОГО ИНТЕРНАЦИОНАЛА В БОРЬБЕ ЗА ЕДИНСТВО РАБОЧЕГО КЛАССА ПРОТИВ ФАШИЗМА

ДОКЛАД

ПАРТИЗДАТ ЦК КП(б)У
КИЕВ—МАРИУПОЛЬ ● 1936

— Επιτράπηκε για εκτύπωση 25-I-1936 —
— Αριθμός βιβλίου 76 — Τира́ζ 1000 —
— Γορλίτ 23 — Αριθμός παραγγελίας 4326 —
Ελινικό Εκδοτικό τυ Δονμπάς

ΠΡΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ :

Χ. ΣΣΟΤΙΔΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ: { Μ. ΝΤΑΝΟ
 Λ. ΤΟΧΤΑΜΙΣΣ
 Μ. ΤΙΣΣΛΕΚ

ΔΙΟΡΘΟΤΙΣ: Ν. ΓΙΑΓΥΠ

Η ΕΠΙΘΕΣΙ ΤΥ ΦΑΣΙΣΜΥ ΚΕ ΤΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΥ ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Έκθεσι τυ σιν. ΔΙΜΙΤΡΟΦ στο VII Ντυνιάτικο κονγκρέσο
τυ Κομμουνιστικύ Ιντερνατσιονάλ, 2 τυ Αβγύστου 1935.

Σιν. Κούσινεν (προεδρέβοντας). Το λόγο έχι ο σιν. Διμιτρόφ.

Άμαν φένετε ο σιν. Διμιτρόφ ι ντελεγάτι τυ κάνυν οβάτσια. Απ'τι
ζάλα ακούντε τα νταύσσα: «Ζίτο ο σιν. Διμιτρόφ!», «Ροτ φροντ!»,
«Υρά!», «Μπανζάι!». Όλι ι ντελεγάτι τραγουδύν το «Ιντερνα-
τσιονάλ».

**Ι. Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ
Κ' Ι ΕΡΓΑΤΙΚΙ ΤΑΚΣΙ**

Σύντροφε! 'Αρτα το έκτο κογκρέσο το Κομμουνιστικό Ιντερνα-
τσιονάλ προειδοποιύσε το ντυνιάτικο προλεταριάτο για το ορίμαζμα
τις κενύργιας φασιστικές επίθεσις κε προσκαλύσε στο πολέμιζμα
χαρσού σ' αφτί. Το κογκρέσο έδιχνε, ότι «σε μεγαλύτερο για σε
λιγότερο κρετιλιγμένο ίδος ι φασιστικές τεντέντσιες κε τα έμβρια το
φασιστικό κινίματος ίνε σχεδόν παντύ».

Ο φασιζμός πέρασε σε πλατιά επίθεσι σε ζινθίνες τις πιο
βαθιάς ικονομικής κρίσις πυ κσέςπασε, τις απότομις (ρέζκι) όκσινσις
τις γενικίς κρίσις το καπιταλιζμού, τις επαναστατικοπίσις (ρεβο-
λιυτσιονιζίροδανιε) τον δουλεφτάδικον μαζόν. Ι μπυρζυαζία, πυ
κιριαρχί (γοςπότςτθουετ) χαντραέδι χυτχαράιμο στο φασιζμό για να
πραχματοπιύσι εκσερετικά λιστρικά (γραμπίτελςκι) μέτρα χαρσού στους
δουλεφτάδες, για τιν ετιμασία το αρπαχτικό ιμπεριαλιστικό ντυχύς,
τιν επ.θεσι χαρσού στι Σοβιετική Ένωσι, τι σκλαδιά κε το μίραζμα τις
Κίνας κε στι θάσι όλον αφτόν—για το πατζάριζμα τις ρεβολιυτσιας.

Ι ιμπεριαλιστική κίκλη θέλυνε να περάσουν όλο το θάρος τις
κρίσις στα αμπλάτια τον δουλεφτάδον. Γι' αφτό χριάζετε σ' αφτός
ο φασιζμός.

Αφτί προσπαθύνε να λίσυν το πρόβλημα τον αγορόν (ρίνκοθ)
με το σκλάβομα τον αδίνατον λαόν, με το μεγάλομα το απικιαχύ
ζιγύ κε με το κενύριο μίραζμα το ντυνιά με το ντυχύς. Γι' αφτό
χριάζετε σ' αφτός ο φασιζμός.

Αφτί τίνυνε (στρεμιιάτςα) να θγένυνε έμπρο απτιν επάφκσις
(ναραστάνιε) τον δινάμεον τις ρεβολιυτσιας με το χάλαζμα το ρε-
βολιυτσιόνι κινίματος τον εργατόν κε χοριατόν κε με πολεμική
επίθεσι πάνο στι Σοβιετική Ένωσι—στο οπλότ το ντυνιάτικο προ-
λεταριάτο. Γι' αφτό χριάζετε σ' αφτός ο φασιζμός.

Σε μια σειρά χώρες, χωριστά στη Γερμανία, πριν να κλόνουν
ι μάζες αποφασιστικά προς τη ρεβολιούτσια αφτί ι ιμπεριαλιστική κίχλι
μπόρεσαν να νικίσουν το προλεταριάτο κε να στέκουν τι φασιστική
διχτατορία.

Μα χαρακτηριστικό για τι νίχι το φασισμό ίνε το ότι αφτί
ι νίχι απο μια μαρέσ δίχνη, ότι το προλεταριάτο ίνε αδύνατο, δεν
ίνε οργανομένο κε ίνε παραλιμένο απτι σχιζματική (ρασκόλνιτζε-
σκι) σοσιαλ-δημοκρατική πολιτική τις τακτικές σινεργασίας (σοτρώνι-
τζεσθρα) με τι μπουρζουαζία, απ' άλι μαρέα δίχνη την αδυναμία τις
μπουρζουαζίας, πυ φοβάτε την πραγματοπίσι τις ενότιτας το πολέ-
μιζμου τις εργατικές τάξεις, φοβάτε τι ρεβολιούτσια κε άρτα δεν
μπορί να κρατίσι τι διχτατορία-τις πάνο στις μάζες με τις παλιές
μέθοδες τις μπουρζουαζικής δημοκρατίας κε το παρλαμενταριζμό.

Ο σίντροφος Στάλιν στο XVII σινέδριο τις Πανενοτικές Κο-
μμουνιστικές πάρτιας (τον μπολσεβίκον) έλεγε, ότι τι νίχι το φασι-
σμό στη Γερμανία.

«Πρέπι να τι ντρανόμε όχι μόνο, σαν πρίζναχ τις αδυνα-
μίας τις εργατικές τάξεις κε σαν αποτελέσμα τις ιζμένες
προς την εργατική τάξη, τις σοσιαλ-δημοκρατίας, πυ τιμιζλάισε τι
στράτα στο φασισμό. Πρέπι να την ντρανόμε επίσης, σαν
πρίζναχ τις αδυναμίας τις μπουρζουαζίας, σαν πρίζναχ το ότι
ι μπουρζουαζία με τις παλιές μέθοδες το παρλαμενταριζμό
κε τις μπουρζουαζικής δημοκρατίας δεν μπορί άρτα να έχι
στα χέρια-τις την εκσυζία, γι' αφτό ίνε αναγκαζμένοι να
ισσλιτρίζι στην εσωτερική πολιτική τις τεροριστικές μέθοδες
τις διίχισις (υπραβλένιε)—σαν πρίζναχ το ότι πάνο στη θάσι
τις ιρινικές εκσωτερικές πολιτικές αφτί δεν μπορί άρτα να θρι
διέκσοδο (βίχοτ) απτιν τορινί κατάστασι, γι' αφτό ίνε ανα-
καζμένοι να ισσλιτρίζι την πολιτική το ντοχύς»¹⁾

Ο ΤΑΚΣΙΚΟΣ ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΤΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ο φασισμός στην εκσυζία, σίντροφι, τίλαγα σοστά το ίπεν το
XIII πλένυμ το Ισπολχόμ το Κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ,

1) Στάλιν «Ζιτίματα το λενινισμού.» Εκδ. 10. Κομματικό Εκδοτικό
το ΤςΚ τις ΒΚΠ (μπ) 1934, σελ. 545.

ίνε ανιχτί, τεροριστικί διχτατορία τον πιο ρεακτσιόνι, τον πιο σοβινιστικόν, τον πιο ιμπεριαλιστικόν ελεμέντον το χριματιστικόν καπιτάλ.

Ι πιο ρεακτσιόνι ιδιομορφία το φασιζμό ίνε ο φασιζμός το γερμανικό τίπο. Αφτός αφθάδικα (νάγλο) λεί τον απλόγο-το νατσιοναλ-σοσιαλιζμό, μιν έχοντας τίποτες το κινό με το σοσιαλιζμό. Ο φασιζμός το Γίτλερ ίνε όχι μόνο μπουρζουαζικός νατσιοναλιζμός, αφτός ίνε θιριόδικος (ζβέρски) σοβινιζμός. Αφτός ίνε κιβερνητικό ςίστιμα πολιτικό μπαντιτιζμό, ςίστιμα προβοκάτσιον κε θασάνον για τιν εργατική τάκσι κε τα ρεβολιυτσιόνι ελεμέντα τον χοριατόν, τις μικρίς μπουρζουαζίας κε τις ιντελιγέντσας. Αφτός ίνε μεσεσονικί βαρβαρότητα κε θιριοδία, ίνε αχαλίνοτι (νεομπύζτανια) αγρέσια για τως άλλος λαός κε τις χόρες.

Ο γερμανικός φασιζμός εμφανίζετε (βιστυπάετ) σαν υντάρνικ γροθιά τις ντυνιάτικισ κοντρεβολιούτσας, σαν κιριότερος εμπριστίς (ποτςζιγάτελ) το ιμπεριαλιστικό ντυκούς, σαν ζατζίνστζικος τις σταθροφορίας χαρσού στι Σοβιετικί Ένοσι, τι μεγάλη πατρίδα τον δουλεφτάδον όλυ το ντυνιά.

Ο φασιζμός δεν ίνε μορφί τις κρατικίς εκςυσίας, πυ ταχάτ «ςτέκετε πάνυ στις διο τάκσις—πάνο στο προλεταριάτο κε πάνο στι μπουρζουαζία», τίλογα έλεγε για παράδιγμα, ο Όττο Μπάυερ. Αφτός δεν ίνε «εκσεγερμένι μικρί μπουρζουαζία, πυ πίρε στα χέρια-τις τιν κρατικί μηχανί,» τίλογα λεί ο άνκλος σοσιαλιστίς Μπρέιλ Σφορτ. Όχι. Ο φασιζμός δεν ίνε εκςυσία πάνο απτις τάκσις κε εκςυσία τις μικρίς μπουρζουαζίας ίτε το λυμπεν-προλεταριάτο πάνο στο χριματιστικό κεφάλεο. Ο φασιζμός ίνε ι εκςυσία το χριματιστικό κεφάλεο. Αφτός ίνε ι οργάνοσι τις τεροριστικίς καταδίοκσις (ραςπράθα) τις εργατικίς τάκσις κε το ρεβολιυτσιόνι μέρυς τον χοριατόν κε τις ιντελεγέντσας. Ο φασιζμός στιν εκςοτερικί πολιτικί ίνε σοβινιζμός τις πιο χοντρίς φόρμας, πυ καλιεργί το ζοολογικό μίςος(νενάδιστ) χαρσού στυς άλλος λαός.

Χριάζετε ιδιέτερα δυνατά να υπογραμίσουμε αφτό το γνίσιο χαραχτίρα το φασιζμό, γιατί το σκέπαζμα με τιν κινονικί διμαγογία έδοσε τζαρά στο φασιζμό να τραδίκσι πίσο-το τις μάζες τις μικρίς μπουρζουαζίας σε μια σιρά χόρες, πυ ι κρίσι τις έβγαλε απ'

τιν κολεά, κε μάλιστα μερικά μέρι τον πιο καθιστεριμένον στρο-
μάτον (ελοιόβ) τυ προλεταριάτου, πυ καμία δε θα διάθεναν πίσω
στο φασισμό, αν θα αγρίκαναν τον πραγματικό-τυ τακτικό χαρα-
χτίρα, τιν πραγματικί-τυ φίσι.

Ι ανάπτει τυ φασισμό κε απλόγου-τις ι φασιστική διχτατορία
στις διάφορες χώρες πέρνι διάφορες μορφές, αψτό εκαρτιέτε
απτις ιστορικές, κινονικές κε ικονομικές σινθίκες, απτις εθνικές
ιδιομορφίες (οσόμπενοςτι) κε απτι ντυνιάτικι κατάστασι τις δομέ-
νις χώρας. Σε μερικές χώρες, ιδιέτερα εκί, όπου ο φασισμός δεν
έχι πλατιά μαζική βάση κε όπου το πολέμιζμα τον χοριστόν γρυ-
πιρόδκον στο λάγερ τις φασιστικής μπυρζουαζίας ίνε κάμπωσο δυνατό,
ο φασισμός δεν αποφασίζει να λικθινταρίσι το παρλάμεντο αμέσως
κε σαχιντριζι για τις άλες μπυρζουαζικές πάρτιες, επίσης κε για τι
σοσιαλ-διμοκρατία μερικό λεγάλνωστ. Στις άλες χώρες, όπου ι κηρί-
αρχι μπυρζουαζία φοβάτε τι σι μι έκρικσι (έζριόβ) τις ρεβολιούτσιας,
ο φασισμός στέγνι το απεριόριστό-τυ πολιτικό μονοπόλιο ίτε αμέ-
σως, ίτε λίγο-λίγο δυναμόνοντας το τερόρ κε τιν καταδίοκσι χαρσού
ς'όλες τις πάρτιες κε γρυπιρόδκες, πυ κάνυνε κονκυρίροδατ. Αψτό
δεν πατζαρίσι τις απόπιρες (ποπίτκι) τυ φασισμού σε μομέντ ιδιέτερις
όκσινσις τις κατάστασις-τυ να πλατένι τι βάση-τυ κε δίχος να μεταλάζι
τιν τακτικί-τυ υσία (σύστζνωστ), να σινδιάζι τι φανερί τεροριστικί
διχτατορία με τι χοντρί φαλσιφικάτσια τυ παρλαμενταριζμού.

Ο ερχομός τυ φασισμού στιν εκσυσία ίνε όχι σινιθιζένο μετάλαζμα
τις μιας μπυρζουαζικής κибέρνιςις από άλι, μα ίνε μετάλαζμα τις
μιας κρατικής μορφίς τις τακτικής κηριαρχίας τις μπυρζουαζίας—τις
μπυρζουαζικής διμοκρατίας—από άλι μορφί—απτι φανερί τεροριστικί
διχτατορία. Ι παραγνόρισι αψτίς τις διαφορές θα ίτανε σοβαρό
κσέχαζμα. Μα όχι λιγότερο σοβαρό κε επικίντινο (οπάσνι) κσέχα-
ζμα ίνε κε ι ιποτίμισι (νεντοοτσένκα) τις σιμασίας, πυ έχυνε για
το στέκσιμο τις φασιστικής διχτατορίας τα ρεακτσιόνι μέτρα τις
μπυρζουαζίας, πυ δυναμόνυνε τόρα στις χώρες τις μπυρζουαζικής
διμοκρατίας, πυ πνίγυνε τις διμοκρατικές λεφτεριές τον δουλε-
φτάδον, πυ πλαστογραφούν κε λιγοστέδυνε τα δικεόματα τυ παρλά-
μεντου, πυ δυναμόνυνε τις καταδίοκσις χαρσού στο ρεβολιουτσιόνι κί-
νιμα.

Δεν πρέπι σίντροφι, να φανταστούμε τον ερχομό τυ
στιν εκσυσία έτσι απλοπιμένα κε ομαλά (γλάτκο), ταχάτ φασισμό
κάπιο

κομιτέτ το χρηματιστικόν κεφάλειον αποφασίζει σε μια μέρα να στέκει
τι φασιστική δικτατορία. Στην πραγματικότητα ο φασισμός εινίθος
έρχεται στην εκουσία με αμίδεο (βζαίμνοε), έρχεται ραστ κε με ουκί
πολέμιζμα χαρσού στις παλιές μπουρζουαζικές πάρτιες ίτε με ορι-
ζμένο μέρος-τους, με πολέμιζμα μάλιστα στο ίδιο φασιστικό λάγερ,
που έρχεται ραστ ζόνι ος τις ένοπλες εινκρούσεις (στολκνοθένια), τί-
λογα το ίδαμε αφτό στη Γερμανία, στην Αυστρία κε σε άλλες χώρες.
Μα όλα αφτά δεν αδινάτένουν τι σημασία το φακτ, ότι ος το
στέκσιμο τις φασιστικής δικτατορίας ι μπουρζουαζικές κυβερνήσεις εινίθος
περνούνε από ειρά προετιμαστικά ετάπ κε πραγματοποιούνε μια ειρά
ρεακτσιόνι μέτρα, που κάνουνε γιαρτίμ στο φασισμό άμεσα (νεποσρέτ-
στέβνο) να έρχεται στην εκουσία. Τίς δεν πολεμίζει σ' αφτά τα προε-
τιμαστικά ετάπ χαρσού στα ρεακσιόνι μέτρα τις μπουρζουαζίας κε
χαρσού στον επαφκσανόμενο φασισμό, αφτός δε μπορεί να πατζα-
ρίζι, αφτός αντίθετα, λαφρένι τι νίκι το φασισμό.

Ι αρχιγί τις σοσιαλ-δημοκρατίας σκέπαζαν κε μύλοναν απτις
μάζες το γνίσιο τακσικό χαραχτίρα το φασισμού κε δεν προσκαλύσαν
στα πολέμιζμα χαρσού στα ρεακτσιόνι μέτρα τις μπουρζουαζίας, που
δινάμοναν. Αφτί έχουε μεγάλη ιστορική εφθίνι (οτθέτστέβνοστ),
γιατί στην αποφασιστική στιγμή τις φασιστικές επίθεσεις το σημαντικό
μέρος τον δουλεφτάδικον μαζόν στη Γερμανία κε σε ειρά άλλες φασι-
στικές χώρες δε γνώριζε στο φασισμό τον πιο εμοσόρο (κροδοζζάτνεικσι)
χρηματιστικό άρπαγα, τον καταραμένο-το ντυσζμάνο, κε ότι αφτές
ι μάζες δεν ήτανε έτιμες, για τιν απόκρυσι (οτπόρ).

Σε τί ίνε ι πιγί (ιστότζνικ) τις επιροίς το φασισμού πάνω
στις μάζες; Ο φασισμός μπορεί να προσελκίι τις μάζες, γιατί κάνι
διμαγογικά έκλινι (απελίρυσετ) πάνω στα πιο ζοτικά-τους αρατέματα
κε στα εκσικλίχια-τους. Ο φασισμός όχι μόνο ίφτι τις προλίψεις
(πρετραζούτκι), που βαθέα ρίζοσαν στις μάζες, μα πέζι κε πάνω στα
καλίτερα εσθίματα τον μαζόν, πάνω στο έσθιμά-τους τις δικεοσίνις
(επραβετλίθνοστ) κε έρχεται ραστ μάλιστα πάνω στις ρεβολιυτσιόνι-
τους τραντίτσιες. Γιατί ι γερμανί φασίστες, αφτί ι λακέδες τις με-
γάλης μπουρζουαζίας κε άσπονδι (ζακλιάτιε) ντυσζμάνι το σοσιαλισμό,
δίχνουε τον απλόγου-τους στις μάζες σαν «σοσιαλιστές» κε τον
ερχομό-τους στην εκουσία τον δίχνουε σαν «ρεβολιούτσια»; Γιατί αφτί
τίνουε να εκμεταλεφτόνε τιν πιστία στη ρεβολιούτσια τιν έλκσι (τιά-

γα) στο σοσιαλισμό, που ζώνε στις καρδιές τον πλατιόν δουλεφτάδι-
κον μαζόν τις Γερμανίας.

Ο φασιζμός δουλέδι για τα συμφέροντα τον άκρον ιμπεριαλι-
στόν, μα εμφανίζετε μπροστά στις μάζες κάτω απτι μάσκα του ιπε-
ρασπιστή του αδικιμένου (ομπιζζενοι) έθνους και κάνει έκκλησι στο προ-
ζδλιμένο εθνικό έσθιμα, τίλογα για παράδειγμα, ο γερμανικός φασι-
ζμός, που τράβηκε πίσω-του τις μάζες με το λόζουνγ «χαρσσύ στο
Βερσάλ».

Ο φασιζμός τίνι προς την πιο ακράτιτι εκμετάλεψι τον μα-
ζόν, μα σιμόνι ε' αφτές με τεχνική αντικαπιταλιστική διμαγογία,
εκμεταλεδόμενος το βαθί μίσος τον δουλεφτάδον χαρσσύ στην αρπα-
χτική μπουρζουαζία, τις μπάνκες, τα τρέστα και τους χρηματιστικούς
μεγιστάνες (μαγνάτι) και βάλι λόζουνγα, που στι δόμενι στιγμή ίνε
τα πιο ελκιστικά για τις μάζες, που πολιτικά δεν ορίμασαν: στι
Γερμανία—«το γενικό καλό ίνε πιο πσιλά απτο ατομικό», στι
Ιταλία—«το κράτος-μας ίνε όχι καπιταλιστικό, μα κορπορατίδνι»,
στι Γιαπωνία—«για Γιαπωνία δίχος εκμετάλεψι», στις Ενωμένες
Πολιτίες «για το μίραζμα του πλούτου» κ.τ.λ.

Ο φασιζμός δίνι το λαό για παραλάιμο στα πιο διεφθαρμένα
πουλιμένα στιχία, μα εμφανίζετε μπροστά-τους με το αράτεμα τις
α«τίμιας και αδέκαστις εκσυσίας». Κερδοσκοπόντας πάνω στι βαθιά
μπαγοίτεψι (ραζοτζαροδάνια) τον μαζόν από τις κιθερνίσις τις
νπουρζουαζικίς δημοκρατίας, ο φασιζμός υποκριτικά (λιτσεμέρνο) αγα-
ταχτί χαρσσύ στι διαφθορά (κορύπτσια) (για παράδειγμα, ι αφέρες
ο Μπαρμάρ και το Σκλιάρεκ—Γερμανία, ι υπόθεσι του Σταδίσκι—
Φράντσια, και μια σιρά άλλον).

Ο φασιζμός χαπατέδι για τα συμφέροντα τον πιο ρεακτσιόνι κίχλον
τις μπουρζουαζίας τις απαγοιτεμένες μάζες, που γιαγαλέ-
θουνε απτις παλιές μπουρζουαζικές πάρτιες. Μα αφτός επιβάλετε
ε' αφτές τις μάζες με το απότομο τον επιθέσδν-του πάνω στις
μπουρζουαζικές κιθερνίσις, με την αδιαλαχσία του φέρσιμό-του με τις
παλιές πάρτιες τις μπουρζουαζίας.

Ιπερτερόντας (πρεβοςχοντιά) με τον κινιζμό-του και με τα
πσέματά-του όλες τις άλλες ιδιομορφίες τις μπουρζουαζικίς με τα
ο φασιζμός προσαρμόζι (πρισποσομπλιάετ) τι ρεάκτσιας
του στις εθνικές ιδιομορφίες (οτόμπενοστι) τι διμαγογία-
χόρας και μάλιστα στις ιδιομορφίες τον διαφόρον τις κάθε
κινονιχόν

στρωμάτων (ελπί) στην ίδια χώρα. Και μάζες τις μικρές μπουρζουαζίας, ακόμα κι' ένα μέρος τον εργατόν, που έσοςαν στην απόγνωση απτιν ανάνκη, απτιν ανεργία και απτα εκδικίλια τις ίπαρκείς-τους νίεσκυνε θίματα τις κινωνικές και σοβινιστικές διμαγογίας του φασισμού.

Ο φασισμός έρχετε στην εκουσία σαν πάρτια του χτυπήματος χαρσού στο ρεβολουτσιόνι κίνημα του προλεταριάτου, χαρσού στις λαϊκές μάζες, που ίνε στον αναθραύμό, μα αφτός δίχνη τον ερχομό-του στην εκουσία σαν «ρεβολουτσιόνι» κίνημα χαρσού στη μπουρζουαζία απτο όνομα «όλου του έθνους» και για το «χυτχαράιμο του έθνους». Ας φέρουμε στο νύ-μας το «ποχόντ» του Μυζολίνι στο Ρίμ, το «ποχόντ» του Πίλσούτςκι στη Βαρσάβα, τι νατσιοναλ-σοσιαλιστική «ρεβολουτσία» του Γίτλερ στη Γερμανία κ. τ. λ.

Μα τίλογα μάσκες κι' αν θα φαρέσι-πα ο φασισμός, σ' όπιες φόρμες κι' αν θα εμφανιστί, με τίλογο τρόπο κι' αν θα έρτι-πα στην εκουσία,

Ο φασισμός ίνε ι λον άγρια επίθεσι του κεφάλου πάνω στις δουλεφτάδικες μάζες,

Ο φασισμός ίνε ακράτιτος σοβινισμός και αρπαχτικό ντυχύς,

Ο φασισμός ίνε λισιάρικι αντίδρασι (ρεάκτσια) και κοντρεβολουτσία,

Ο φασισμός ίνε ο λον καταραμένος ντυςσμένος τις εργατικές τάξεις και όλον τον δουλεφτάδον!

ΤΙ ΦΕΡΙ ΣΤΙΣ ΜΑΖΕΣ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΥ ΝΙΚΙΣΕ;

Ο φασισμός ίποςχέθηκε να δώι στους εργάτες «δίκεο μεροκάματο», μα πραγματικά έφερε ακόμα πιο χαμιλό, φτοχά επίπεδ-ζίσιμου. Αφτός ίποςχέθηκε στους άνεργους δουλιά, μα στην πραγματικότητα έφερε ακόμα πιο θαριά θάσανα πίνας, δουλικί ανανχαστική εργασία. Στην πραγματικότητα κάνι τους εργάτες και τους άνεργους πάριες τις καπιταλιστικές κινωνίας δίχος δικεόματα, χαλάνι τα προφσουίδια-τους, τους πέρνι το δικεόμα να κάνυνε απεργίες και να έχουν εργατικό τίπο, τους καρτακολί θίεα στις φασιστικές οργανόσεις, κλέφτι τα φόντα-τους τις κινωνικές ασφάλιας (στραχοθάνιε), και τις φάμπρικες

κε τα εργοστάσια τα κάνι καζάρμες, όπου κυριαρχίει ακράτιτα αφθονία τον καπιταλιστών.

Ο φασιζμός υποσχέθηκε στους δουλεφτάδες για στελάρους να τους ανίξει πλατιά στράτα για λαμπρό μέλλον. Μα πραγματικά αφτός έφερε το μαζικό θγάλιμο τον γιασελάρον απτις επιχιρίσεις, έφερε τα εργατικά λάγερ κε την αδιάκοπη στρατιοτική μουστρόφκα για το αρπαχτικό ντυχός.

Ο φασιζμός υποσχέθηκε στους υπαλίλους, στους μικρός τζινόδνικους, στην εντιλιγέντσια να εκσασφαλίσι την ίπαρκσί-τους, να χάσι την παντοδυναμία τον τρεστ κε τι σπεκυλιάτσια του μπάνκοθι κεφάλου. Μα πραγματικά αφτός έφερε ακόμα πιο μεγάλι απόγνοσι κε αθεοότιτα για την αδριανί μέρα, τους υποτάξι (ποντζινιάετ) σε κενύριο μπιυροκρατιζμό απτους λον υπάκους-του οπαδός, διμιουργί αππόφορι διχτατορία τον τρεστ, σπέρνι τέτια διαφθορά κε παραλίσια, που δεν ίτανε καμία-πα.

Ο φασιζμός υποσχέθηκε στους φτοχός νταγατραιμένους χοριάτες να λικθινταρίσι, τι εκλαβιά τον χρεόν, να καταργίσι το αρέντηνι πλυγάριζμα κε μάλιστα τι δορεάν απαλοτρίοσι (οττζουζζτένιε) τις γις τον πομέστζικον για τους χοριάτες, που ίνε δίχος τόπο κε γαλάνυντε. Μα αφτός διμιουργί τέτιο εκλάδομα τον δουλεφτάδον χοριατόν απτα τρεστ κε απτο φασιστικό κρατικό απαράτ, τίλογο δεν ίτανε καμία-πα κε σόνι την εκμετάλεψι τον βασικόν μαζόν τον χοριατόν απτους μεγάλους πομέστζικους τις μπάνκες κε απτους ροστοβστζίκους στα άκρα όρια.

«Ι Γερμανία θα ίνε αγροτική χώρα, ίτε αφτί δε θα ίνε ίτζπα», — πανιγίρικά ίπε ο Γίτλερ. Μα τί πέρανε ι χοριάτες στη Γερμανία στον κερό του Γίτλερ; Το μορατόριουμ, που άρτα, καεάργισαν; Ίτε το νόμο για την κληρονομία (ναςλέτοδχνια) το χοριατικό συρπατζλίχ, που εκτοπίζι απτο χοριό εκατομύρια πεδιά κε κορίτσια κε τους κάνι ζιτιλιάνους; Ι μπατράκι έγιναν μισοδυλοπάρικι, που δεν έχυνε μάλιστα το ελεμεντάρνι δικέομα του λέρφτερου κυτζιράιμυ. Ι δουλεφτάδες χοριάτες δεν έχυνε τζαρά να πωλύνε στο μπαζάρι τα προϊόντα του νικοχιριό-τους.

Κε στην Πολονία;

«Ο χοριάτις τις Πολονίας, — γράφι ι πολωνική εφημερίδα «Τζας», — ιςλιτρίζι τους τρόπους κε τα μέσα, που ιςλιτράιζανε μόνο στην εποχή του μεσέονα: αφτός εκχιντρίζι φοτιά σι

συμπά κε τι χρεόνι στον χωρσού-τυ, τα σιννίκια αφτός τα χορίζι σε κάμποσα κομάτια, ις τον άλωνα χρεόνι τις λερές σαπυνάδες, κσεθράζι τα θαρέλια, όπου ίτανε αλικομένα πεσάρια για να πάρι αλικό νερό. Αφτό δεν ίνε μπάσνια, μα ίνε ι πραγματική κατάστασι στο χοριό, για τιν οπία ο καθένας μπο-ρί να επιβεθεοθί».

Κε αφτό το γράφυνε, σίντροφι, όχι ι κομμουνιστές, μα ρεακ-τσιόνι επιμερίδα τις Πολονίας.

Μα αφτό δεν ίνε όλο.

Κάθε μέρα στα στρατόπεδα σινκέντροσις τις φασιστικής Γερ-μανίας, μέσα στα υπόγια τυ γεστάπο (οχράνκα), στα πολωνικά μπουντρόμια (ζαστένκι), στι βουλγαρική κε φινλανδική οχράνκα, στι «Γλαβνιατζέ» τυ Μπελγράντ, στι ρουμανική «σιγυράντσα», στα ιτα-λικά νισιά (οστροβά) ι καλύτερι χιι τις εργατικές τάξεις, ι ρεβολιυ-τσιόνι χοριάτες, ι αγωνιστές για το θαθμάσιο μέλον τις ανθρωπότι-τας υποβάλυντε σε τέτιος σιχαμερός εκδιαζμός κε κοροιδίες, μπρο-στά στις οπίες χλομιάζουν κ' ι λον θρόμικες δουλιές τις τσαρικής οχράν-κας. Ο κακόργος (ζλοντέικι) γερμανικός φασιζμός κάνι τυς άντρες εματομένι μάζα μπροστά στις γινέκες-τυς, πιλίγι στις μάνες με τα πακέτα τις πότζτας το σαχτάρ απτα σκοτομένα πεδιά-τυς. Τι στεριλιζάτσια τιν έκαναν πολιτικό μέσο πολέμιζμου. Στις κάμερες τον θασάνον κυνόνυν βίεα μέσα στις πιαζμένους αντιφασί-στες αγυλίδκα σσέα, τσακόνυνε τα χέρια-τυς, θγάλυνε τα μάτια-τυς, τυς κρεμάζυνε, τυς φυσκόνυνε με το νερό, κόφτυνε πας το κορμί-τυς τι φασιστική σθάστια.

Μπροστά-μυ ίνε ι στατιστική σθότκα τις ΜΟΠΡ—Ντονιάτικι οργάνοσι γιαρντίμ στις αγωνιστές τις ρεβολιούτσιας—για τυς σκοτομένους, πλιγομένους, αρεσταριζμένους, θασανιζμένους κε σακατεμέ-νους στι Γερμανία, Πολονία, στιν Ιταλία, Αφστρία, Βουλγαρία κε Γωγοσλαβία. Μόνο στι Γερμανία στον κερό, πυ ίνε στιν εκσυσία ι νατσιοναλ-σοσιαλιστές ίνε σκοτομένι παραπάνο από 4.200, ίνε αρεσταριζμένι—317.800, ίνε πλιγομένι κε υποβάλθικαν στα θάσα-να—218.600 αντιφασίστες εργάτες, χοριάτες, ιπάλιλι, ιντελιγέντι κομμουνιστές, σοσιαλ-διμοκράτες, τζλένι τον οποζιτσιόνι χριστιανικών οργανόσεων. Στιν Αφστρία ι «χριστιανική» φασιστική κιθέρνισι απτον κερό τον μαχόν τυ περισινύ Φλεβάρι σκότοσε 1.900 ανθρώπους, πλιγοσε κε σακάτεψε 10.000, αρεστάρισε 40 χιλιάδες ρεβολιυτσίονι εργάτες. Κε αφτί ι σθότκα, σίντροφι, πολί δε σόνι.

Μου ίνε δύσκολο να έβρω λόγια για να εκφράσο όλι την αγα-
νάχτισι, πυ μας χαπατέδι, όταν νυνίζουμε για τα θάσανα, πυ υπο-
φέρυνε τόρα ι δουλεφτάδες σε μια σιρά φασιστικές χώρες. Ι τσίφρες
κε τα φάκτα, πυ δίχουμε δεν καθρεφτίζυνε (οτραζζάντ) κε το
ένα εκατοστό τις γνίσιας καρτίνας αφτίς τις εκμετάλεπεις κε
αφτόν τον θασάνον τυ μπελογθαρντέισκι τερόρ, απτα οπία ίνε για-
μάτο το καθιμερινό ζίσιμο τις εργατικές τάξεις στις διάφορες καπι-
ταλιστικές χώρες. Κανένα θιβλίο-πα δε μπορί να δόσι τζαρά χτι-
πιτά να αγριάτε τις άπιρες θιριοδιες τυ φασιζμού πάνο στις δου-
λεφτάδες.

Με μεγάλη ταραχή κε μίσος χαρσού στις φασιστικές δίμους
εμís κατεθάζουμε τις σιμέες τυ Κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ μπροστά
στιν αλιζμώνιτι μνίμι τυ Ντζζον Σεερ, τυ Φίτε Σεουλτε, τυ Λιούτ-
γενς—στι Γερμανία, τυ Κολόμαν Βάλις κε Μιουνιχράιτερ—
στιν Αυστρία, τυ Σεαλάιγια κε Φιρστ—στι Βένγρια, τυ Κοφαρ-
τζζίεφ, Λιουτιμπρότςκι κε Βόικοβ—στι Βουλγαρία, μπροστά στι
μνίμι τον χιλιάδον κε χιλιάδον κομμουνιστόν, σοσιαλ-διμοκρατόν κε
μπεςπαρτίνι εργατόν, χοριατόν, αντιπροσόπον τις προσδεφτικές
ιντελιγέντσιας, πυ δόσανε το ζίσιμό-τους στο πολέμιζμα με το
φασιζμό. Χερετίζουμε απ' αφτί την τριμπόνα τον αρχιό τυ γερμα-
νικό προλεταριάτο κε επίτιμο πρόεδρο τυ Κονγκρέσου-μας—τον σίν-
τροφο Τέλμαν. (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΟΛΙ ΣΤΙ ΖΑ-
ΛΑ ΣΙΚΟΝΥΝΤΕ ΠΑΝΟ). Χερετίζουμε τος σιντρόφους Ραχόσσι,
Γράμσσι (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΟΛΙ ΣΤΙ ΖΑΛΛ
ΣΙΚΟΝΥΝΤΕ ΠΑΝΟ), Αντικάινεν, Ιόνκο Πάνοβ. Χερετίζουμε τον
λίδερ τον ισπανόν σοσιαλιστόν Καμπαλιέρο, πυ ι κοντρεβολιουτσιονέρι
τον κάθισαν στι φιλακί, τον Τομ Μόνι, πυ λiónι στι φιλακί άρτα
18 χρόνια, κε τις χιλιάδες τον άλον δεζμοτόν (ύζνικι) τυ κεφά-
λευ κε το φασιζμό (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ), κε τος
λέμε: «Αδέρφια στο πολέμιζμα, στα όπλα, δε σας ζμονίσουμε.
Εμís ίμάστε αντάμα-σας. Κάθε όρα τυ ζίσιμό-μας, την κάθε στα-
λαγματιά (κάπλια) τυ έματός-μας θα τι δόσουμε για τι λεφτεριά-
ςι κε για τι λεφτεριά όλον τον δουλεφτάδον απτο εσχρό (ποζόρνι)
φασιστικό καθεστός». (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΣΤΙ
ΖΑΛΛ ΟΛΙ ΣΙΚΟΝΥΝΤΕ ΠΑΝΟ).

Σίντροφι, ακόμα ο Λένιν μας προειδοπιύσε, ότι ι μπορζουαζία

μπορεί να έδρι τζαρά να επιπέσει με άγριο τερόρ πάνω στους δουλε-
φτάδες κε να αποκρύσι στο ένα για στο άλλο κοντό θαντέ τις δινά-
μεις τις ρεβολιούτσιας, πυ υσέδυνε, μα πάλι αφτί δε θα μπορέσι να
χλιτόσι απτο χαμό.

«Το ζίσιμο, —έγραφε ο Λένιν, —θα πάρι το δικό-τυ. Ας
τινάξετε ι μπουρζουαζία, ας λισάζι όσπυ να σκοτιστί το μιάλο
τις, ας το παρακάνι, ας κάνι αχμαλλίχια, ας εκδικιέτε (μστιτ)
από πριν τος μπολσεβίκους κε ας προσπαθί να τσακόνι (στιν
Ινδία, στι Βένγκρια, στι Γερμανία κ. τ. λ.) τις αρτίχκες εκα-
τοντάδες, χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες τον αδρινέσσουν ίτε
πσεζνέσσουν μπολσεβίκον: κάνοντας έτσι ι μπουρζουαζία κάνι
τίλογα κάνανε όλες τάξεις, πυ ίτανε καταδικαζόμενες στο
χαμό απτιν ιστορία. Ι κομμουνιστές πρέπει να κσέρυνε, ότι το
μέλον τίλογα κι' αν ίνε-πα ανίκι σ' αφτός, κε /γι' αφτό εμís
μπορούμε (κε πρέπει) να ζμίχνουμε το πιο μέγαλύτερο πάθος
(στράστνοστ) στο μεγάλο ρεβολιουτσιόνι πολέμιζμα με το λον
πσίχρεμο κε νιφάλιο ισάπ τον λισαζμένον τιναγμάτων τις
μπουρζουαζίας»¹⁾

Νε, αν εμís κε το προλεταριάτο όλυ το ντυνιά θα πάμε
δυνατά πας τι στράτα, πυ μας έδixαν ο Λένιν κε ο Στάλιν, ι
μπουρζουαζία θα χαθί ότι κι' αν κάνι. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΖΕΡ ΙΝΕ ΑΝΑΠΟΦΕΦΧΤΙ Ι ΝΙΚΙ ΤΥ ΦΑΣΙΖΜΥ;

Γιατί κε τίλογα ο φασιζμός μπόρεσε να νικίσι;

Ο φασιζμός ίνε ο λον καταραμένος ντυςσμάνος τις εργατικís
τάξεις κε τον δουλεφτάδον. Ο φασιζμός ίνε ντυςσμάνος τον ⁹/₁₀ τυ
γερμανικό λαύ, τον ⁹/₁₀ τυ αφστριακό λαύ, τον ⁹/₁₀ τον άλλον λαόν
τον φασιστικόν χορόν. Πός κε τίλογα αφτός ο καταραμένος ντυς-
μάνος μπόρεσε να νικίσι;

Πρότα απ' όλα ο φασιζμός μπόρεσε να έρτι στιν εκςυσία,
γιατί ι εργατικί τάξι, χάρι στιν πολιτικί τις τακτικís σινεργασίας
με τι μπουρζουαζία, πυ τιν πέραζαν ι αρχιγί τις σοσιαλ διμοκρατίας,
διεσπásτικε, πολιτικά κε οργανοτικά αποπλίστικε (ραζορουζζίλσια)
μπροστά στιν επιτιθέμενι μπουρζουαζία. Κε ι κομμουνιστικés πάρτιες

¹⁾ Λένιν. 'Απαντα, τόμος XXV, σελ. 236.

δεν ήτανε τόσο δυνατές, ώστε δίχως κε χαρσού στι σοσιαλ-δημοκρατία να σιχόσουν τις μάζες κε να τις πάγουν στιν αποφασιστική μάχη χαρσού στο φασισμό.

Κε πραγματικά! Τα εκατομύρια τον σοσιαλ-δημοκρατών εργατών, πυ τόρα αντάμα με τα κομμουνιστικά-τους αδέρφια υποφέρουν όλες τις φρίκες (ύψι) τις φασιστικές δαρβαρότητας, ας νυνίζουμε σοβαρά: αν το προλεταριάτο τις Γερμανίας κε τις Αφστρίας στα 1918, όταν άρχισε ι ρεβολιούτσια στι Γερμανία κε Αφστρία, δε θα πίνεγε πίσο απτο σοσιαλ-δημοκρατικό ρυκοδότσητο του 'Όττο Μπάνερ, του Φρίντριχ 'Αντλερ κε Ρέννερ στιν Αφστρία, του 'Εμπερτ κε Σσέιντειμαν στι Γερμανία, κε θα δάινεν πάνο στι στρατά τον ρόσον μπολσεβίκον, πάνο στι στρατά του Λένιν κε Στάλιν, τόρα δε θα ήτανε ο φασισμός νε στιν Αφστρία, νε στι Γερμανία, νε στιν Ιταλία νε στι Βένηρια, νε στιν Πολονία, νε στα Βαλκάνια. 'Όχι ι μπορζουαζία, μα ι εργατική τάξι θα ήτανε άρτα γύργά νικηχίς τις κατάστασις στιν Εβρόπι. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ας πάρουμε, για παράδιγμα, τι σοσιαλ-δημοκρατία τις Αφστρίας. Ι ρεβολιούτσια του 1918 τι σίκοσε σε άλιαχ μεγάλο πσέλος. Αφτί ίχε τιν εκσυζία στα χέρια-τις, αφτί ίχε δυνατές θέσις (ποζίτσι) στιν άρμια, στο κρατικό απαράτ. Βασιζόμενι πάνο σ' αφτές τις θέσις, αφτί μπόρνε να σκωτόσι στι ρίζα το φασισμό, πυ γενι-σκάτιντον. Μα αφτί παρέδινε δίχος αντίστασι (σοπροτιβλένιε) τι μια θέσι τις εργατικής τάξις πίσο απτιν άλι. Αφτί έδοσε τζαρά στι μπορζουαζία να δυναμόσι* τιν εκσυζία-τις, να καταργίσι τιν κονστιτούτσια, να τιμιζλαίσι το κρατικό απαράτ, τιν άρμια κε τιν πολιτία απτους σοσιαλ-δημοκράτες φυνκτσιονέρους, να πάρι απτους εργάτες το αρσενάλ. Αφτί έδοσε τζαρά στους φασίστες μπαντίτες ατιμοριτί (μπεζναχάζανο) να σκωτόνουνε τους σοσιαλ-δημοκράτες εργάτες, ίντων χαίλ με τους όρους (υςλόβια) του γιυτενμπέργκσι πακτ, πυ άνικσε στα φασιστικά ελεμέντα τι στρατά στις επιχιρίσις. Σ' αφτό τον κερó ι αρχιγί τις σοσιαλ-δημοκρατίς σκώτιζαν (μορότζιλι) τους εργάτες με το λίντςκι πρόγραμμα, όπου προβλεπότανε το διλιματικό (αλτερνατίβνι) τζαρά τις οπλιζμένις θίας πάνο στι μπορζουαζία κε το στέκσιμο τις προλεταριακής διχτατορίας κε τους υςσαντράιζε, ότι ι πάρτια θα απαντίσι με πριζιβ προς τι γενική απεργία κε το οπλιζμένο πολέμιζμα, αν ι κηρίαρχες τάξις θα εφαρμόσουνε θία χαρσού στιν εργατική τάξι. Θαρίς κε όλι ι πολιτική τις ετιμασίας τις φασιστικής επίθεσις πάνο στιν εργατική τάξι δεν ήτανε αλισίδα από θίες πάνο-τις, πυ ήτανε

σχεπαζμένες με συνστυτυσιόνι μορφές; Ακόμα κε λίγο έμπρο κε στον κερó τον μαχόν τυ Φλεδάρι το ρυκοδóτςτθο τις σοσιαλ-δικοκρατίας τις Αφστρίας αφίκεν το στυτυμπόντ, τυ ιροικά πολέμιζε, απομονομένο απτις πλατιές μάζες κε καταδίκασε το αφστριακό προλεταριάτο σε ίτα (ποραζζένια).

Ζερ ίτανε αναπόφερχτι στι Γερμανία ι νίκι τυ φασιζμό; Όχι, μπόρνεν να τιν πατζαρίζι ι γερμανική εργατική τάκι.

Μα γι' αφτό έπρεπε να κατορθóσι να στέκσι το ενιέο αντιφασιστικό προλεταριακό φρόντο, να ανανκάσι τυς αρχιγός τις σοσιαλ-δικοκρατίας να κσαπελόνε το ποχόντ χαρσσύ στυς κομουνιστές κε να κάμι χαίλ τις επανιλιμένες (νεοτνοκράτνιε) προτάσις τις κομπάρτιας για τιν ενότιτα τις δράσις χαρσσύ στο φασιζμό.

Στον κερó τις επίθεσις τυ φασιζμό κε στον κερó τις βαθμιέας (ποστεπέναια) λικθιντάτσιας τον μπουρζουαζικο-δικοκρατικόν λεφτεριόν απτι μπουρζουαζία, αφτί έπρεπε να μιν πιφέραντυν απτις ρεζολιώτσις τις σοσιαλ-δικοκρατίας με λόγια, μα να απαντίσι με γνίσιο μαζικό πολέμιζμα, τυ θα πατζαρίζεν τα φασιστικά πλάνα τις γερμανικής μπουρζουαζίας. Αφτί έπρεπε να μιν αφίσι να απαγορέπσι ι κιθέρνισι τυ ΜπράυνΖέδερινκ το σοιύζ τον κόκκινον φροντοδίκον, μα να στίκσι ανάμεσα ε' αφτό κε το σκεδόν εκατομίριο τον τζλένον τυ ρειχσμπάνερ ¹⁾ μαχιτικό κοντάκτ κε να ανανκάσι τον Μπράυν κε τον Ζέδερινκ να εκσοπλίσυνε κε το ένα κε το άλλο για ν' αποκρúσυν κε να τσακόσυν τις φασιστικές μπάντες.

Αφτί έπρεπε να ανανκάσι τυς λίδερυς τις σοσιαλ-δικοκρατίας, τυ ίτανε επικεφαλís τις κιθέρνισις τις Προσίας να πάρυνε μέτρα άμυνας χαρσσύ στο φασιζμό, να αρεστάρυνε τυς φασίστες αρχιγός, να σφαλίσυν τον τίπο-τυς, να κάνυν κονφισκάτσια τα ιλικά μέσα-τυς κε τα μέσα τον καπιταλιστόν, τυ έδυγαν καπίκια για το φασιστικό κίνιμα, να νταγιτραίσυνε τις φασιστικές οργανόσις, να πάρυν τα όπλα-τυς κ.τ.λ.

Αφτί έπρεπε πιο πέρα να κατορθóσι να φέρι στο γιυρούχ κε να πλατέ-νι όλα τα ίδι τις κινονικές βοίθιας κε να στέκσι μορατοριυμ κε βοι-θίματα τις κρίσις για τυς χοριάτες, τυ νταγιτραέφκυνε κάτω απτιν επιροί τον κρίσειν, φορολογόντας τις μπάνκες κε τα τρεστ, κε έτσι να εκσασφαλίσι στο δαφτό-τις το γιαρτίμ τον δυλεφτάδον χοριατόν. Αφτό δεν

¹⁾ Ρειχσμπάνερ—«Σοιύζ τις ίμπερσκι σιμέας», σοσιαλ-δικοκρατικί μικοστρατιοτική μαζική οργάνοσι.

έγινε απο χαμπαιάτ τις σοσιαλ-δημοκρατίας τις Γερμανίας, κε γι' αφτό ο φασιζμός μπασσχαρίτσε να νικίσι.

Ζερ στιν Ισπανία, όπου έτσι καλά ίνε συνδιαζμένες (συντρετάιυτσα) ι δινάμεις τις προλεταριακίς εκσέγερσις με το ντυκόσ τον χοριατόν, έπρεπε ι μπυρζυαζία κε ι πομέστζικι αναπόφευχτα να θριαμβέψυνε (βοστορζζεστβοδάτ);

Ι ισπανί σοσιαλιστές ίτανε στιν κιδέρνισι απτις πρότες μέρες τις ρεβολιούτσιας. Ζερ έστικσαν αφτί ανάμεσα στις εργατικέσ οργανόσις όλον τον πολιτικόν κατεφθίνεον (ναπραθλένια), μαζί κε με τυς κομμουνιστές κε τυς αναρχικόσ, το μαχιτικό κοντάκτ, σισπίροσαν τιν εργατικί τάκσι σε ενιέα προφοργάνοσι; Αράτεψαν αφτί τιν κονφισκάτσια όλις τις γις τον πομέστζικον, τον εκλίσιόν κε τον μοναστιριόν για τι φαιντά τον χοριατόν για να τυς τραθόκουν στι μαρέα τις ρεβολιούτσιας; Ντινκάισαν αφτί να πολεμίςυνε για τον εθνικό αφτοκαθοριζμό τον καταλόντσεον, μπάσκον, για τιν απελεφθέροσι το Μαρόκου; Πέρασαν αφτί το τιμιζλάιμο τις άρμιας απτα μοναρχικά κε φασιστικά ελεμέντα, ετιμάζοντας το πέραζμά-τις στι μαρέα τον εργατόν κε χοριατόν; Νταγιτράισαν αφτί τι μισιτί στο λαό πολιτικί γθάρντια, το δέμιο όλον τόν λαϊκόν κινιμάτον; Χτίπισαν αφτί πάνο στι φασιστικί πάρτια το Χιλ Ρόμπλες, πάνο στιν ισχί τις καθολικίς εκλίσιας; 'Οχι, τίποτες αφτί δεν έκαναν. Αφτί δεν ίνταν χαίλ με τις επανιλιμένες προτάσις τον κομμουνιστόν για τιν ενόπιτα δράσις χαρσού στιν επίθεσι τις αντιδρασις τις μπυρζυαζίας κε τον πομέστζικον κε το φασιζμό, αφτί πέραζαν τυς εκλογικόσ νόμοσ, πυ έδοσαν τζαρά στιν αντιδρασι να χαπατέβι τιν πλιοψιφία στα κορτές (παρλάμεντ), τυς νόμοσ, πυ καταδικάζουν τα λαικά κινίματα. τυς νόμοσ με τυς οπίουσ δικάζουν τόρα τυς ιροϊκούσ γορνιάκούσ τις Αστουρίας. Αφτί με τα χέρια τις πολιτικίς γθάρντιας σκότοναν τυς χοριάτες, πυ πολεμούσαν για τι γι, κ. τ. λ.

Έτσι, σίντροφι, ι σοσιαλ-δημοκρατία τιμιζλάιζε τι στράτα στιν εκσυσία για το φασιζμό κε στι Γερμανία, κε στιν Αφστρία, κε στιν Ισπανία, χαλάνοντας κε τσακόνοντας τις γραμέσ τις εργατικίς τάκσις.

Σίντροφι, ο φασιζμός νίκισε επίσις κε γιατί το προλεταριάτο θρέθηκε απομονομένο απτυς φυσικόσ-το σιμάχου (σσιούζνικι). Ο φασιζμός νίκισε γιατί αφτόσ μπόρεσε να τραθίκε πίσο-το τις μεγάλες μάζεσ τον χοριατόν, γιατί ι σοσιαλ-δημοκρατία απο όνομα τις

εργατικές τάξεις πέραζε στην πραγματικότητα αντιχωριάτικη πολιτική. Ο χωριάτης ντράνανε στην εκσυζία μια σειρά σοσιαλ-δημοκρατικές κινήσεις, που στα μάτια-του εκπροσώπευαν την εκσυζία τις εργατικές τάξεις, μα καμιά απ' αυτές δεν έχασε την ανάνη τον χωριάτν, καμιά δεν έδωσε γι στο χωριάτι. Η σοσιαλ-δημοκρατία στη Γερμανία δεν τίππεν τους πομέστζικους, αφτί δάινε χαρσού στις απεργίες τον χωριατικο-νικοκiriάτικον εργατόν, κε στο αποτέλεζμα στη Γερμανία ακόμα πολίν κερó έμπροσπον ερχομό του Γίτλερ στην εκσυζία η χωριατικο-νικοκiriάτικη εργάτες έβγεναν απτα προφσοιούζ τον ρεφορμιστόν κε λον πιχτά πέραναν στο «Ατσαλένιο εσλεμ» κε στους νάτσιοναλ-σοσιαλιστές.

Ο φασιζμός νίκησε κε γιατί αυτός μπόρεσε να χοθή στις γραμές τον γιασσλάρον, ε' αυτό τον κερó, όταν η σοσιαλ-δημοκρατία τράθανεν τους εργάτες γιασσλάρους απτο τακτικό πολέμιζμα, κε το ρεβολιουτσιόνι προλεταριάτο δεν κσετίλιζε ανάμεσα στους γιασσλάρους τι χριαζόμενι διαπεδαγογιστική δουλιά κε δεν έδωσε τι χριαζόμενι προσοχή για τα σπετςιφιτζεςκί-τους συμφέροντα κε αρατέματα. Ο φασιζμός πιάκεν το ιδιέτερα κοφτερό αράτεμα τον γιασσλάρον—τι μαχιτική δραστηριότητα κε τράδινκε το σημαντικό μέρος-τους στα μαχιτικά-του τάγματα. Η κενύρια γενιά τον γιάσσον πεδιόν κε χοριτσίον δεν ίδε τις φρίκες του ντυκούς. Αφτί τραβά πάνο στα αμπλάτια-τις όλο το βάρος τις ικονομικής κρίσης, τις ανεργίας κε του νταγατράιμου τις μπουρζουαζικής δημοκρατίας. Φόντις δε ντρανά τις περσπεκτίβες για το μέλον, τα σημαντικά στρόματα τον γιασσλάρον φάνικαν ιδιέτερα επιδεχτικά προς τι φασιστική διμαγογία, που τους ζογράφιζε το θελχτικό (ζαμάντζιδοε) μέλον, αν θα νικίσι ο φασιζμός.

Σχετικά μ' αυτό εμείς δεν μπορούμε επίσης να μιν πάρουμε στο ισάπ μια σειρά κσεχάζματα του κομμουνιστικόν πάρτιον, κσεχάζματα, που πατζάρζανε το πολέμιζμά-μας χαρσού στο φασιζμό.

Στις γραμές-μας ίχε τόπο υποτίμισε (νεντοουτσένκα) το φασιστικό κίντην, που δεν έπρεπε εμείς να τιν ίχαμε, κε που ος τόρα δεν ίνε λιχθινταρίζμενι παντού. Τέτιες θέσεις, που ίτανε πριν στις πάρτιές-μας, ότι «η Γερμανία δεν ίνε Ιταλία» ε' αφτί τιν ένια, ότι ο φασιζμός μπόρεσε να νικίσι στην Ιταλία, μα η νίκη-του στη Γερμανία δεν μπορί να ίνε, γιατί αφτί ίνε βιομηχανικά πολύ ανα-

εργατικές τάξεις πέραζε στην πραγματικότητα αντιχωριάτικη πολιτική. Ο χωριάτης ντράνανε στην εκσυζία μια σειρά σοσιαλ-δημοκρατικές κιθερνίσεις, πυ στα μάτια-του εκπροσώπεθαν τιν εκσυζία τις εργατικές τάξεις, μα καμιά απ' αφτές δεν έχασε τιν ανάνκι του χωριάτόν, καμιά δεν έδωσε γι στο χωριάτι. Η σοσιαλ-δημοκρατία στί Γερμανία δεν τίππεν τους πομέστζικους, αφτί δάνινε χαρσσύ στις απεργίες του χωριατικο-νικοκιριάτικου εργατόν, κε στο αποτέλεζμα στί Γερμανία ακόμα πολίν κερό έμπροσπον ερχομό του Γίτλερ στην εκσυζία ι χωριατικο-νικοκιριάτικη εργάτες έβγεναν απτα προφσοιούζ του ρεφορμιστόν κε λον πιχτά πέραναν στο «Ατσαλένιο εσλεμ» κε στους νάτσιοναλ-σοσιαλιστές.

Ο φασιζμός νίκισε κε γιατί αφτός μπόρεσε να χοθή στις γραμές του γιάσσελάρου, ε' αφτό τον κερό, όταν ι σοσιαλ-δημοκρατία τράθανεν τους εργάτες γιάσσελάρους απτο τακσικό πολέμιζμα, κε το ρεβολιουτσιόνι προλεταριάτο δεν κσετίλιξε ανάμεσα στους γιάσσελάρους τι χριαζύμενι διαπεδαγογιστική δουλιά κε δεν έδωσε τι χριαζύμενι προσοχή για τα σπετσιφίτζεσκή-τους συμφέροντα κε αρατέματα. Ο φασιζμός πιάκεν το ιδιέτερα κοφτερό αράτεμα του γιάσσελάρου—τι μαχιτική δραστηριότητα κε τράδισε το σημαντικό μέρος-τους στα μαχιτικά-του τάγματα. Η κενύρια γενιά του γιάσσελάρου πεδιόν κε χοριτσιόν δεν ίδε τις φρίκες του ντυκούσ. Αφτί τραθά πάνο στα αμπλάτια-τις όλο το θάρος τις ικονομικής κρίσε, τις ανεργίας κε το νταγατράιμυ τις μπουρζουαζικής δημοκρατίας. Φόντεις δε ντρανά τις περσπεκτίβες για το μέλον, τα σημαντικά στρόματα του γιάσσελάρου φάνικαν ιδιέτερα επιδεχτικά προς τι φασιστική διαμαγογία, πυ τους ζογράφιζε το θελχτικό (ζαμάντζιθσε) μέλον, αν θα νικίσι ο φασιζμός.

Σχετικά μ' αφτό εμείς δεν μπορούμε επίσης να μιν πάρουμε στο ισάπ μια σειρά κσεχάζματα του κομμουνιστικού πάρτιον, κσεχάζματα, πυ πατζάρζανε το πολέμιζμά-μας χαρσσύ στο φασιζμό.

Στις γραμές-μας ίχε τόπο υποτίμισε (νεντοουτσένκα) το φασιστικό κίντηνυ, πυ δεν έπρεπε εμείς να τιν ίχαμε, κε πυ ος τόρα δεν ίνε λιχθινταρίζμενι παντύ. Τέτιες θέσεις, πυ ίτανε πριν στις πάρτιές-μας, ότι «ι Γερμανία δεν ίνε Ιταλία» ε' αφτί τιν ένια, ότι ο φασιζμός μπόρεσε να νικίσι στην Ιταλία, μα ι νίχι-του στί Γερμανία δεν μπορί να ίνε, γιατί αφτί ίνε βιομηχανικά πολί ανα-

πιτιγμένοι, πολί κυλτὸρνικι χώρα, πυ έχι σαράντα χρονόν τραντίτσεις
το εργατικό κινίματος, όπου ο φασιζμός δε μπορί να ίνε. Έτε τέ-
τιες θέσις (υςτανόθκι), πυ ίνε τόρα, ότι στις χώρες τις «κλασσικίς»
μπυρζουαζικίς διμοκρατίας έδαφος για το φασιζμό δεν ίνε. Τέτιες
θέσις μπόρναν κε μπορύν να λαφρένυν το χαμίλομα το σαχτίλχ
για το φασιστικό κίντινο κε να δυσκολέψυν τι μομπιλιζάτσια το
προλεταριάτο στο πολέμιζμα χαρσού στο φασιζμό.

Μπορό επίσης να φέρο όχι λίγα περιστατικά, όταν ι κομ-
νιστές εφνιδιάστικαν (ζαχβάτζεινι θρασπλόχ) απτι φασιστική ανατρο-
πί (περεβορότ). Θιμιθίτε τι Βουλγαρία, όπου το ρυκοδότςτθο τις
πάρτιάς-μας πήρε «νειτράλνι», μα στην πραγματικότιτα οπορτο-
νιστική στάσι σχετικά με την ανατροπί τις 9 το Ιούνι το 1923,
τιν Πολονία, όπου το Μάι το 1926 το ρυκοδότςτθο τις Κομμυ-
νιστικίς πάρτιας δεν εχτίμισε σοςτά τις κινιτίριες δινάμις τις πολο-
νικίς ρεβολουτίσις, δεν μπαρςχάρεψεν να αγρικά το φασιστικό χα-
ραχτίρα τις ανατροπίς το Πιλσὸτςκι κε δέχκαντον πες το ράδι τον
γεγονότον, τι Φινλανδία, όπου ι πάρτιά-μας κσεκινύζε απτιν αντί-
λιπσι για τι σιγανί, βαθμιέα (ποστεπέναια) φασιζάτσια, πυ δεν ίτα-
νε σοςτί, κε δεν ίδε τι φασιστική ανατροπί, πυ την ετίμαζε ι
γρύπα τις μπυρζουαζίας, πυ οδιγύζε, πυ εφνιδίαζε την πάρτια κε
τιν εργατική τάχσι.

Όταν ο νατσιοναλ-σοσιαλιζμός νίστιν άρτα μεγάλο μαζικό
κίνημα στι Γερμανία, ι σίντροφι, σαν τον Γεντς Νείμαν, για τους
οπίους ι κιθέρνισι το Μπριώνινγ άρτα ίτανε κιθέρνισι τις φασιστικίς
διχτατορίας, μεγαλιστάνκα έλεγαν: «Αν ι «Τρίτι ιμπερία» το
Γιτλερ καμία θα νίσκιτε, θα ίνε μόνο κανά ένα μέτρο κε μισό
κάτο πες τον πάτο, μα απάνο-τις θα ίνε ι νικιφόρα εργατική
εκσυζία».

Ι σίντροφι-μας στι Γερμανία πολίν κερó δεν έπερναν στο
ισάπ τίλογα πρέπι το πιραχμένο εθνικό έσθιμα κε την αγανάχτις
τον μαζόν χαρσού στο Βερσάλ, περιφρονιτικά (πρενεμπρεζζιτελνο)
φερόντανε με τις ταλαντέψις (κωλεμπάνια) τον χοριατόν κε τις
μικρίς μπυρζουαζίας, άργισαν με το πρόγραμμα τις κινονικίς κε εθνι-
κίς απελευθέρωσις, μα όταν το έδωσαν, δεν μπαρςχάριψαν να
το εφαρμόσουν στα σίνκεχριμένα αρατέματα κε στο επίπεδο τον μα-
ζόν, δε μπαρςχάριψαν μαλιστα πλατιά να το εκλαικέψυν (ποπου-
λιαριζιρόβατ) στις μάζες.

Σε μια άρα χώρες το χριαζόμενο κσετίλιγμα το μαζικό πολέμιζμο

χαρσού στο φασισμό μεταλλάχκαντον με το άκαρπο (μπρεπλότνι) ρεζονέρστω για το χαραχτίρα του φασισμού γενικά κε με τις σχεταριστικές στενότητες στο βάλσιμο κε λίσιμο τον επίκερον πολιτικόν ζιτιμάτον τις πάρτιας.

Σίντροφι, εμής λέγουμε για τα μαανάιδα τις νίκις του φασισμού, δίχνουμε την ιστορική εφθίνι (οτθέτςτθενρστ) τις σοσιαλ-δημοκρατίας για την ίτα τις εργατικές τάξεις, εμιόνομε κε τα απλογνώ-μας κσεχάζματα στο πολέμιζμα με το φασισμό όχι μόνο γιατί θέλομε να ταρχάχουμε στα περαζμένα. Εμής δεν ίμαστε ιστορική, πυ δεν ίνε δεμένι με το ζίσιμο, εμής ίμαστε μαχιτική παράγοντες τις εργατικές τάξεις, ίμαστε υποχρεομένη (ομπιάζανι) να απαντίσουμε στο ζίτιμα, πυ θασανίζι τα εκατομίρια τον εργατόν: ίνε τζαρά κε τίλογα μπορούμε να πατζαρίζουμε — τι νίκι του φασισμού; Κε εμής απαντόμε ε'αφτά τα εκατομίρια τον εργατόν: νε, σίντροφι, να πιάνομε τι στράτα του φασισμού έχουμε τζαρά. Αφτό μπορούμε ταμάμ να το κάνουμε. Αφτό εκσαρτιέτε από απλόγυ-μας άπτος εργάτες, άπτος χοριάτες, απ'όλος της δουλεφτάδες!

Το πατζαρίζμα τις νίκις του φασισμού πρότα απ' όλα εκσαρτιέτε απτι μαχιτική δραστηριότητα τις εργατικές τάξεις, απτι σισπίροσι τον δινάμεόν-τις σε ενιέα μαχιτική άρμια, πυ πολεμάι χαρσού στην επίθεσι του κεφάλου κε του φασισμού. Το προλεταριάτο αν θα έστιγνε τι μαχιτική-τη ενότητα, θα παρέλιε την επιροά του φασισμού πάνο στους χοριάτες, πάνο στι μικρή μπουρζουαζία τις πόλεις, πάνο στους γιασελάρους κε την ιντελεγέντσια, θα μπασσεχάριθε το ένα μέρος-τους να το εκσυδετερόσι (νειτραλιζοβάτ), το άλλο να το τραδίξει στι μαρέα-του.

Δέ φτερο, αφτό εκσαρτιέτε απτιν ίπαρξι (ναλίτζιε) δινατίς ρεθολιωτσιόνι πάρτιας, πυ σοστά κάνι ρυκοδοντίτ το πολέμιζμα τον δουλεφτάδον χαρσού στο φασισμό. Η πάρτια, πυ σιστιματικά προσκαλί τους εργάτες στην υποχόρισι (οτςτυπλένια) μπροστά στο φασισμό κε δίνι τζαρά στι φασιστική μπουρζουαζία να διναμόνι τις θέσις-τις — τέτια πάρτια αναπόφευχτα θα φέρι τους εργάτες στην ίτα.

Τρίτο, αφτό εκσαρτιέτε απτι σοστί πολιτική τις εργατικές τάξεις προς τους χοριάτες κε τις μικρομπουρζουαζικές μάζες τις πόλεις. Αφτές τις μάζες πρέπει να τις πάρουμε τέτιες τίλογες ίνε, κε όχι τέτιες, τίλογες εμής θα θέλαμε να τις δόμε. Μόνο στο προτσές του πολέμιζμου αφτές θα κσεκάνυνε τις αμφιβολίες-τους κε

τις ταλαντέψεις-τους, μόνο με το νταγανιμένο φέρσιμο στις αναπόφευχτές-τους ταλαντέψεις με το πολιτικό γιαντήμι το προλεταριάτο αφτές θα σιχόνουντε σε ανώτερο μπάσαμάχ τις ρεβολουτσίονι σινιόιςις κε δραστιριότιτας (ακτίθονστ).

Τέταρτο, αφτό εκαρτιέτε απτο σαχτλίχ κε τιν ένκερι δράσι το ρεβολουτσίονι προλεταριάτο. Δεν πρέπι να δίνουμε τζαρά στο φασιζμό να μας εφνιόιάσι, να μιν το δίνουμε τιν ινιτσιατίβα, να το δίνουμε αποφασιστικά χτιπίματα, όταν δε μπασσχαρίπσεν ακόμα να σορέπσι τις δινάμις-το, να μιν τον αφίσαμε να διναρόσι, να το δίνουμε απόκρυσι (οτπόρ) σε κάθε χαρτζλέα, όπου φανερώνι το δαυτό-το, να μιν τον αφίνουμε να πάρι κενύριες θέσις τίλογα αφτέ ντινκαέδι επιτιχιμένα να το κάνι το προλεταριάτο τις Φράντσας (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Νά ι κηριότερι όρι για το πατζάριζμα το όσιμω το φασιζμό κε το ερχομό-το στην εκσυσία.

Ο ΦΑΣΙΖΜΟΣ ΙΝΕ ΑΓΡΙΑ, ΜΑ ΟΧΙ ΣΤΑΘΕΡΙ ΕΚΣΥΣΙΑ

Ι φασιστική διχτατορία τις μπουρζουαζίας ίνε εκσυσία άγρια, μα όχι σταθερί.

Πό ίνε τα κηριότερα μανανίδα, απτα οπία ι φασιστική διχτατορία δεν ίνε σταθερί;

Ο φασιζμός, πυ ετιμαζότανε να ιπερνικίσι (πρεοντολέτ) όλες τις διαφωνίες (ραζνογλάσια) κε τις αντιθέσις (προτιβορέτζια) στο λάγερ τις μπουρζουαζίας, κι' άλλο πολλά οκσίνι αφτές τις αντιθέσις. Ο φασιζμός προσπαθί να στέκσι το πολιτικό-το μονοπόλιο, χάνοντας με τι θία τις άλες πολιτικές πάρτιες. Μα ι ίπαρκει το καπιταλιστικό σιστίματος, ι ίπαρκει τον διαφόρον τάκσεον κε ι όκσινσι τον τακσικόν αντιθέσεων πάγυνε το πολιτικό μονοπόλιο το φασιζμό αναπόφευχτα στον κλονιζμό κε στην ανατίνακσι (βζριθ). Αφτό δεν ίνε σοδιετική χώρα, όπου τι διχτατορία το προλεταριάτο, επίσης τιν πραχματοποιί μονοπολικί πάρτια, μα όπου αφτό το πολιτικό μονοπόλιο ανταποκρίνετε (οτβετζάετ) στα σιμφέροντα τον εκατομίριον δουλεφτάδον κε βασίζετε όλο πολί κε πολύ πάνω στο χτίσιμο τις κινονίας δίχος τάκσις. Στι φασιστική χώρα ι πάρτια τον φασιστόν δεν μπορί να σαχιντριζι το μονοπόλιό-τις πολίν κερό, γιατί αφτί δεν μπορί να θάλι μπροστά-τις το

καθίκον να χάνι τις τάξεις κε τις τακτικές αντιθέσεις. Αφτί χάνι τι νόμιμι (λεγάλνι) ίπαρκει τον μπουρζουαζικόν πάρτιον, μα μια σιρά απ' αφτές κυτέδυνε να σαχιντραίζυνε τιν παράνομί-τους ίπαρκει, κε ι κομμουνιστική πάρτια κε στις παράνομες σινθήκες πάι έμπρο, ατσα-λόνετε κε χάνι ρυκοβοτίτ το πολέμιζμα τυ προλεταριάτυ χαρσσύ στι φασιστική διχτατορία. Έτσι κάτω απτα χτιπίματα τον τακσι-κόν αντιθέσεων το πολιτικό μονοπόλιο τυ φασιζμού πρέπει να ανατιναχτί.

Το άλλο μαανιά, πυ δεν ίνε σταθερί ι φασιστική διχτατορία, ίνε ότι ι αντιθεσι (κοντράστ) ανάμεσα στι αντικαπιταλιστική διμα-γογία τυ φασιζμού κε στιν πολιτική τυ λον λιστρικό πλυτιζμό τις μονοπολιστικές μπουρζουαζίας λαφρένι το κσεσκέπαζμα (ραζομπλατζέ-νιε) τις τακτικές υσίας τυ φασιζμού κε φέρι στον κλονιζμό κε στο-στένεμα τις μαζικής-το βάσις.

Παραπέρα, ι νίκι τυ φασιζμού προκαλί το θαθί μίσος κε τιν αγανάχτισι τον μαζόν, λαφρένι τιν επαναστατικοπίίσι-τους κε δίνι ισχυρό σπρόκσιμο στο ενιέο φρόντο τυ προλεταριάτυ χαρσσύ στο φασιζμό.

Εφαρμόζοντας τιν πολιτική τυ ικονομικό νατσιοναλιζμό (τις αφτάρ-κιας) κε χαπατέδοντας το μεγαλύτερο μέρος τυ λαικού τιαρ για το ετίμαζμα τυ ντοχύςς, ο φασιζμός χαλάνι όλι τιν ικονομία τις χώρας κε οκσίνι το ικονομικό ντοχύςς ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτι. Αφτός δίνι στα κοφλίκτ, πυ θγένυνε ανάμεσα στι μπουρζου-αζία, το χαραχτίρα απότομον κε πιχτά εματομένον σινκρύσεων, πυ χαλάνουν τι σταθερότητα τις φασιστικές κρατικές εκςυσίας έμπρο στα μάτια τυ λαύ. Ι εκςυσία, πυ σκοτόνι τυς απλογνύ-τις οπχύςς, τι λογα ίτανε αφτό πέρσι στις 30 τυ Ιόνι στι Γερμανία, ι φασιστική εκςυσία, χαρσσύ στιν όπία με τα όπλα στα χέρια πολεμάι το άλλο μέρος τις φασιστικής μπουρζουαζίας (το νατσιοναλ-σοσιαλιστικό πρακσικό-πιμα στιν Αφστρία, ι οκσίς εκςορμίσις τον χοριστόν φασιστικόν ομάδον χαρσσύ στι φασιστική κιθέρνις στιν Πολονία, Βουλγαρία, Φιν-λανδία κε στις άλες χώρες), —τέτια εκςυσία δεν μπορί πολί κερό να έχι αφτοριτέτ στα μάτια τον πλατιόν μικρομπουρζουαζικόν μαζόν.

Ι εργατική τάξι πρέπει να μπασσχαρέθι να ιςσλιτραίζι τις αντιθέσεις κε τα κονφλίκτα στο λάγερ τις μπουρζουαζίας, μα αφτί

δεν πρέπει να έχει αφαπάτες, ότι ο φασιζμός απλόγυ-το τον δα-
φτό-το θα μπιτράϊ. Ο φασιζμός δε θα νκρεμίσι αφτόματα.
Μόνο ι ρεβολιουτσιόνι δραστηριότητα τις εργατικές τάξεις θα
κάνι γιαντίμ να ιςλιτράϊζουμε για το χάλαζμα τις φασιστικές διχτα-
τορίας κε για το νκρέμιζμά-τις τα κονφλίκτα, πυ αναπόφευχτα
θγένυνε στο λάγερ τις μπουρζουαζίας.

Λιχθινταρίζοντας τα απομινάρια (οστάτκι) τις μπουρζουαζικής
δημοκρατίας, ανεβάζοντας τι φανερί θία σε είστιμα τις διίκις, ο
φασιζμός χαλάνι τις δημοκρατικές αφαπάτες κε το αφτοριτέτ το
ζαχόνοςτ έμπρο στα μάτια τον δυλεφτάδικον μαζόν. Αφτό νίςκι-
τε λον πολά ε' αφτές τις χώρες, πυ, για παράδειγμα, στην Αφστρία
κε Ισπανία, ι εργάτες με τα όπλα στα χέρια-τους εκσόρμισαν
χαρσού στο φασιζμό. Στην Αφστρία, παρ' όλι τιν ίτα, το ιροικό
πολέμιζμα το εσυτςμπόντ κε τον κομουνιστόν, εάλεψεν τζαχ απ-
τιν αρχί τι σταθερότητα τις φασιστικές διχτατορίας. Στην Ισπανία ι
μπουρζουαζία δεν μπόρεσε να φορέσι στους δυλεφτάδες το φασιστικό
φίμοτρο (ναμόρνικ). Ι ένοπλες μάχες στην Αφστρία κε Ισπανία
έφεραν στο ότι όλο κι' άλλο πλατιές μάζες τις εργατικές τάξεις αγρι-
κόν, ότι το ρεβολιουτσιόνι τακσικό πολέμιζμα ίνε χριαζόμενο.

Μόνο τέτι τερατόδικο φιλιςτέι, τέτι λακέδες τις μπουρζουαζίας,
σαν τον πιο παλιό θεωρητικό το II Ιντερνατσιονάλ Καρλ Κάυτσκι,
μπορύνε να πετάκσυνε νυδέζματα στους εργάτες, ότι δεν έπρεπε να
πάρυνε τα όπλα στι Αφστρία κε Ισπανία. Τίλογο θα ίτανε τότε
το ρεβολιουτσιόνι κίνιμα στην Αφστρία κε Ισπανία, αν ι εργατική
τάξι αφτόν τον χορόν θα άκουε τις προδοτικές συμβουλές (σοθέτι)
τον Κάυτσκι; Ι εργατική τάξι θα ίχε τότες βαθιά ντεμοραλιζάτσια
στις γραμές-τις.

«Το σχολιό το εμφίλιο ντυχύς,—λέι ο Λένιν,—δεν
περνάι για τος λαός στα κυτόρύ. Αφτό ίνε βαρί σχολιό, κε
το πλέριό-το κυρς αναπόφευχτα έχει πέσο-το νίκες τις κοντρ-
ρεβολιούτσιας, όργια (ραζγύλ) τον λιαζμένον ρεαχτσιονέρον,
άγριες καταδιόκσις τις παλιάς εκουσίας χαρσού στους στασιαστές
(μιατέζζνικι) κ. τ. λ. Μα μόνο ι ίσιι σχολαστική κε ι μόμι-
ες, πυ χάσανε το νύ-τους, μπορύν να κλέγυνε για το ότι ι
λαί μπένυνε ε' αφτό το βασανιστικό σχολιό, αφτό το σχολιό
μαθίζι τις σκλαβομένες τάξεις τίλογα να περάζυνε το
εμφίλιο ντυχύς, τις μαθίζι τι νικιφόρα ρεβολιούτσια, σορέθι
στις μάζες τον είνχρονον (σοδρεμένιχ) σκλάβον (ραμπόθ) το

μίσος, που το μολόνυε εόνια μέσα-τους η σκλάβι, η χαντακομένη, η αποθλακομένη, η αμόρφωτη και που φέρι προς τα πιο μεγάλα ιστορικά πότμιγ τους σκλάβους, που αγρίαισαν το έσχατο (ποζόρ) τις σκλαβιάς-τους». ¹⁾

Γίλογα το κσέρετε, η νίκι το φασιζμό εστι Γερμανία τράβηξε πίσω-τις κενύριο χίμα φασιστικές επίθεσις, που έφερε εστιν Αυστρία εστιν προβοκάτσια του Ντόλφους, εστιν Ισπανία—στις κενύριες επιθέσεις τις κοντρεβολιούτσιας πάνο εστις ρεβολουτσιόνι καταχτίσις τον μαζόν, εστιν Πολωνία—εστι φασιστική ρεφόρμα τις κονστιτούτσιας, εστι Φράντσια παρόρμισε τα ένοπλα τάγματα τον φασιστόν το Φλεβάρι του 1934 εστιν απόπιρα για κρατική ανατροπή. Μα αφτί η νίκι και τα όργια (νειςτόβετβα) τις φασιστικής διχτατορίας προκάλεσαν το απαντιτικό κίνημα του ενιέου προλεταριακού φρόντου χαρσού στο φασιζμό στο ντυνιάτικο μασστάμπ. Το τυςστράιμο του ρειχστάγ που ίτανε σα σινιάλο για τι γενική επίθεσι του φασιζμού πάνο εστιν εργατική τάξι, το χαπάτεμα και λίστεμα τον πρόφσοιούζ και τον άλλον εργατικόν οργανόξεον, τα γυνκέματα τον θασανιζμένον αντιφασιστόν, που έρχυντε απτα υπόγια τον φασιστικόν καζάρμον και τον λάγερ σιν-κέντροσις, ολοφάνερα (βούτζιου) δέχυνε εστις μάξες σε τί έφερε ο ρεακτιόνι σχιζματικός (ρασκόλνιτζεσκι) ρόλος τον αρχιγόν τις γερμανικής σοσιαλ-διμοκρατίας, που δεν έντυν χαίλ με τις προτάσις τον κομμουνιστόν για το πολέμιζμα ε' ένα τόπο χαρσού στον επιτιθέμενο φασιζμό και επιθεθεόνυνε, ότι χριάζετε να ζμιχτόνε όλες η δυνάμεις τις εργατικές τάξεις για το νκρέμιζμα του φασιζμού.

Η νίκι του Γίτλερ, έδοσε επίσης αποφασιστικό εσπρόκσιμο για τι διμιύργισι του ενιέου φρόντου τις εργατικές τάξεις χαρσού στο φασιζμό εστι Φράντσια. Η νίκι του Γίτλερ όχι μόνο κσίπνισε στους εργάτες το φόδο μπροστά εστιν τίχι (ύτζαστ) τον γερμανόν εργατόν, όχι μόνο ίπσεν το μίσος προς τους διμίους τον γερμανόν τακσικόν αδερφόν-τους, μα και δινάμοσε μέσα-τους τιν αποφασιστικότιτα τι κι' αν ίνε-πα να μιν αφίσουν να νιστί εστι χώρα-τους αφτό, τί νιστεν με τιν εργατική τάξι εστι Γερμανία.

Η ισχυρί έλκει προς το ενιέο φρόντο ε' όλες τις καπιταλιστικές χώρες δέχνι, ότι τα μαθήματα τις ίτας εστα κυτορό δε χάνυντε. Η εργατική τάξι αρχίζει να δουλέβι με κενύριο τρόπο. Η νιτσιατίδα

¹⁾ Λένιν.—'Εφλεχτο ιλικό εστιν πανχόζμια πολιτικί», 'Έργα, τόμος XII, σελ. 305.

τις κομπάρτιας στην οργάνωσι το ενιέο φρόντο κε ι απεριόριστη
αφθοισία (μπεζαθέτναια πρέντανοστ) τον κομμουνιστόν, τον ρεβολιου-
τσιόνι εργατόν στο πολέμιζμα χαρισύ στο φασιζμό έφεραν σε τέτιο
όσιμο το αφτοριτέτ το Κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ, πυ δεν ήτανε
καμία-πα. Σ' αφτό τον κερό αναπτίξετε ι δαθιά, κρίσι το II Ιντερ-
νατσιονάλ, πυ το σινιάλο-τις ήτανε το μπανκρότςτδο τις σοσιαλ-
δημοκρατίας τις Γερμανίας. Ι σοσιαλ-δημοκράτες εργάτες μπορύνε κι
άλο φανερά να βεθεοθύν, ότι ι φασιστική Γερμανία μ' όλες τις
φρίκες-τις κε τι δαρθαρότιτα ίνε το κάτο-κάτο τις γραφίς σινέπι-
ες τις σοσιαλ-δημοκρατικές πολιτικές τις τακσικίς σινεργασίας με τι
μπυρζαζία. Αφτές ι μάζες όλον τον κερό αγρικύνε, ότι τι στράτα, όπου
θάιναν το προλεταριάτο ι αργιγί τις σοσιαλ-δημοκρατίας τις Γερμανίας,
δεν πρέπι άλο να τιν περάσυνε. Καμία-πα ακόμα στο λάγερ το II
Ιντερνατσιονάλ δεν ήτανε τέτια διαφονία ιδεόν, τίλογι ίνε στον τορινό
κερό. Μέσα σ' όλες τις σοσιαλ-δημοκρατικές πάρτιες νίσκετε διαφοροπίσι
(ντιφερεντσιάτσια). Απτις γραμές-τους χορίζυντε διο βασικά λά-
γερ: αντάμα με το λάγερ τον ρεακτσιόνι ελεμέντον, πυ θέλυνε
να σαχιντραίζυνε το σινεσπίζμό τις σοσιαλ-δημοκρατίας με τιν
μπυρζαζία κε με μανία δεν νίस्कυντε χαίλ με το ενιέο φρόντο
με τους κομμουνιστές, αρχίζι να σχηματίξετε το λάγερ τον ρεβολιου-
τσιόνι ελεμέντον, πυ αμφιθάλυνε για τιν ορθότιτά (πράθιλνοστ)
τις πολιτικές τις τακσικίς σινεργασίας με τι μπυρζαζία, πυ θέλυνε
να διμιουργίσυνε το ενιέο φρόντο με τους κομμουνιστές κε πυ αρχίζυνε
όλο κε σε μεγαλίτερο βαθμό να περνύνε στις θέσις το ρεβολιουτσιόνι
τακσικό πολέμιζμο.

Έτσι ο φασιζμός, πυ νίστιν σαν αποτέλεζμα τις κατάπτωσις
του καπιταλιστικού σιστίματος, στο τέλος δυλέδι σαν φάχτορ τις
παραπέρα παράλisis-του. Έτσι ο φασιζμός πέρνοντας απάνο-του τιν
υποχρέοσι να παραχόσι το μαρκσιζμό, το ρεβολιουτσιόνι κίνημα τις
εργατικίς τάξις, σαν αποτέλεζμα τις διαλεχτικίς του ζίσιμου κε το
τακσικό πολέμιζμο απλόγυτ φέρι στην παραπέρα ανάπτικσι αφτόν
τον δινάμεον, πυ πρέπι να νίस्कυντε ι νεκροθάφτες-του (μογίλστζικι),
ι νεκροθάφτες του καπιταλιζμό. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

**II. ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ
ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ
ΧΑΡΕΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΖΜΟ**

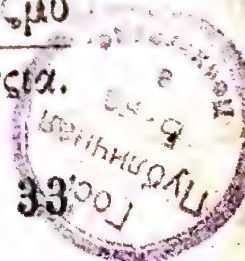
Σύντροφι! Τα εκατομύρια των εργατών και των δουλεφτάδων στις καπιταλιστικές χώρες δίνουν το ζήτημα: τίλογα να πατάξουν για να μην έρχεται ο φασιζμός στην εκουσία και τίλογα να ικετεύουν το φασιζμό, που νίκησε; Το κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ απαντά: πρώτο, τί πρέπει να κάνουμε, από τί πρέπει να αρχίσουμε, — ίνα 1 δημιουργήσει το ενιέυ φρόντυ, το στέκιμο τις ενότιτας δράσις των εργατών στην κάθε επιχίρις, στο κάθε ριόν, στο κάθε όμπλαστ, στην κάθε χώρα, σ'όλο το ντυνιά. Ι ενότιτα τις δράσις του προλεταριάτου στο εθνικό και ντυνιάτικο μασστάμπ — νά το ισχυρό όπλο, που κάμνι την εργατική τάξι μπάσσεχαριμένι όχι μόνο για την επιτιχιμένι άμυνα (ομπορόνα) μα και για επιτιχιμένι αντεπίθεσι χαρσού στο φασιζμό, χαρσού στον τακσικό ντυςζμάνο.

Ι ΣΙΜΑΣΙΑ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ

Ζερ δεν ίνε φανερό, ότι ι ενομένι δράσι των στορόνικων τον παρτιον και τον οργανόσεων τον διο Ιντερνατσιονάλον — το Κομμουνιστικό και το ΙΙ ιντερνατσιονάλυ — θα λάρρεναν την αποθίσι (οτπόρ) τον μάζον στο φασιστικό χυλτάιμο και θα αρτράιζαν το πολιτικό θάρος τις εργατικές τάξεις;

Μα ι ενομένι δράσι των πάρτιον τον διο ιντερνατσιονάλον χαρσού στο φασιζμό, δε θα περιοριζότανε στην επιροί πας τος τορινύς-τους στορόνικους, πας τος κομμουνιστές και σοσιαλ-διμακράτες, αφτί θα ίχε ισχυρί επίδρασι στις γράδες τον καθολικόν, αναρχικόν και τον μι οργανομένον εργατόν, τζαχ πας αφτύς, τις για λίγο κερό ίντανε θίματα τις φασιστικής διμαχογίας.

Κι' άλλο πολά, το ισχυρό ενιέυ φρόντο το προλεταριάτο θα ίχε άλιαχ μεγάλη επιροί σ'όλα τ'άλα στρόματα το δουλεφτάδικυ κόσμου στους χοριάτες, στη μικρή μπουρζουαζία τις πόλεις, στην ιντελιγέντσια.

Το ενιέο φρόντο θα έδινε στα στρόματα, που κλονίζοντε πιστία στ
δύναμι τις εργατικές τάξεις.

Μα κε αφτό ακόμα δεν ίνε όλο. Το προλεταριάτο τον ιμπε-
ριαλιστικόν χορόν έχι πιθανός (βοζμόζζιγ) σοιούζνικος όχι μόνο
στο πρόσπο τον δουλεφτάδον τις δικίς-τυ χώρας, μα κε στις
καταπιεζόμενες μάζες τον απικιόν κε μισοαπικιόν. Φόντις
το προλεταριάτο ίνε χοριζμένο στο εθνικό κε ντυνιάτικο μαστάμπ,
φόντις το ένα απτα τμήματά-τυ ίποστιρίζι τιν πολιτική τις σινερ-
γασίας με τιν μπουρζουαζία κε χοριστά το καταπιεστικό-τις ρεζζίμ
στις απκίες κε στις μισοαπικίες, αφτό σπρόχνι απτιν .. εργατική
τάξι τος καταπιεζόμενους λαός τον απικιόν κε μισοαπικιόν κε
αδινατένι το ντυνιάτικο αντιμπεριαλιστικό φρόντο. Το κάθε θίμα
στο δρόμο στιν ενότιτα τις δράσεις, που πιγένι για τιν ίποστίρικε
το απελευθεροτικό πολέμιζμυ τον απικιαχόν λαόν απτι μαρέα το
προλεταριάτου τον ιμπεριαλιστικόν μιτροπόλεον σιμένι μετατροπή
τον απικιόν κε μισοαπικιόν σ'ένα απτα κριότερα ρεζζέρβ το ντυνιά-
τικυ προλεταριάτου.

Στο στερνότ, έντιριμ εμís αν πάρουμε στο ιζάπ, ότι ι ντυ-
νιάτικι ενότιτα τις δράσεις του προλεταριάτου βασίζετε πας τι δύναμι
του προλεταριακού κράτους, τι χώρας του σοσιαλιζμού.—τις Σοβιετικές
Ένσεις, που πάντα υσέβι, τότες εμís θα δόμε τιλογες πλατιές περ-
σπεκτιβες ανίγι ι πραγματοποιίσι τις ενότιτας δράσεις του προλετα-
ριάτου στο εθνικό κε στο ντυνιάτικο μαστάμπ.

Στο στέκσιμο τις ενότιτας δράσεις όλον τον τμήματον τις
εργατικές τάξεις, ανεκσάρτιτα απ' αφτό αν ανίχυν σ' αφτί για
στιν άλι πάρτια κε οργάνοσι, ίνε χριαζόμενο ακόμα έμπρο απ'
αφτό τιλογα ι πλιοψιφία τις εργατικές τάξεις θα ενοθί στο πο-
λέμιζμα για το νκρέμιζμα του καπιταλιζμού κε για τι νίχι τις προ-
λεταριακίς ρεβολιούτσιας.

Ζεπ έχι τζαρά να πραγματοποιίσομε αφτί τιν ενότιτα δράσεις
του προλεταριάτου στις χοριστές χώρες κε σ'όλο τον ντυνιά; Νε,
έχι τζαρά. Κε έχι τζαρά άμην τόρα. Το Κομμουνιστικό Ιντερνατσι-
ονάλ για τιν ενότιτα τις δράσεις δε δάζι κανά λυγας όρους-πα
(υσλόβι!), από ένα όρο μπαςσά, ελεμεντάρνι, που μπορόν να πα-
ραδεχτόν, όλι ι εργάτες. Κε σινκεχριμένα, για να ίνε ι ενότιτα
τις δράσεις πελιμένι χαρσού στο φασιζμό, χαρσού στιν επίθεσι του

καπιτάλ, χαρσσύ στίν απιλί το ντυκόσς, χαρσσύ στον τακσικό
ντυσμάνο. Νά ο όρος-μας.

ΓΙΑ ΤΑ ΚΙΡΙΟΤΕΡΑ ΑΡΓΥΜΕΝΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΤΙΒΝΙΚΟΝ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ

Τί μπορόν να λέγουν χαρσσύ κε τίλογα πάγυνε χαρσσύ :
προτίβνικι το ενιέυ φρόντου;

«Γιά τος κομμunistές το σίνθιμα το ενιέυ φρόντου ίνε μόνο
μανύδρα», λέγυνε μερικί. Μα έντιριμ αφτό αν ίτανε μανύδρα—
απιντόμε εμís, —τότες γιactί εσίς δεν κςεσκεπάζετε «τιν κομμονι-
στικί μανύδρα» με τιν τίμια-ςας σιμετοχί (υτζάστιε) στο ενιέο
φρόντου; Εμís το λέγουμε φανερά: εμís θέλουμε τιν ενότιτα
δράςις τις εργατικίς τάκςις για να δυναμόσι το προλεταριάτο στο
πολέμιζμά-του χαρσσύ στίν μπυρζυαζία, για να χυραέθι σίμερα τα
καθιμερινά-του σιμφέροντα(ιντερέσι) χαρσσύ στο επιτιθέμενο καπιτάλ,
χαρσσύ στο φασιζμό, για να ίνε σε θέσι άδριο να διμιουργίσι
όλα τα τζαράιδα για το τελιοτινό-του γλίτομα.

«Ι κομμunistές χυλταέδυνε απάνο-μας»,—λέγυνε άλι. Μα, φυ-
κριθέτ, εμís άρτα όχι μία λέγαμε: εμís πας κανένα πα δε θα χυλ-
ταέδουμε, νε πας τα πρόςοπα, νε πας τις οργάνοσις, νε πας τις
πάρτιες, πυ ίνε για το ενιέο φρόντου τις εργατικίς τάκςις χαρσσύ
στον τακσικό ντυσμάνο. Μα ε'αφτό τον κερó εμís ίμαστε ιποχρεο-
μένι για τα σιμφέροντα το προλεταριάτου κε τις ιπόθεσίς-του να
κριτικάρουμε αφτά τα πρόςοπα, αφτές τις οργανόσις κε τις πάρτιες,
πυ πατζαρίζουν στίν ενότιτα δράςις τον εργατόν.

«Εμís δεν μπορόμε να κλίσουμε ενιέο φρόντου με τος
κομμunistές, γιατί αφτί έχυνε άλο πρόγραμμα»,—λέγυνε ι τρίτι. Μα
εσίς διαβεθεόνετε, ότι το πρόγραμά-ςας ίνε αλιότικο απτο πρόγρα-
μα τον μπυρζυαζικόν πάρτιον, κε αφτό δε σας πατζαρίζε κε δε
σας πατζαρίζι να κάνετε σινασπιζμό μ' αφτές τις πάρτιες.

«Ι μπυρζυαζικο-δικοκρατικές πάρτιες ίνε καλύτερι σοιύζνικι
χαρσσύ στο φασιζμό, παρά ι κομμunistές»,—λέγυνε αφτί, πυ ίνε
χαρσσύ στο ενιέο φρόντου κε ι ιπερασπιστές το σινασπιζμό με τι
μπυρζυαζία. Μα για το τί λείι πέρα τις Γερμανίας; Μπαρόχ ι
σοσιαλ-δικοκράτες έκλίσαν μπλοκ μ' αφτός τος «καλίτερος» σοιύζ-
νικος. Μα τίλογα ίνε τ' αποτελέζματα;

«Έντιμ' εμείς αν στέκουμε ενιέο φρόντο με τος κομμουνιστές, ι μικρή μπουρζουάδες θα φεβιθύνε απτον «κίκίνο κίνδικο» κε θα περάσουν με τος φασίστες»,—ακούμε όχι αρέα. Μα ζερ το ενιέο φρόντο απιλί (υγροζζάετ) τος χοριάτες. τος μικρός τεργέβτσου, τος ρεμέσλενικος κε τι δουλεφτάδικι ιντελιγέντσια; Όχι, το ενιέο φρόντο απιλί τι μεγάλη μπουρζουαζία, τος φινάνσοβι μαγνάτες, τος γιόνκερος κε τος άλως εκμεταλεφτές, το ρεζζίμ τον οπίον ταμάμ νταγατραέβι όλα αφτά τα στρόματα.

«Ι σοσιαλ-δημοκρατία ίνε για τι δημοκρατία, μα ι κομμουνιστές ίνε για τι διχτατορία, γι' αφτό εμείς δεν μπορούμε να κλίσουμε με τος κομμουνιστές ενιέο φρόντο»—λέγυνε μια γράδα αρχιγί τις σοσιαλ-δημοκρατίας. Μα ζερ εμείς σας προτίνουμε τόρα ενιέο φρόντο για τιν ανακίρικσι τις διχτατορίας τυ προλεταριάτυ; Εμείς μπαρόχ αφτό τόρα ακόμα δε σας το προτίνουμε.

«Ας αναγνώρίσουν ι κομμουνιστές τι δημοκρατία, ας τιν ιπερασπίσουν,—τότες εμείς ίμαστε έτιμι για το ενιέο φρόντο». Σ' αφτό εμείς απαντόμε: εμείς ίμαστε οπαδί (στορόνικι) τις σοβιετικίς δημοκρατίας, τις δημοκρατίας τον δουλεφτάδον, τις λον ποσλέντοβατελν δημοκρατίας στον ντυνιά. Μα εμείς χυραέδουμε κε θα χυραέδουμε στις καπιταλιστικές χόρες τιν κάθε πιθαμί τον μπουρζουαζικόν δημοκρατικόν λεφτεριόν, πάνο στις οπίες χυλταέβι ο φασιζμός κε ι μπουρζουαζικί ρεάκτσια, πως να λείς σφτό ιπαγορέβετε απτα σιμφέροντα τυ τακσικό πολέμίζμυ τυ προλεταριάτυ.

«Μα ι μικρές κομμουνιστικές πάρτιες με τι σιμέτοχί-τους τίποτε άλλο δε θα δόσουνε σ' αφτό το ενιέο φρόντο, πυ το πραγματοποιή ι λειμποριστικί πάρτια», λέγυνε, για παράδειγμα ι λειμποριστές αρχιγί στην Ανκλία. Μα θιμιθίτε, το ίδιο έλεγαν κε ι σοσιαλ-δημοκράτες αρχιγί τις Αφστρίας στι μαρέα τις μικρίς κομμουνιστικίς πάρτιας τις Αφστρίας. Μα τί έδixαν τα γεγονότα; Όχι ι σοσιαλ-δημοκρατία τις Αφστρίας επικεφαλίς με τον Όττο Μπάυερ κε Ρέννερ ίχε δικιο, μα ι μικρή κομμουνιστικί πάρτια τις Αφστρίας, πυ στον κερό έλεγε για το φασιστικό κίνδικο στην Αφστρια κε λάλινε τος εργάτες στο πολέμίζμα. Μπαρόχ, όλι ι πέρα τυ εργατικό κινήματος έδixε, ότι ι κομμουνιστές, αν ίνε-πα σχετικά λίγι, ίνε το μοτόρ τις μαχιτικίς δραστηριότιτxς τυ προλεταριάτυ. Απ' αφτό χ' έτερο, δεν πρέπει να ζμονόμε, ότι ι κομμουνιστικί πάρτια τις Αφστρίας για τις Ανκλίας ίνε όχι μόνο αφτές ι δεκάδες χιλιάδες τον εργατόν, πυ ίνε οπαδί τις πάρτιας, αφτές ίνε τμίματα τυ ντυνιάτικυ κομμουνιστικό κίνημα-

τος, αρτές ίνε σέκτισες το Κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ, ι εμπρολατικί-το πάρτια ίνε ι πάρτια το προλεταριάτο, πο άρτα νίκισε κε κι-
βερνάι στο ένα έκτο τις γίνις σφέραις.

«Μα το ενιέο φρόντο δεν πατζάρισε τι νίχι το φασιζμό στο Σάχρ»,—φέρουν αντίρиси (δούρατζζάιωτ) ι προτίδνικι το ενιέο φρόντο. Θαόμαστί λογικί έχυνε αρτί ι κίρι! Αρτί σιφτέ θα τα κάμυνε όλχ για να εκστραλίσουν τι νίχι το φασιζμό, κε ίστερα χερεκα-
κύνε, ότι το ενιέο φρόντο, στο οπίο αρτί δάδχν στο λον στερνό μομέντο, δεν έφερε στι νίχι τος εργάτες.

«Έντιριμ εμίς αν σχηματίσουμε ενιέο φρόντο με τος κομμυ-
ντές, τότες εμίς πρέπι να δόγυμε απτιν καλίτσια κε στιν κιθέρνισι
θα έρτων ι ρεακτσιόνι κε ι φασιστικές πάρτιες»,—λέγυνε ι σοσιαλ-
δημοκράτες αρχιγί, πο θρίσκυντε στιν κιθέρνισι στις λυγάς-λυγάς
χόρες. Καλά. Ζερ ίτανε ι σοσιαλ-δημοκρατία τις Γερμανίας στιν
κοαλιτσιόνι κιθέρνισι; Ίτανε. Ζερ ίτανε στιν κιθέρνισι ι σοσιαλ-δημο-
κρατία τις Αυστρίας; Κε αρτί ίτανε. Ζερ ίτανε ι σοσιαλιστές τις
Ισπανίας σε μια κιθέρνισι με τιν μπυρζουαζία; Ίτανε κε αρτί. Ζερ
πατζάρισε ε' αρτές τις χόρες ι σιμετοχί τις σοσιαλ-δημοκρατίας στις
μπυρζουαζικές κοαλιτσιόνι κιθέρνισες να χυλταέδ: ο φασιζμός πας
το προλεταριάτο; Όχι, δεν πατζάρισε. Σινεπόμένα, ίνε φοιερό,
σαν μέρα, ότι ι σιμετοχί τον σοσιαλ-δημοκρατόν μινίστρον στιν
μπυρζουαζική κιθέρνισι δεν ίνε εμπόδιο απτο φασιζμό.

«Ι κομμουνιστές ενεργόν σε διχτάτορες, αρτί θέλυνε όλος να
μας προστάζυν κε να μας ιπαγορέδυνε». Όχι. Εμίς τίποτε δεν
προστάζυμε κε τίποτε δεν ιπαγορέδουμε. Εμίς μόνο δόγυμε τις
προτάσεις-μας, σχετικά με τις οπες ίμάστε θεδεσμένι, ότι ι πραγ-
ματοπίσι-τος ανταποκρινετε (οτθετζζάετ) στα σιμφέροντα το δουλε-
φτάδ:κν λαό. Αρτό ίνε όχι μόνο δικέομα, μα ίνε κε ιποχρέοσι όλον,
πο κζένυνε απτο όνομα τον εργάτόν. Εμίς φοδάζε τι «διχτατορία»
τον κομμουνιστόν; Ελάτε ε' έναν τόπο ας δόσουμε στους εργάτες όλες
τις προτάσεις, τις δικές-εας κε τις δικές-μας, ε' έναν τόπο να τις
σιζιτουμε μαζί με όλος τος εργάτες κε ας χορίσουμε αρτές τις
προτάσεις, πο ίνε λον φαιχλιόλες για τιν ιπόθεσι τις εργαστικής
τάξης!

Κε έτσι, όλα αρτά τα αργυμέντα χαρτά στο ενιέο φρόντο
δεν μπυρόν ν' αθέκουν σε καμιά κατσί. Αρτά ίνε περισότερο
προράεις τον ρεακτσιόνι αρχιγόν τις σοσιαλ-δημοκρατίας, πο προτι-

μὸν (πραΐποτζίταιοι) το ἐνιέο-τος φρόντο με τιν μπουρζουαζία απο ἐνιέο φρόντο το προλεταριάτο.

Ὅχι, αφετς ι προφάσις δε θα περάσουν! Το ντυνιάτικο προ-λεταριάτο πέρασε όλες τις σινέπιες τις διάσπαςις το εργατικό κιν-ματος κε όλο πολά κε πολά μαθένι, ότι το ἐνιέο φρόντο, ι ἐνό-τιτα τις δράσις το προλεταριάτο στο ἐθνικό κε ντυνιάτικο μαστάμπ ίνε κε χριαζόμενα κε ταμάμ έχυνε τζαρά. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΕ Ι ΦΟΡΜΕΣ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ.

Τί ίνε κε τί πρέπει να ίνε το κίριόταρο περιεχόμενο το ἐνιέυ φρόντυ στο δομένο ετάπ; Ι υπεράσπισι τον άμεσον ικονομικών κε πολιτικών σιμφερόντων τις εργατικές τάκσις, ι υπεράσπισι-τις χαρσού στο φασιζμό πρέπει να ίνε αφετιρία (ισχότνι πονκτ) κε να σκιματιζι το κίριόταρο περιεχόμενο το ἐνιέυ φρόντο σ' όλες τις καπιταλιστικές χόρες.

Εμίς δεν πρέπει να περιοριζόμεστε μόνο στις όφκερες προκί-ρίσις στο πολέμιζμα για τιν προλεταριακή διχτατορία, μα πρέπει να θρίσκυμε κε να θάζυμε τέτια λόζυνη κε τέτιες φόρμες το πολέμιζμου, πυ να θγένυνε απτα βιοτικά αρατέματα τον μαζόν, απο επίπεδο τις μαχιτικόιτάς-τους στο δομένο ετάπ τις εκσέλικσις.

Εμίς πρέπει να δίχυνυμε στις μάζες, τί πρέπει να κάνυνε σί-μερα, για να χυραέδυν το δαφτό-τους απο καπιταλιστικό λίσταμα κε τι φασιστική θαρδαρότιτά.

Εμίς πρέπει να πετίχυμε να στέκχυμε το λον πλατί ἐνιέο φρόντο με τι θοίθια τις ενομένις δράσις τον εργατικόν αρχιόρσυν τον λυγάς-λυγάς κατεφθίνσυν (ναπραθλένι) για το χυράιμο τον βιοτικόν σιμφερόντων τον δουλεφτάδικον μαζόν.

Αφτό σιμένι, ΠΡΟΤΟ ενομένο πολέμιζμα για το αλιθινό θάλι-μο τον σινεπόν τις κρίσις πας τα αμπλάτια τον κίριαρχον τά-κσυν, πας τα αμπλάτια τον καπιταλιστόν, τον πομέστζικον, με λί-γα λόγια, πας τα αμπλάτια τον πλυσίον.

ΔΕΦΤΕΡΟ, ενομένο πολέμιζμα χαρσού σ' όλες τις φόρμες τις φασιστικές επιθεσις, σтин υπεράσπισι τον ζαθοεδάνιον κε τον υκόμ τον δουλεφτάδον, χαρσού στο λικθίντάριζμα τον μπουρζουαζο-διμοκρατικόν λεφτεριόν.

ΤΡΙΤΟ, ενωμένο πολέμιζμα χρεσθόν στον κίνδυνο του ιμπεριαλιστικού ντυκός, που ετιμάζουμε, τέτοιο πολέμιζμα, που να πα-
τσαρίζει στο ετίμαζμά-του.

Εμείς πρέπει ακύραστα να προετιμάζουμε την εργατική τάξη στο τζάλο μετάλχημα τον φόρμον και μεθόδον του πολέμιζμου, όταν θα μεταλάχουν η περιστάσις. Όσο θα υσέβι το κίνημα και το δινάμομα τις ενότιτας τις εργατικές τάξεις εμείς πρέπει να πάγουμε έμπρο, να ετιμάζουμε το πέραζμα απτιν άμυνα στην επίθεσι πως το καπιτάλ, να έχουμε κύρσο, στην οργάνοσι τις μαζικές πολιτικές στάτζικας. Σ' αυτό χριαζόμενος όρος τις τέτιας στάτζικας πρέπει να ένε το τράδιγμα σ' αφτί τον θραικόν προφροιά τις κάθε δομένις χώρας.

Η κομμουνιστές, ελμπέτ, δε μπορόν και δεν πρέπει-παιότε ένα λεφτό να αρνιθόνε την απλογιά της ανεκάρτιτι δουλιά στην κομμουνιστική εκπέδεψι, οργάνοσι και μομπιλιζάτσια τον μαζόν. Μα για να εκσασφαλίσουμε στους εργάτες τι στράτα στην ενότιτα τις δράσις πρέπει αιτάμα μ' αφτό να προσπαθόνε να κλίσουμε συμφονίες για λίγο κερό, έτσι και για πολί κερό για ενομένες εκσορμίσις με τις εσσιάλ διμοκρατικές πάρτιες, με τα ρεφορμιστικά προφροιά και με τις άλες οργανόσις τον δουλερτάδον χρεσθόν στους τακτικώς ντυςζιάνους του προλεταριάτου. Σ' αφτό την κριότερι προσοχή πρέπει να τι δόσουμε στο κσετίλιγμα τον μαζικόν εκσορμίσεον στους τόπους, που τις περάζου-
νε η ντόπιες οργανόσις, με τις τοπικές συμφονίες. Εχτε-
λόντας νομιμόφρονα τους όρους όλον τον κλιζμένον μ' αφτός
συμφονιόν, εμείς αχίεφτα θα κσεσκεπάζουμε το λυγάς-λυγάς
σαμποτάζζ τις ενομένες δράσις απτι μαρέα τον προσόπόν και το
οργανόσεον που πέρνουνε μέρος στο ενιέο φρόντο. Στις λυγάς-λυγάς
απόπιρες τις ρίχσις τον συμφονιόν,—και τέτιες απόπιρες μπορόνε
να έχουνε τόπο—εμείς θα απαντόμε με έκλισι στις μάζας, κσαχυ-
λυθόντας το ακύραστο πολέμιζμα για το στέκσιμο τις ενότιτας δρά-
σις, που χάλασε.

Ένε γρικόμενο, ότι η σινκεκριμένη πραχμητόπιας του ενιέο
φρόντου στις λυγάς-λυγάς χώρες θα πέρναι διάφορα. Θα πέρνι
διάφορες φόρμες, ανάλογα με την κατάστασι και το χαραχτήρα τον
εργατικόν οργανόσεον, με το πολιτικό-τους επίπεδο, με την σινκε-
κριμένη κατάστασι τις δομένις χώρας, με τις στροφές, που έγιναν στο
ντυνιάτικο εργατικό κίνημα κ. τ. λ.

Τέτιες φόρμες μπορούν να ίνε, για παράδειγμα, ι συμφωνιμένοι από κινύ δράσι τον εργατόν από περίστασι σε περίστασι για σινκεκριμένες αφορμές, για χοριστά αρατέματα, για πάνο στι θάσι γενικίς πλατφόρμας, ι συμφωνιμένοι δράσι στις χοριστέσ επιχιρίσις, για στυς κλάδουσ τις παραγογίς, ι συμφωνιμένοι δράσι στο ντόπιο, ομπλυσινό, παχ,εθνικό για στο ντυνιάκο μαςστάμπ, ι συμφωνιμένοι δράσι στυν οργάνοσι του ικονομικό πολέμιζμου τον εργατόν, το πέραζμα μαζικίς πολιτικίς δράσις, στυν οργάνοσι τις αφτοάμινας από κινύ χαρσσύ στυς φασιστικέσ επιθέσις, ι συμφωνιμένοι δράσι στο δόσιμο γιαρντίμ στυς φιλακιζμένους κε στα ταιφιδα-τυς, στυν κλάδο του πολέμιζμου χαρσσύ στυ σοσιάλνι ρεάκτσια, ι συμφωνιμένοι δράσι στυν ιπεράσπισι τον συμφερόντων του γιασσελάρον κε τον γινεχόν, στυν κλάδο τις κοοπεράτσιας, τις κυλτώρας, του σπορτ κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Δε θα έφτανε αν θα ικονοπιόμασταν μόνο με το κλίσιμο πάκτον για τιν από κινύ δράσι κε με τι διμιώργισι τις επιτροπίς επαφίς απτις πάρτιες κε τις οργανόσις, πυ πέρνυνε μέρος στο ενιέο φρόντο, διλαδί πυ μιάζυν μ' αφτέσ πυ έχυμε, για παράδειγμα, στυ Γαλία. Αφτό ίνε μόνο το πρότο θίμα. Το πακτ ίνε βοιθιτικό μέσο για τιν πραγματοποιίσι τις από κινύ δράσις, μα αφτό απλόγυτ, ακόμα δεν ίνε ενιέο φρόντο. Ι επιτροπί επαφίς ανάμεσα στα ρυκοθότστθα τον πάρτιον, τις κομμουνιστικίς κε σοσιαλιστικίς, ίνε χριαζόμενι για να περάζυμε χυλάι τιν από κινύ δράσι, μα αφτί απλόγυ-τις ακόμα πολά δε φτάνι για το πραγματικό κσετίλιγμα του ενιέου φρόντου, για το τράδιγμα τον λον πλατιόν μαζόν στο πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό.

Ι κομμunistές κε όλι ι ρεβολιυτσιόνι εργάτες πρέπι να προεπαθύν να διμιουργίςυν εκλογικά (κε στυς χόρες τις φασιστικίς δικτατερίας μπελιγμένα απτυς λον αφτοριτέτνι σιμετόχους του κινίματος του ενιέου φρόντου) όχι παρτινι τακικά όργανα του ενιέου φρόντου, στις επιχιρίσις, ανάμεσα στυς ανέργους, στα εργατικά ραιόν, ανάμεσα στο μικρόκοζμο τις πόλις κε στα χοριά. Μόνο τα τέτια όργανα μπορούνε να χιπατέψυν με το κίνιμα του ενιέου φρόντου κε τι μεγάλι μι-οργανομένοι μάζα τον δουλεφτάδον, θα μπορέςυν να κάμυνε γιαρντίμ για το κσετίλιγμα τις ινιτσιατιδας τον μαζόν στο πολέμιζμα χαρσσύ στυν επιθεσι του καπιτάλ, χαρσσύ στο φασιζμό κε

τι ρεάκτσει, κε ε' αφτί τι θέσι—να δημιουργήσουν το χριαζόμενο πλατί εργατικό αχτίθ το ενιέυ φρόντυ, να δημιουργήσουν εκατοντάδες κε χιλιάδες μπεςπαρτίι μπόλσεβίκους στις καπιταλιστικές χόρες.

Ι από κινύ δράσι τον οργανομένον εργατόν ίνε ι αρχί, ίνε ι βάσι. Μα εμής δεν πρέπι να χατζραΐουμε απ' έμπρο απτα μάτια-μας, ότι ι μι-οργανομένες μάζες αποτελούν τιν τεράστια πλιοπσιφια τον εργατόν. Έτσι, στι Γαλία ο αριθμός τον οργανομένον εργατόν, κομμουνιστόν, σοσιαλιστόν, τον τζλένον τον προφσούζ λυγάς κατεφθίσεον ίνε όλο-όλο σιμά στο μιλιόν, μα ο γενικός, αριθμός τον εργατόν 11 μιλιόνια. Στιν Ανγκλία στα προφσούζ κε στις πάρτιες όλον τον κατεφθίνσεον ίνε κανά 5 μιλιόνια. Μα ο αριθμός όλον τον εργατόν ίνε 14 μιλιόνια. Στις Ενομένες Πολιτιες τις Αμερικίς ίνε οργανομένοι σιμά στα 5 μιλιόνια εργάτες, μα όλι ι εργάτες ίνε εκί 38 μιλιόνια. Πάνο-κατο τέτιος σιςχετιζμός ίνε κε στις άλες χόρες. Στους «κανονικούς» κερύς αφτί ι μάζα στι βάσι ίνε έκσο απτο πολιτικό ζίσιμο. Μα τόρα αφτί ι γιγαντένια μάζα όλο πολά κε πολά ζμίχκετε στο κίνημα, ζμίχκετε στο πολιτικό ζίσιμο, εκ-ορμάι στιν πολιτικί αρένα.

Ι δημιόργισι τον θνεπαρτίι τακσικόν οργάνον ίνε ι λον καλίτερι φόρμα το πέραζιμο, πλάτεμο κε το διναμόμιτος το ενιέυ φρόντυ στις πιο πλατιέ, μόζις. Αφτά τα όργανα θα ίνε έτι-ι-πα το καλίτερο στίριγμα χαρσού ε' όλες τις απόπιρες τον ντυς-μάνον το ενιέυ φρόντυ να χαλάνουε τι στεκσιμένι ενότιτα δράσις τις εργατικίς τάξεις.

ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΦΡΟΝΤΟ

Στι μομπιλιζάτσια τον δουλεφτάδικον μαζόν στο πολέμιζμα με το φασιζμό ιδιέτερα σοβαρό πρόβλημα ίνε ι δημιόργισι το πλατιύ λαικό αντιφασιστικό φρόντυ πάνο στι βάσι το προλεταριαχό ενιέυ φρόντυ. Ι επιτιχία όλου το πολέμιζιμο το προλεταριάτου ίνε εδεμένι στενά με το στέκιμο μαχιτικό σούζ το προλεταριάτου με τους δουλεφτάδες χορικούς κε με τι βασική μάζα τις μικρίς μπορζουαζίας τις πόλις, πυ εκιματιζούν τιν πλιοπσιφια το πλιθιζμό τζαχ στις θιομηχανικά αναπτιγμένες χόρες.

Ο φασιζμός στην αγιτάτσια· το θέλοντας να κερδίσει αυτές τις μάζες στη μαρέα· το μαγανέδι να αντιπαράταξει τις δουλεφτάδικες μάζες τις πόλεις και το χοριό στο ρεβολουτσιό· προλεταριάτο, να φοβερίζει το μικρό μπουρζουά με το ζζύπελ το «κόκκινο κίνδυνος». Είς πρέπει να κλόσουμε την εχμί και να δικουμε στους δουλεφτάδες χορικούς, στους ρεμέσλενικούς και στη δουλεφτάδικη ιντελιγέντσια από πύ τους φοβερίζει ο αλήθινός κίνδυνος: συνκεκριμένα να δικουμε, τις θάλη πας το χορικό το θάρος τον ναλόγ και τα χρέατα, πέρνι απ'αφτόνα ροστοβότςιτςεςκι προτσέντα, τίς έχι την καλύτερη και όλα τα πλύτι, τίς κυρτακολί τον χορικό και τιν ταφά· το απτο υτζάστοκ· το και τον αφίνι να ίνε άνεργος και ζιτιλιάνος. Συνκεκριμένα να εκσιγόμε, σαμπυρλούδα και επίμονα να εκσιγόμε, τίς ντά· γατραέδι τους ρεμέσλενικούς, τους κυστάρους με τα ναλόγ, χρέατα, με το απσιλό αρέντι· πλυγάριζμα και με την ανιπόφορι γι' αφτός κο· κυρέντσια, τίς πετάι στο δρόμο και τίς αφίνι δι·χος δουλιά τις πλυ· τίες μάζες τις δουλεφτάδικες ιντελιγέντσιας.

Μα αφτό δε φτάνι.

Το κυριότερο, το λον αποφασιστικό για το στέκσιμο το αντι· φασιστικό λαϊκό φρόντο ίνε ι αποφασιστική εκσόρμισι του ρεβολουτσιό· νι προλεταριάτο· στην ιπεράσπισι τον αρατεμάτον αφτόν τον στο· μάτον και χοριστά τον δουλεφτάδον χορικών, τον αρατεμάτον, που πάγυνε στη γραμί τον ριζικόν συμφερόντον του προλεταριάτο, σινδιά· ζοντας (ισοτζεταία) στο προτσές του πολέμιζμου τα αρατέματα τις εργατικές τάξεις μ' αφτά τα αρατέματα.

Στον κερό τις διμιόργιεις του αντιφασιστικού λαϊκού φρόντου με· γάλι σιμασία έχι το σαστό πόρεμα μ' αφτές τις οργανόσεις και πά· ρ·· τες, ς' όπιες ίνε το πολά δουλεφτάδες· χορική και ι· θασικές μάζες τις μινρίς μπουρζουαζίας τις πόλεις.

Στις καπιταλιστικές χώρες ι πλιοψιφία αφτόν τον πάρτιον και οργανό· σεον, τίλογα ι πολιτικές, έτσι και ι ικονομικές, ακόμα· θρικετε κάτω απτιν επιροί τις μπουρζουαζίας και πάι πισο· τις.

Το κινονικό σαστάθ αφτόν τον πάρτιον και οργανό· σεον δεν ίνε ένα λυγάς. Σ' αφτές ίνε μεγάλη κυλάκι δίπλα με τους χοριάτες, που δεν έχυνε γι, μεγάλη επιχιριματιες δίπλα με τους μικρός λά·· δοτςινικούς, μα το ρυκοβότςιτςο ίνε στα χέρια τον πρότον, τον άγεν·· τον του μεγάλο καπιτάλ. Αφτό μας ιποχρεόνι να έχουμε ντιφε·· ρεντσίροθανι φέρσιμο μ' αφτές τις οργανόσεις, πέρνοντας

στο ισάπ, ότι όχι αρέα ι μάζα τον τζλένον δεν κέρει το αλιθινό πο-
λιτικό πρόσωπο το ρυκοδότση-τις. Σε ουζιμένες περιστάτις εμίσ
μπορούμε κε πρέπι να δόσουμε τις δινάρις-μας για να τρα-
θίκουμε αφτές τις πάρτιες κε τις οργανόσις για τα χοριστά τρί-
ματά-τους στι μαρέα το αντιφασιστικό λαικό φρόντο, μιν ντρανόν-
τας! πας το μπουρζουαζικό-τους ρυκοδότση. Για παράδιγμα, τέτια
κατάστασι ίνε τάρα στι Γαλία με τι ραντικάλνι πάρτια, στις Ενο-
μένες Πολιτίες με τις λυγάς-λυγάς οργανόσις τον φέρμερον, στιν
Πολονία—με το «Στρονίτση το λιώτση», στι Γωγοςλαβία με τι
χορβάτικι πάρτια τον χορικόν, στι Βουλγαρία με το σοιούζ τον
ζεμλεντέλτσον, στιν Ελλάδα με τους αγραρίστους κ. τ. λ. Μα ανε-
κσάρτιτα απ' αφτό αν ίνε δινατότιτες για το τράδιγμα τον τέτιον πάρ-
τιον κε οργανόσεων στι μαρέα το λαικό φρόντο, ι ταχτικί-μας
ς' όλες τις εινθίκες πρέπι να ίνε κλιζμένοι στο να τραθί-
κουμε τους μικρούς χοριάτες, ρεμέσλενικους κε κυστάρους κ. τ. λ., πυ
μπένυνε στις οργανόσις κε πάρτιες, στο αντιφασιστικό λαικό
φρόντο.

Κε έτσι εσίς το ντρανάτε, ότι εδό ε'όλι τι γραμί πρέπι να
βάλουμε άκρα στιν παραγνόρισι, στιν αδιαφορία, στις λυγάς-λυγάς
οργανόσις κε πάρτιες τον χορικόν, τον ρεμέσλενικόν κε τον μικρο-
μπουρζουαζικόν μαζόν τις πόλις, πυ όχι αρέα έχι τόπο στιν
πραχτικί-μας.

ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ ΣΤΙΣ ΧΟΡΙΣΤΕΣ ΧΟΡΕΣ

Στιν κάθε χώρα ίνε κεντρικά ζιτίματα, πυ ταραζούν στο δο-
μένο ετάπ τις λην πλατιές μαζες, λόρια στα οπία πρέπι να κσε-
τιλιχτί το πολέμιζμα για το ετέκσιμο το ενιέυ φρόντο. Σοστά να
θρύμε αφτά τα κεντρικά πόνκτα, τα κεντρικά ζιτιματα—σιμενι να
εκσασφαλίσουμε κε να οργανόσουμε τζάλλα το ετέκσιμο το ενιέυ φρόντο.

α) ΕΝΟΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΕΣ ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΙΣ

Ας πάρουμε, για παράδιγμα, μια τέτια σπουδέα χώρα το κα-
πιταλιστικό ντυνιά, σαν τις Ενομένες πολιτίες τις Αμερικίς. Ι
κρίσι έφερε εδό σε κίνισι τα μιλιόνια τον μαζόν. Νταγατραίχτικε
το πρόγραμμα τις εκσιγίανσις το καπιταλιζμό. Ι τεράστιες μαζες αρ-

χίζον να χορίχκυνε απτις μπορζουαζικές πάρτιες κε τόρα δεν κρέ-
ρυν, πυ να πάγυν.

Ο αμερικανικός φασιζμός, πυ γενισκάτε, μαγναέδι να κλόσι
τιν απαγοιτεπσι κε τι διαρέσχια αφτόν τον μαζόν στα φασιστικά
ρεακτσιόνι κανάλια. Σ' αφτό ι ιδιομορφία τις εκσέλικσις τυ αμερικανικού
φασιζμού ίνε στο, ότι στο δομένο στάδιο αφτός εκσορμά λον πολά ταπλόε
σαν οποζίτσια στο φασιζμό, τιλογα σε ρέμα «όχι αμερικανικό», πυ
ίνε φερμένο απτο εκσοτερικό. Στο μπιλνι απτο γερμανικό φασι-
ζμό, πυ εκσορμά με αντικονστιτουτσίονι σινθίματα, ο αμερικανικός
φασιζμός μαγναέδι να δίκσι τον εαφτό-τυ στο ρόλο τυ αγωνιστί
για τιν κονστιτούτσια κε για τιν «αμερικάνικι διμοκρατία». Αφτός
ακόμα δεν ίνε άμεσι απιλιτικί δίναμι. Μα έντιριμ αν έρχετε ραπ
να μπι στις πλατιές μάζες, πυ ίνε απαγοιτεμένες απτις παλιές
μπορζουαζικές πάρτιες, αφτός μπορί να νίσκετε σοβαρί απιλί στο
λον σιμότερο κερó.

Μα τί θα σίμενε ι νίχι τυ φασιζμού στις Ενομένες Πολιτίες;
Για τις δουλεφτάδικες μάζες αφτί θα σίμενε, ίνε γρικόμενο, ακρά-
τιτο δινάμομα τυ ρεζζίμ τις εκσπλοατάτσιας κε νταχατράιμα τυ
εργατικó κινίματος. Μα τίλογι θα ίταε ι ντυνιάτικι σιμαξία αφτίς
τις νίχις τυ φασιζμού; Ι Ενομένες Πολιτίες, τιλογα το κξέρουμε, δεν
ίνε Βένγρια κε δεν ίνε Φινλανδία, δεν ίνε Βουλγαρία για Λατβία.
Ι νίχι τυ φασιζμού στις Ενομένες Πολιτίες θα μετάλαζε πολί υσιó-
δικά (συστζέστθενο) όλι τιν ντυνιάτικι κατάστασι.

Ζερ μπορί ε' αφτές τις σινθίκες το αμερικανικό προλεταριάτο
να ικανοπιθί μόνο με τιν οργάνοσι απλογνóτ τακσικά σινδιτύ αδαν-
γάρτ, πυ ίνε έτιμο να πάι στι ρεβολυούτσίονι στρατα; Όχι.

Ταμάμ ίνε φανερó, ότι τα σιμφέροντα τυ αμερικανικού προ-
λεταριάτου αρατέδυν άμην να ίνε χορίζμένες όλες-τυ ι δινάμις απ-
τις καπιταλιστικές πάρτιες. Αφτό πρέπι να έδρι στρατα κε χρια-
ζόμενες φόρμες για να μιν αφινι στον κερóτ, να χαπατέδι ο φασι-
ζμός τις διαρεστιμένες πλατιές μάζες τον δουλεφτάδον.
Κε εδό πρέπι να πόμει ι διμιουργία μαζίκις πάρτιας τον δουλεφτάδον τις
«εργατο-φέρμερσκι πάρτιας», μπόρνεν να νιστί τέτια κατάλιλι
φορμα στις αμερικανικές σινθίκες. Τέτια πάρτια θα ίτανε σπειτσί-
φίτζεσκι φορμα τυ μαζικού λαικού φρόντυ στιν Αμερική, πυ πρέπι
να αντιπαχαταχτί στις πάρτιες τον τρεστ κε μπανκόν κε έτσι-πα
στο φασιζμό, πυ υσέδι. Τέτια πάρτια δε θα ίνε, έλμπέτ, νε σοσια-

λιστική, νε κομμουνιστική. Μα αφτί πρέπει να ίνε αντιφασιστική κε δεν πρέπει να ίνε αντικομμουνιστική πάρτια. Το πρόγραμμα αφτίς τις πόρτιας πρέπει να ίνε πελιμένο χαρσού στις μπάνκες, τα τρεστ κε τα μονοπόλια, χαρσού στις κιριότερες ντουσεμάνους το λαού, πο κερδουσκοπύνε με τις συμφορές-του. Τέτια πάρτια μπορί να ίνε στι θέ ι-τις μόνο ε' αφτί τιν περίστασι, έντιριμ αν θα χυραέθι τα κη-θιμερινά αρατέματα τις εργατικές τάκεις, αν θα πολεμίζι για το αλιθινό κινωνικό ζακονοτάτελστέθι, για τι στραχυθάνα απτιν ανεργία, έντιριμ αφτί αν θα πολεμίζι για τι γι, για τους άσπρους κε μάδρους ιζντόλστζικους κε για να τους χυτχυραέθι απτα χρέατα, έντιριμ αφτί αν θα προσπαθί ν' ακιροθύν τα χρέατα τον φέρμερον έντιριμ αφτί αν θα πολεμίζι για τιν ισότιτα τον νέγγρον, για τιν ιπεράσπισι τον αρατεμάτων τον βετεράνον το ντουκός, για τιν ιπεράσπισι τον συμφερόντον τον αντιπρόσופן τον λέφτερον προφέςιον, τον μικρόν τοργόδτσον κε ρεμέζλενικον. Κε τα λιπά.

Κε έτσι μόνο-το γρικίετε, ότι ι τέτια πάρτια θα πολεμίζι για τι θιντδίζζένια τον αντιπρόσופן-τις στις ντόπιες σαμουπραθλένιες, στα πρετσταθίτελνι όργάνα τον χοριστόν εστάτον κε στο κον-χρέσο κε στο σενάτ.

Ι είντροφι-μας στις Ενομένες Πολιτίες πορέφτανε εοστά δί-χνοντας ινιτσιατίθα· στι δουλιά τις διμιύργις τις τέτιας πάρτιας. Μα αφτί πρέπει να πάρυνε ακόμα δραστικά μέτρα για να νίσκετε ι υπόθεσι τις διμιουργίας τις τέτιας πάρτιας ιπόθεσι αφτόν τον μαζόν. Το ζίτιμα για τιν οργάνοσι τις «εργατοφέρμερσκι πάρτιας» κε το πρόγραμά-τις πρέπει να το εζιτίςυνε στις μαζικές λαϊκές εινε-δριάσις. Ίνε χριαζόμενο να κσετιλίκυνε το λον πλατί κίνιμα για τι διμιύργισι αφτίς τις πάρτιας κε να μπόυε επικεφαλίσ-το. Δεν έχι τζαρά κανά-λογάς-πα να αφίςυμε το πέραζμα τις ινιτσιατίδας ετιν οργάνοσι τις πάρτιας στα χέρια αφτόν τον ελεμέντον, πο θέλυνε να ιςλιτραέθυν τι δισαρέσκια τον μιλιόνι μαζόν, πο απαγοιτέφτικαν κι' απτις διο μπυρζυαζικές πάρτιες, τι δημοκρατική κε ρεσπουμπλι-κάνικι, για τι διμιύργισι «τρίτις» πάρτιας στις Ενομένες Πολιτίες, σαν πάρτιας αντικομμουνιστικής, σαν πάρτιας, πο ίνε χαρσού στο ρεβολιουτσιόνι κίνιμα.

6) ΑΝΚΛΙΑ

Στιν Α ν κ λ ί α ι φασιστική οργάνοσι το Μόσλι σαν αποτέλε-σμα τον μαζικόν εκσορμίσσον τον εργατόν τις Α ν κ λ ί ας προσορινά

διάδικε πίσω. Μα εμείς δεν πρέπει να σφαλνόμε τα μάτια-μας ε' αφτό το φάκτο, πως ι έτσι ονομαζόμενι «εθνική κιθέρνισι», παρότι μια γράδα ρεακτσιόνι μεροπριάτιες χαρσού στιν εργατικί τάξι, με το γιανντίμ τον οποίον κε στιν Ανκλία διμιοργόντε σιθίκα, με λαφρένουν στι μπουρζουαζία, όταν ινε χριαζόμενο, να σιθίκα, με φασιστικό ρεζζίμ. Να πολεμίσουμε χαρσού στο φασιστικό κίνδυνο στι Ανκλία στο δομένο εταπ—σιμένι να πολεμίζουμε λον σιθιέ χαρσού στιν «εθνική κιθέρνισι», χαρσού στις ρεακτσιόνι-τις μεροπριάτιες, χαρσού στιν επίθεσι το καπιτάλ, στιν υπεράσπισι τον αρατεμάτων τον ανέργων, χαρσού στο λιγότεμα τις ξαρπλάτας, για τιν καταρ- γισι όλον τον νόμον, με το γιανντίμ τον οποίον ι μπουρζουαζία τις Ανκλίας λιγοςτέδι το βιοτικό επίπεδο τον μαζόν.

Μα το μίσος τις εργατικίς τάξεις, πυ υσέδι χαρσού στιν «εθνική κιθέρνισι» ενόνι τις πιο πλατιές μάζες κάτω απτο, σίνθιμα τις δι- μιύργισις στιν Ανκλία κενύργιας λειμποριστικίς κιθέρνισις. Ζερ μπο- ρόνε ι κομμουνιστές να παραγνορίσουνε αφτί τι διάθεσι (ναστρένις) τον πλατιόν μαζόν, πυ ακόμα έχουε πιστία τι λειμποριστικί κιθέρ- νισι; Όχι, σίντροφι. Εμείς πρέπει να έδρουε στρατά ε' αφτές τις μάζες. Εμείς τις λέγουε ανιχτά, τίλογα το έκαμε αφτό το XIII σινέδριο τις κομμουνιστικίς πάρτιας τις Ανκλίας: εμείς, ι κομμουνιστές, ίμαστε οπαδὶ τις σοδιετικίς εκσυζίας, σα μοναδικίς εκσυζίας, πυ μπο- ρί να γλιτόσι τος εργάτες απτο ζιγὸ το καπιταλιζμό. Μα εμείς θέλετε λειμποριστικί κιθέρνισι; Καλά. Εμείς πολεμίζαμε κε θα πολεμι- ουμε χέρι με χέρι αντάμα-σας για τιν ιτα τις «εθνικίς κιθέρνισις». Εμείς ίμαστε έτιμι να σας κάμουε γιανντίμ στο πολέμιζμά-σας για τι διμιύργισι κενύργιας λειμποριστικίς κιθέρνισις, παρ' όλο πυ ι διο εμπριζνές λειμποριστικίς κιθέρνισις δεν εχτέλεσαν τις ιποσχέσις, πυ έδουε ι λειμποριστικί πάρτια στιν εργατικί τάξι. Εμείς δε φιλά- γουμε απ' αφτί τιν κιθέρνισι τιν πραγματοπίσι τον εσσιαλιστικόν μεροπριάτιον. Μα απτο όνομα τον μιλιόν τον εργατὸν εμείς θα παρυσιάσουε τιν απέτισι να χορσέδι τα λον χριαζόμενα ικονομικά κε πολιτικά σιμφέροντα τις εργατικίς τάξεις κε όλον τον δουλερτά- δον. Ελάτε ε' έναν τόπο ας σιζιτίσουε το γενικό πρόγραμμα τον τέτιον απετίσεων κε ας πραγματοποιισουμε τιν ενότιτα τις δράσις, πυ ίνε χριαζόμενι στο προλεταριάτο, για να δόσουε απόκρυσι στι ρεακτσιόνι επίθεσι τις «εθνικίς κιθέρνισις», στιν επίθεσι το καπιτάλ κε το φασιζμό, στο ετίμαζμα το κενύργιου ντοχύς. Ι σίντροφι απ-

τιν Ανγκλία ε' αφτί τι βάσι ίνε έτιμι αντάμα με τις οργανόσις τις λειμποριστικίς· πικρίας να εκσορμίσουνε στα θιμπορ τον παρλάμεντ πυ θα ίνε, χαρσού στιν «εθνική κυβέρνηση», κε έτσι-πα, χαρσού στο Δόιντ Ντζζορζζ, πυ μαχαναέβι με το δικό-τω τρόπο να τραβίξει τις μάζες πίσω-τω χαρσού στιν ιπόθεσι τις εργητικίς τάξεις, για τα συμφέροντα τις μπουρζουαζίας τις Ανγκλίας.

Τέτια ποζίτια τον κομμουνιστόν τις Ανγκλίας ίνε εσσί. Αφτί θα τος λαφρένι να στέκουνε το ενιέο φρόντω το πολέμιζμω αντάμα με τις μιλιόνι μάζε, τον ενκλέζικον τρετ-ωνιόν κε με τι λειμποριστικί πάρτια. Πιμένοντες πάντα στις πρότες γράδες το προλεταριάτω, πυ πολεμιζι, δίχνουντες στις μάζες τι μοναδικί εσσί στράτα—τι στράτα το πολέμιζμω για το ρεθ λιντσίονι νκρέμιζμα τις κυριαρχίας τις μπουρζουαζίας κε το στέκισμω τις σοβιετικίς εκουσίε, ι κομμουνιστές δεν πρέπι όταν καθορίζον τα επίκερα πολιτικά-τους προβλήματα να μαχαναέδουνε να ρχντόνε απ' αφτά τα χροιαζόμενα ετάπ το μαζικό κινήματος, στο προτσίε τον οπίον ι εργητικές μάζες χάνουνε με τιν πέρα τους τις αφταπάτες-τους κε περνόνε στι μαρέα το κομμουνιζμό.

γ) ΓΑΛΙΑ

Ι Γαλία—ίνε χώρα, πυ τίλογα κσέρουμε, ι εργητικί τάξι δίχνι το παράδιγμα ε' όλο το ντυνιάτικο προλεταριάτω, τίλογα πρέπι να πολεμιζι χαρσού στο φασιζμό. Ι γαλικί κομμουνιστικί πάρτια δίχνι το παράδιγμα ε' όλες τις εςέκτισιες τις Κομιντέρνας, τίλογα πρέπι να περάζουνε τιν ταχτικί το ενιέου φρόντω, ι εσσιαλιστές εργάτες—δίχνουν το παράδιγμα, τί πρέπι να κάμουν τόρα ι εσσιαλ-διμοκράτες εργάτες τον άλον καπιταλιστικόν χορόν στο πολέμιζμα χαρσού στο φασιζμό (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ι εμμερία τις αντιφασιστικίς διαδύλοισις, πυ ίτανε φέτος στις 14 το Ιούλι στο Παρίσι, όπου πέρανε μέρος μισό μιλιόνι κόσμος κε τον πολιάριθμον διχδιλόεον στις άλες πόλεις τις Γαλίας—ίνε τεράστια. Αφτό ίνε άρτα όχι μόνο κίνημα το ενιέου εργητικό φρόντω, αφτό—ίνε ι αρχί το πλατιύ παλαικό φρόντω χαρσού στο φασιζμό στι Γαλία. Αφτό το κίνημα το ενιέου φρόντω δυναμόνι τιν πιστία τις εργητικίς τάξεις στις δινάμεις-τις, δυναμόνι ε' αφτί τι σινί-δισι το εμπρολάτικό-ις, ρόλυ στι μαρέα τον χορικόν, τις μικρίς μπουρζουαζίας τις πόλεις, τις ιντελιγέντσιας, αφτό πλατένι τιν επιροί τις κομμυ-

ετικίς πάρτικς στις εργατικές μάζες, κε γι'αυτό κάνι το προλεταρι-
άτο πικ δυνατό στο πολέμιζμα χαρσού στο φασιζμό. Αφτό στον
κερό-το μομπιλιζάρι το σαχτλίχ τον μαζόν στι μαρέα το φασιστικό
κινδίνυ. Κε αφτό θα ίνε κολιτικό παράδιγμα για τιν κρετικίς το
αντιφασιστικό πολέμιζμυ στις άλες καπιταλιστικές χώρες, θα δόσι
ενθαριντική επιροί στους προλετάριυς τις Γερμανίας, πυ ίνε χαντα-
χομένι απτι φασιστική διχτατορία.

Ι νίκι, τί κε να λείς, μεγάλι ίνε, μα αφτί ακόμα δε λίνι
τιν έχθαςι (ισχόντ) το αντιφασιστικό πολέμιζμυ. Ι τεράστια πλιο-
ψιφία το γαλικό λαό ίνε αναρξιβιτιτα χαρσού στο φασιζμό. Μα
ι μπουρζουαζία με το γιανντίμ τις οπλιζμένις δίναμις μπασσαχρέθι
να εκθιάζι τι θέλις τον λαόν. Το φασιστικό κίνημα κωτέθι το
κρετίλιγμά-το τεκμάλ λέφτερα με το δραστήριο γιανντίμ το μονο-
πολιστικό καπιτάλ, το κρατικό απαράτ τις μπουρζουαζίας, το γενικό
εσταμπ τις γαλικίς άρμιας κε το στιρίγματος τις λυγάς-λυγάς ρε-
άκτιας—τις καθολικίς εκκισίας. Ι λον δινατί φασιστικί οργάνοσι—
«Μαχιτικί σταθρί» έχι σήμερα 350 000 οπλιζμένυς ανθρώπου, πυ
ι θάσι-τυς ίνε 60.000 ζαπασνί οφιτσέρι. Αφτί έχι δινατές ποζί-
τιας στιν πολιτσία, στι ζζανταρμέρια, στιν άρμια κε στιν αδιάτσια,
ς'όλο το κρατικό απαράτ. Ι στερνές διμαρχιακές εκλογές δίχυννε,
ότι στι Γαλία υσεθον όχι μόνο ι ρεβολιυτσίονι δινάμις, μα κε ι
δινάμις το φασιζμό. Έντιριμ ο φασιζμός αν μπορέσι πλατιά να
μπι ανάμεσα στους χοριάτες κε να εκσασφαλίσι το γιανντίμ το ενός
μέρυς τις άρμιας, στον κερό πυ το άλο-θα ίνε υδέτερο, ι δου-
φτάδικες μάζες τις Γαλίας δε θα μπασσαχρέπουν να πατζαρίσουν
για να μιν έρχετε ο φασιζμός στιν εκσυζία. Να μι ζμονάτε, σίν-
τροφι, τιν οργανοτικί αδυναμία το γαλικό εργατικό κινίματος, πυ
λαφρένι τιν επιτιχία τις φασιστικίς επίθεσις. Ι εργατικί τάξι κε
όλι ι αντιφασιστές τις Γαλίας δεν έχυνε κανά λυγάς θάσις-πα για
να πιφρένυνε με τα αποτελέζματα, πυ κέρδισαν.

Τίλογα καθικοντα στέκυντε έμπρο στιν εργατικί τάξι τις
Γαλίας;

ΠΡΟΓΟ, να πετίχι να στέκσι ενιέο φρόντο, όχι μόνο στον
πολιτικό κλάδο, μα κε στον ικονομικό κλάδο για τιν οργάνοσι το
πολέμιζμυ χαρσού στιν επιθεσι το καπιταλιζμό, να τσακισι με τιν
ορμί-τις τιν αντίστασι στο ενιέο φρόντο απτι μαρέα τις βερχούσσας
τις ρεφορμιστικίς κονφεντεράτσιας τις εργασίας.

ΔΕΦΤΕΡΟ, να πετιχι να πραγματοποιισι τιν προφρογιούζνι

ενότιτα στη Γαλία: ενιέα προφροϊούζ πάνο στη θάσι το τακτικό πολέμιζμο.

ΤΡΙΤΟ, να τραβίξει στο αντιφασιστικό κίνημα τις πλατιές μάζες τον χορικό, τις μάζες τις μικρές μπυρζαζίας κε να χο-ρίσει για τα ζοτικά-τους αρατέματα χοριστό τόπο στο πρόγραμμα το αντιφασιστικό λαικό φρόντο.

ΤΕΤΑΡΤΟ, να δυναμόσι οργανοτικά κε να πλατένι κε στον έμπρο κερό το αντιφασιστικό κίνημα, πυ κσετιλίζετε, με τι μαζική δημιούργισι εκλογικών θνεπαρτίινι οργάνον το αντιφασιστικό λαικό φρόντο, πυ ανκαλιάζουν με την επιροί-τους πιο πλατές μάζες απ' ότι ίνε τόρα στη Γαλία ι πάρτιες κε ι οργανόσις τον δουλεφτάδον.

ΠΕΜΤΟ, με την πίεσι να πετίχι για να νταγλέφκυνε κε να αφοπλιστόνε ι φασιστικές οργανόσις σαν οργανόσις, ζαγοθόρστζι-κον χαρσσύ στη ρεσπύμπλικα κε άγεντον το Γίτλερ στη Γαλία.

ΕΚΤΟ, να κερδίσι για να τερμιζλαιστί το κρατικό απαράτ, ι άρμια, ι πολίτσια απτους ζαγοθόρστζικους, πυ ετιμάζυνε φασιστική ανατροπή.

ΕΒΔΟΜΟ, να κσετιλίξι το πολέμιζμα χαρσσύ στους ρυκοθοντίτελιος τον ρεακσιόνι κλίκον τις καθολικής εκκλίσίας, σαν ένα απτα κριότερα στιρίγματα το γαλικό φασιζμό.

ΟΓΔΟΟ, να σινδόςι με το αντιφασιστικό κίνημα την άρμια με τι δημιούργισι μέσα-τις κομιτέτον το χυράιμο τις ρεσπύμπλικας κε τις κονστιτούτσιας χαρσσύ σ' αφτός, τίς θέλι να ιςκλιτραίσι την άρμια για την κρατική αντικονστιτουτσίονι ανατροπή (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ), να μιν αφίσι τις ρεακτσιόνι δινάμεις στη Γαλία να χαλάσυνε τι γαλο-σοδιετική συμφονία πυ χυραέβι την ιπόθεσι τις ιφίνις χαρσσύ στην αγρέσια το γερμανικό φασιζμό. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Κε έντιριμ στη Γαλία το αντιφασιστικό κίνημα αν φέρι στη δημιούργισι κιθέρνις, πυ θα πραγματοποιεί το αλιθινό πολέμιζμα —όχι με τα λόγια, μα με τι δουλιά—χαρσσύ στο γαλικό φασιζμό. θα περάζι το πρόγραμμα τον αρατεμάτον το αντιφασιστικό λαικό φρόντο, ι κομμουνιστές πιμένοντας αδιάλαχτι ντορσμάνι τις κάθε μπυρζαζικές κιθέρνις κε οπαδί τις σοδιετικίς εκκυσίας μολοτότο έμπρο στο πρόσοπο το φασιστικό κίνδινυ, πυ υσέβι, πάλι θα ίνε έτιμι να ιποστιρίκυν την τέτια κιθέρνις. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΚΕ Ι ΜΑΖΙΚΕΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

Σίντροφι, το πολέμιζμα για το στέκσιμο του ενιέου φρόντου στις χώρες, όπου ι φασίστες ίνε στην εκςυσία, μπορούμε να πόμε, ίνε το λον επυδέο πρόβλημα, πυ στέκετε μπροστά-μας. Εκί απτό το πολέμιζμα, ίνε γρικόμενο, περνάι σε σημαντικά πιο δίσκολες σινθίκες, παρά στις χώρες όπου ίνε νόμιμο το εργατικό κίνημα. Μα στις φασιστικές χώρες ίνε όλες ι προιποθέσις (πρετποσίλκι) για τιν κσετίλικσι το πραγματικό αντιφασιστικό λαικό φρόντο στο πολέμιζμα χερσού στι φασιστική διχτατορία, γιατί ι σοσιαλ-δημοκράτες, καθολικί κε άλι εργάτες, για παράδιγμα, στι Γερμανία, μπορούν πιο άμεσα να αγρικόνε, ότι χριάζετε το ενιέο πολέμιζμα αντάμα με τος κομμουνιστές χερσού στι φασιστική διχτατορία. Τα πλατιά στρόματα τις μικρίς μπυρζουαζίας κε τον χοριατόν, πυ άρτα ντινχάισιν τος πικρὺς καρπὺς τις φασιστικής κριαρχίας, ντιν-καέδουν κι' άλο μεγάλι δισαρέσκια κε απαγοίτεπσι, πυ λαφρένι το τράδιγμά-τους στο αντιφασιστικό λαικό φρόντο.

Κε το βασικό καθίκον στις φασιστικές χώρες, ιδιέτερα στι Γερμανία κε Ιταλία, όπου ο φασιζμός μπασεχάριπσε να έχι μαζικί θάσι κε καρτακόλιζε θίεα τος εργάτες κε τος άλους δουλεφτάδες στις οργανόσις-του, ίνε στι μπασεχαριμένη σινδιάσι το πολέμιζμο χερσού στι φασιστική διχτατορία απ' έκσο με το χάλαζμά-τις από μέσα στις μαζικές φασιστικές οργανόσις κε τα όργανα. Πρέπι να εκμάθομε, να καταχτίσουμε κε να εφαρμόσουμε ανάλογα με τις κονχρέτνι σινθίκες αφτόν τον χορόν τις ιδιέτερες μέθοδες κε τα φερσίματα, πυ κάμουν γιανντίμ στι γλίγορι παράλσι τις μαζικίς θάσις το φασιζμού κε πυ προετιμάζον το νκρέμιζμα τις φασιστικής διχτατορίας. Αφτό πρέπι να το εκμάθομε, να το καταχτίσουμε κε να το εφαρμό-

ουμε, μα όχι μόνο να χλίζουμε: «Κάτο ο Γίτλερ!» και «Κάτο ο Μολίνι!» Νε, να το εκμάθουμε, να το καταχτίσουμε και να το εφαρμόσουμε! Αφτό ίνε δίσκολο και πολίπλοκο καθίκον. Κι' άλλο πολί δίσκολο, γιατί ι πέρα-μους (όπιτ) τυ επιτιχιμένυ πολέμιζμυ χαρσσύ στι φασιστική διχτατορία ίνε πολί περιοριζμένι. Ι ιταλί-μας σίντροφι, για παράδιγμα, πολεμίζυνε στις σινθίκες τις φασιστικές διχτατορίας άρτα κανά 13 χρόνια. Μα αφτί ακόμα δε μπόρεσαν να κσετιλίξυν το γνίσιο μαζικό πολέμιζμα χαρσσύ στο φασίζμo και γι' αφτό, στο χιμπέτ, μπόρεσαν να κάνυν λίγο γιαρντίμ σ' αφτό με τι θετικί-τws πέρα τις άλες κομμουνιστικές πάρτιες τον φασιστικόν χορόν.

Ι γερμανί και ιταλί κομμουνιστές και ι κομμουνιστές τον άλλον φασιστικόν χορόν, καθός και ι κομσομόλι έδίκσαν θάδματα ιροιζμό, αφτί τράθαναν και τραδούν κάθε μέρα τεράστια θίματα. Μπροστά σ' αφτό τον ιροιζμό και στα θίματα εμís όλι σκίδυμε τα κεφάλια-μας. Μα μόνο ο ιροιζμός δε ζόνι. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Πρέπι αφτόν τον ιροιζμό να τον σινδιάσυμε με την καθιμερινί δουλιά μέσα στις μάζες, με τέτιο κονκρέτνι πολέμιζμα χαρσσύ στο φασίζμό για να κατορθόσυμε εδό τα λον κα λίτερα αποτελέσματα. Στο πολέμιζμά-μας χαρσσύ στι φασιστική διχτατορία ίνε ιδιέτερα επικίνδινο να πέρνυμε αφτό πυ θέλυμε, σαν πραγματικό. Πρέπι να κσεκινύμε απτα φάκτα, απτιν πραγματική κονκρέτνι κατάσταση.

Μα τίλογι ίνε τόρα ι πραγματικότιτα, για παράδιγμα, στι Γερμανία;

Στις μάζες υσέβι ι διαρέσκια και ι απαγοίτεπσι απτιν πολιτική τις φασιστικής διχτατορίας, πυ πέρνι μάλιστα φόρμα μερικόν απεργιόν και άλλον εκσορμίσεων. Παρ' όλες τις προσπάθιες, ο φασίζμός δεν μπόρεσε πολιτικά να τραδίκσι στι μαρέα-τυ τις βασικές μάζες τον εργατόν, αφτός χάνι και θα χάνι ολοένα ακόμα και τws εμπριζνός οπαδός-τυ. Μα εμís πρέπι να πέρυμε στο ισάπ, ότι ι εργάτες, πυ ίνε θέβει για τι δινατό τιτα τυ νκρέμιζμυ τις φασιστικής διχτατορίας και ίνε άρτα σίμερα έτιμι δραστήρια να πολεμίσυνε γι' αφτό, ίνε ακόμα λίγι, —ίμαστε εμís ι κομμουνιστές, και το ρεβολιυτσίόνι μέρος τον σοσιαλ-διμοκρατόν εργατόν. Μα ι περισότε-ρι δουλεφτάδες ακόμα δεν αγρίκισαν τις αλιθινές και κονκρέτνι δινα-τότιτες και τws τρόπος τυ νκρέμιζμυ αφτίς τις διχτατορίας και ακόμα ίνε σε εφεχτική (βιζζιντάτελνι) κατάσταση. Αφτό πρέπι να το πάρυμε στο ισάπ, όταν χαράζυμε τα καθίκοντά-μας στο πολέ-

μιζμα με το φασιζμό στ Γερμανία κε όταν θα χαντρέθυμε, θα εκμαθένυμε κε θα εφαρμόζυμε τος ιδιέτερους τρόπους για το νκρέ-
μιζμα κε χάλαζμα τις φασιστικές διχτατορίας στ Γερμανία.

Για να δόσυμε εσθιτό χτίπιμα στ φασιστική διχτατορία, εμείς
πρέπει να κσέρυμε το λον τροτό (υιαζβίμοε) μέρος-τις. Πύ ίνε το
τροτό μέρος τις φασιστικές διχτατορίας; Στιν κινονική-τις θάσι.
1 τελεφτέα ίνε άλιαχ διαφορόμορφι. Αφτί χαπατέθι διάφορες
τάκεις κε διάφορα στρόματα τις κινονίας. Ο φασιζμός ίπεν
τον απλόγυ-τυ σα μοναδικό αντιπρόσωπο όλον τον τάκσειον
κε τον στρομάτον τυ πλιθιζμό: τυ φαμπρικάντι κε τυ
εργάτι, τυ μιλιονέρυ κε τυ άνεργυ, τυ γιόνκερ κε τυ μικρύ χοριά-
τι, τυ μεγάλο καπιταλιστί κε τυ ρεμέσλενικυ. Αφτός κάνι, ότι
ιπερασπίζι τα σιμφέροντα όλον αφτόν τον στρομάτον, τα σιμφέ-
ροντα τυ έθνους. Μα, γιαν ίνε ι διχτατορία τις μεγάλης μπουρζου-
ζίας, ο φασιζμός πρέπει αναπόφευχτα να έρθι σε κονφλίκτ με τι
μαζικί-τυ κινονική θάσι, τόσο το περισσότερο, πυ ίσια-ίσια στον
κερό τις φασιστικές διχτατορίας λον ανάγλιφα (ρελιέφνο) εμφανί-
ζοντε ι τακσικές αντιθέσεις ανάμεσα στο εκιλολόι τον χριματιστικόν
μαγνάτον κε στιν τεράστια πλιοπσιφία τυ λαού.

Να φέρυμε τις μάζες στο αποφασιστικό πολέμιζμα για
το νκρέμιζμα τις φασιστικές διχτατορίας εμείς μπορούμε
μόνο με το τράβιγμα τον εργατόν, πυ θίεα καρτακόλσαν-τους
ίτε από ασινιδιτότητα μπίκανε στις φασιστικές οργανόσεις, στα λον
ελεμεντάρνι κινίματα για τιν ιπεράσπισι τον ικονομικόν-τους, πο-
λιτικόν κε κουλτόρνικον σιμφέροντον. Ίσια-ίσια γι'αφτό ι κομμουνιστές
πρέπει να δουλέθυνε σ'αφτές τις οργανόσεις, σαν καλύτερι ιπερασπιστές
τον καθιμερινόν σιμφερόντον τις τζλένσκι μάζας, έχοντας στο νυ, ότι
τίλογα ι εργάτες, πυ ίνε σ'αφτές τις οργανόσεις, αρχίζυνε όλo
πιχτά να αρατέθυνε δικεόματα για τον απλόγυ-τους κε να ιπο-
στηρίζυνε τα σιμφέροντά-τους, αφτί αναπόφευχτα έρχοντε σε είνκρουσι
με τι φασιστική διχτατορία.

Πάνο στο έδαφος τις ιπεράσπισις τον ζοτικόν, στον πρώτο
τον κερό τον λον ελεμεντάρνι σιμφερόντον τον δουλεφτάδικον
μαζόν τις πόλεις κε τυ χοριού ίνε αναλόγος λαφρό να έδρυμε
κινί γλώσα όχι μόνο με τος σινιδιτός αντιφασιστές, μα κε μ'αφτός
τους δουλεφτάδες, πυ ακόμα ίνε οπαδί τυ φασιζμού; μα ίνε απαγοι-
τεμένι κε διαρεστιμένι απτιν πολιτικί-τυ, πυ μυρμουρίζον κε χα-
ντρέθυνε εφκερία για να εκφράσυνε τι διαρέσκιά-τους. Εμείς γενικά

πρέπει να πάρουμε στο ισαπ, ότι όλη η ταχτική μας στις χώρες τις φασιστικές διχτατορίας πρέπει να έχει τέτοιο χαρακτήρα για να μιγαγαλέβουμε από μας η απλή οπαδί του φασισμού, να μην τους ρίξουμε πάλι στην ανηλιτιά του φασισμού, μα να βαθένουμε το χάζμα ανάμεσα στη φασιστική βερχύςσια κε τη μάζα τον απαγοιτεμένον απλόν οπαδόν του φασισμού απτα δουλεφτάδικα στρόματα.

Δεν πρέπει να ανισιχόμε, σίντροφι, αν η άνθρωπι, που ίνε μομπιλιζόβανι λόρια σ'αφτά τα καθημερινά σιμφέροντα, μετρώνε τον απλόγου-τους ίτε ιντιφερέντινι στην πολιτική, ίτε μάλιστα οπαδός του φασισμού. Σ'εμάς ίνε σπυδέο να τους τραδίςουμε στο κίνημα, που στην αρχή δεν πάι ακόμα φανερά κάτω απτα λόζυνγα του πολέμιζμου χαρσού στο φασισμό, μα ομπιεκτίβνο άρτα ίνε κίνημα αντιφασιστικό, κε βάλλι αφτές τις μάζες χαρσού στη φασιστική διχτατορία.

Η πέρα μας μαθίζι, ότι ζαπαρλίδχι κε όχι σιστί ίνε η αντίλιψι, ότι ταχάτ στις χώρες τις φασιστικές διχτατορίας γενικά δεν ίνε τζαρά να εμφανιζόμαστε νόμιμα ίτε μισονόμιμα (πολυλεγάλνο). Να επιμένουμε στην τέτια άποψι σιμένι να πέςουμε σε πασίδνοστ, να αρνιθόμε απτιν πραγματική μαζική δουλιά γενικά. Αλίθια, να έδρουμε στις σινθίκες τις φασιστικές διχτατορίας φόρμες κε μέθοδες νόμιμις ίτε μισονόμιμις εμφάνιςις ίνε δίσχυλο, πολίπλοχο καθίκον. Μα τίλογα κε σ'άλλα πολλά ζιτίματα, τι στράτα τι δίχχι απλόγου-του το ζίσιμο κε η ινιτσιατίβα τον μαζόν, που άρτα έδixαν μια σιρά παραδείγματα, που εμής πρέπει να τα ζιμίγουμε κε να τα εφαρμόζουμε οργανομένα κε σκόπιμα. Πρέπει μ'όλι τιν αποφασιστικότιτα να θάλουμε άκρα στην ιποτίμιςι τις δουλιάς στις φασιστικές μαζικές οργανόσις. Κε στην Ιταλία, κε στη Γερμανία, κε σε σιρά άλλες φασιστικές χώρες η σιντρόφι-μας το δικό-τους πασίδνοστ κε πιχτά στην πράξι ακόμα κε το ίσιο σιτάζ απτι δουλιά στις φασιστικές μαζικές οργανόσις το σκέπαζαν με αντίταξι τις δουλιάς στις επιχιρίσις, τι δουλιά στις φασιστικές μαζικές οργανόσις. Μα στην πραγματικότιτα ίσια-ίσια αφτί η σχηματική αντίταξι έφερνε στο ότι η δουλιά νίςσιντον άλιαχ αδύνατα, κε ερχότανε ραστ να μι νίςσ-κετε νε στις φασιστικές μαζικές οργανόσις, νε στις επιχιρίσις.

Μα για τους κομμουνιστές στις φασιστικές χώρες ιδιέτερα σπυδέο ίνε να βρίσκοντε παντού, όπου ίνε η μάζες. Ο φασιζμός πήρε απτους εργάτες τις δικές-τους νόμιμες οργανόσις. Αφτός τους έδοσε με το ζόρι τις φασιστικές οργανόσις, κε εκί ίνε η μάζες—αναγκαστικά κε μερικί θελιματικά. Αφτές η μαζικές οργανόσις του φασισμού μπο-

ρὸν κε πρέπει νὰ ἴνε ὁ νόμιμος ἢτε μισονόμιμος τόπος τὶς δράσεις-
μας, ὅπου εἰμὶς θα ζμύχουμες με τὶς μάζες. Εἰκίνες μπορὺν κε
πρέπει νὰ νιστὺν γιὰ μας νόμιμι, μισονόμιμι αφετιρία γιὰ τὴν ἱπε-
ράσπισι τὸν καθιμερινὸν συμφερὸντον τὸν μαζόν. Γιὰ τὸ ἱσλιτράι-
μο αὐτὸν τὸν δυνατοτῖτον ἰ κομμunistές πρέπει νὰ μαγανᾶέθουν νὰ
πάρουν ἐκλογικὰ πὸστα σὶς φασιστικὲς μαζικὲς οργανώσεις γιὰ νὰ
σινδεθὺν με τὴ μάζα, μὴ γιὰ πάντα νὰ γλιτῶσουν ἀπὲν πρόλιπσι
ταχάτ τέτιο ἴδος δράσις ἴνε ἀπρεπο κε ἀνάκσιο γιὰ τὸ ρεβολυ-
τσίονι ἐργάτι.

Στὶ Γερμανία, γιὰ παράδιγμα, ἱπάρχι τὸ σίστιμα τίλογα το
λέγουνε τὸν «υπολνομότζεσι τὸν ἐργοστασίον». Μα πὺ λέχτικε, ὅτι
εἰμὶς πρέπει σ' αὐτὲς τὶς οργανώσεις νὰ δόσουμε τὸ μονοπόλιο σὺς
φασίστες; Ζερ εἰμὶς δε μπορὺμε νὰ ντινκαέθουμε νὰ ἐνὸσουμε σὶν
ἐπιχίρισι τὺς κομμunistές, σοσιαλ-διμοκράτες ἐργάτες, ὅστε αὐτὶ
ὅταν θα πσιφίζουν τὸ σπῖσοκ «τὸν υπολνομότζεσι τὸν ἐργοστασίον»
νὰ θγάλουνε ἀπὸ σπῖσοκ τὺς φανερὺς ἀγენტὺς το ἐπιχιριματία κε
νὰ θάλουνε σὶς σπῖσοκ ἄλὺς καντιτάτὺς, πὺ τὺς πιστέθουνε ἰ ἐργά-
τες. Ἰ πραχτικὶ ἄρτα ἀπόδικο, ὅτι αὐτό ἴνε τζαρά νὰ το κάνουμε.

Ζερ ἰ πραχτικὶ δε λεί ἀκόμα γι' αὐτό, ὅτι ἴνε τζαρά ἀντά-
μα με τὺς σοσιαλ-διμοκράτες κε ἄλὺς δισαρεστιμένους ἐργάτες νὰ
αρατέθουμε ἀπὸς «υπολνομότζεσι τὸν ἐργοστάσιω» τὴν πραγματικὴν ἱπε-
ράσπισι τὸν συμφερὸντον τὸν ἐργατὸν;

Πάρτε «τὸ ἐργασιακὸ φρόντο» στὶ Γερμανία ἢτε τὰ φασιστικὰ
προφροιάζ σὶν Ἰταλία. Ζερ δὲν μπορὺμε νὰ αρατέθουμε τὴν ἐκλογὴ
κε ὄχι τὴ νᾶζνατζένια τὸν φυνκτσιονέρον «τὸ ἐργασιακὸ φρόντο»,
νὰ ἐπιμένουμε, ὅστε τὰ ρυκοθοντιάστζι ὄργανα τὸν ντόπιον γρόπον
νὰ λογοδοτῶνε σὶς σινεδριάσεις τὸν τζλένον τὴν οργανόσσειν, νὰ πᾶ-
γυνὲ μ' αὐτὰ τὰ αρατέματα σίμφονα με τὴν ἀπόφασι τὶς γρόπας
στον ἐπιχιριματία (πρετπρινιμάτελ), στον «ἐφορο (ποπετζίτελ) τὶς
ἐργασίας», σὶς ἀνότερα ὄργανα «τὸ ἐργασιακὸ φρόντο»; Αὐτὸ
μπορὺμε νὰ το κάνουμε, ἀν ἰ ρεβολυτσίονι ἐργάτες πραγματικὰ δὲ-
λέθουνε σὶς «ἐργασιακὸ φρόντο» κε μαγανᾶέθουνε νὰ πάρουν πὸστα
μέσα σ' αὐτό.

Τέτιες μέθοδες τὶς δουλιὰς μπορὺνε νὰ ἴνε κε πρέπει νὰ ἴνε
κε σὶς ἄλες μαζικὲς φασιστικὲς οργανώσεις—στὶ γιτλερικὴ ἑνὸς τὸν
γιασζλάρον, σὶς οργανώσεις το σπορτ, σὶν ὀργάνοσι «Κραφτ ντορχ
φρέιντε», «Ντόπο λάθορο» σὶν Ἰταλία, σὶς κοπερατίβ κ.τ.λ.

Σύντροφε, εείς θυμάστε την αρχήν ιστορία για το πάρεμιο τις Τρίας. Η Τρία κσεχορίστηκε απτιν άρμια που τις επιτεθότανε με απρό-
ετα τίχι (νεπριστόπνι στένι). Κε η άρμια που επιτεθότανε, που
ίχε όχι λίγα θίματα, δε μπόρεσε να νικήσι όσπου με το γαρτίμ το
κσακυζμένο τροικό άλογο δε μπίκε μέσα στην ίδια την καρδιά το ντο-
σεμάνυ.

Εμείς, η ρεβολυτωσιόνι εργάτες, μω φένετε δεν πρέπει να ντυσιάζω-
μες να εφαρμόσουμε την ίδια ταχτική για το φασιστικό ντυσεμάνο-μας, που
χτυχαρίχικτε απτο λαό με το ζοντανό τίχος τον αντερογιάλτόν-
το (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Αφτός, που δεν αγρικά, ότι πρέπει να εφαρμόζουμε αφτί την
ταχτική για το φασισμό, τίς μετράι το τέτιο ποτχόντ «εξεσφτελι-
στικό», εκίνος μπορί να ίνε λον καλίτερος σύντροφος, μα, επιτρέπς-
τε-μω να πο, ίνε φλίαρος, κε όχι ρεβολυτωσιονέρος, εκίνος δε θη
μπασσεχαρέδι να φέρι τις μάζες στο νκρέμιζμα τις φασιστικής διχτα-
τορίας (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Το μαζικό κίνημα το ενιέυ φρόντυ, που γενισσεκάτε απ' έκσο
κε μέσα στις φασιστικές οργανόσεις τις Γερμανίας, Ιταλίας κε άλλον
χορόν, όπου ο φασισμός έχι μαζικί θάσι, κσεκινόντας απτιν ιπερά-
σπισι τον λον ελεμεντάρνι ανανκόν, μεταλάζοντας τις φόρμες-τω
κε τα λόζονγα το πολέμιζμου τίλογα κσετιλίχκετε κε αναπτίσετε
αφτό το πολέμιζμα, θη ίνε σαν εκίνο τον κριό (τάραν), που θα χαλάσι
το φρύριον τις φασιστικής διχτατορίας, που φένετε τώρα για πολύς
σαν απόρρητο (νεπριστόπνι).

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΣΤΙΣ ΧΟΡΕΣ, ΟΠΥ Η ΣΟΣΙΑΛ-ΔΙΜΟΚΡΑΤΕΣ ΙΝΕ ΣΤΙΝ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ

Το πολέμιζμα για το στέκσιμο το ενιέυ φρόντυ σιχόνι κε άλλο
άλιαχ σπουδέό πρόβλημα—το ενιέυ φρόντυ στις χόρες, όπου στην
εκσεσία ίνε σοσιαλ-διμοκρατικές κιβερνίσεις ίτε κοαλιτσιόνι με τι σιμε-
τοχί τον σοσιαλιστόν, τίλογα για παράδιγμα, στι Δανία, Νορδιγία,
Σεβέτσια, Τζεχοσλοβακία κε στο Βέλγιο.

Το απσολιύτνι αρνιτικό (οτριτσάτελνι) φέρσιμό-μας προς τις σο-
σιαλ-διμοκρατικές κιβερνίσεις, που ίνε κιβερνίσεις το υιόσιμω με τι
μπυρζναζία, ίνε γνωστό, Μα, παρ' όλα αφτά, εμείς δε ντρανόμε την

ίπαρκει τις σοσιαλ-δημοκρατικές κηθήρνεις ίτε την κηθήρνιτική κοαλίτεια τις σοσιαλ-δημοκρατικές πάρτιας με τις μπουρζουαζικές πάρτιες ανιπέρβλι το εμπόδιο (πρεπιάτσειθιε) για το στέκσιμο του ενιέο φρόντου με τος σοσιαλ-δημοκράτες σε οριζμένα ζιτίματα. Εμης με-
τρώμε, ότι κε ε' αφτί την περίπτωσι (ελύτζαι) ταμάμ ίνε δυνατό (βοζμόζζεν) κε χριαζύμενο το ενιέο φρόντο για την ιπεράσπισι τον ζοτικόν συμφερόντον του δουλεφτάδικου λαού κε στο πολέμημα χαρσού στο φασιζμό. 'Ινε γρικύμενο, στις χόρες, όπου ι αντιπρόσωποι τον σοσιαλ-δημοκρατικόν πάρτιον πέρνυνε μέρος στην κηθήρνισι, το σοσιαλ-δημοκρατικό ρυκοδότσειθιο δίνι τι λον δυνατό αντίστασι στο προλεταριακό ενιέο φρόντο. Αφτό ίνε γρικύμενο ταμάμ: μπαρόγ αφτί θέλυνε να δίχνυνε στι μπουρζουαζία, ότι ίσια-ίσια αφτί καλύτερα κε πιο τεχνικά απ' όλος μπορόνε να χαλινόσουνε τις διαραεστιμέ-
νες εργατικές μάζες κε να τις σαχιντραίσουνε απτιν επιροί του κο-
μυνιζμό. Μα εκίνο το φάκτο, ότι ι σοσιαλ-δημοκράτες μινίστρι αρνη-
τικά φέρυντε με το προλεταριακό ενιέο φρόντο, ίτζ-πα δε μπορί να δικεολογίσι αφτί την κατάστασι, όταν ι κομουνιστές τίπο-
τες δεν κάνυνε για τι διμιούργισι του ενιέου φρόντου του προλεταριάτου.

Ι είντροφι-μας στις Σκανδιναδικές χόρες πιχτά πάγυνε στι στράτα τις λον μικρίς αντίστασις, περιοριζόμενι με το προπαγαντιστικό κσεσκέπαζμα τις σοσιαλ-δημοκρατικές κηθήρνεις. Αφτό ίνε κσέχαζμα. Για παράδιγμα, στι ΔΑΝΙΑ ι σοσιαλ-δημοκράτες αρχιγί άρτα 10 χρόνια θρίσκυντε στην κηθήρνισι, κε ι κομουνιστές 10 χρόνια από μέρα σε μέρα επαναλαθένυνε, ότι αφτί ίνε μπουρζουαζική, καπιταλι-
στική κηθήρνισι. 'Ιμαστε ανανακαζμένοι να προιποθέσουμε, ότι αφτί την προπαγάντα την κσέρυνε ι εργάτες τις Δανίας. Το ότι ι σημαντική πλαιοπεκρία πάλι δίνι τος πσίφους-τις στι σοσιαλ-δημοκρατική κηθήρνι-
τική πάρτια, δίχνι μόνο, ότι το προπαγαντιστικό κσεσκέπαζμα τις κηθήρνεις απτι μαρέα τον κομουνιστόν δε φτάνι, μα αφτό δε δίχνι, ότι αφτές ι εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες ίνε εφχαριστιμένοι απ' όλα τα κηθήρνιτικά μέτρα τον σοσιαλ-δημοκρατόν μινίστρον. 'Όχι, αφτί δεν ίνε εφχαριστιμένοι μ' αφτό, ότι ι σοσιαλ-δημοκρατική κηθήρ-
νισι με το δικό-τις, τίλογα το λέγυνε, «νιόςσεμο τις κρίσις» κάνι γιαρντίμ τος μεγάλους καπιταλιστές κε πομέστζικους, μα όχι τος εργάτες κε τι χοριάτικι φτοχολογιά, ότι αφτί με το ντεχρέτο-τις, που έβγαλε το Γενάρι το 1933, πήρε απτους εργάτες το δικέομα

να κάνουνε απεργία, ότι αφτί πήρε απόφασι για τον επανεκσπλιζμό τις πολιτίσας κε τιν έδωσε στις καζάρμες, ότι το σοσιαλ-δημοκρατικό ρουκοθόττδο σχεδιάζι επικίντνι αντιδημοκρατική εκλογική ρεφόρμα (με σημαντικό λιγότερα το αριθμό τον ντεπουτάτον). Εγώ πρέπει δε θα κσεχάνο, λέγοντας, σύντροφι, ότι τα 99 % τον εργατών τις Δανίας δεν ενκρίνουν τα τέτια πολιτικά μέτρα τον σοσιαλ-δημοκρατόν αρχιγόν κε μινίστρον.

Ζερ δεν μπορύνε ι κομμουνιστές να προσκαλύνε τα προφσοιύζ κε τις σοσιαλ-δημοκρατικές οργανόσις στι Δανία να σιζιτίσουν το ένα ίτε το άλλο απτα ακτυάλνι ζιτίματα, να λέγουνε τι γνόμι-τους κε μαζί να εκσορμίσουν για το προλεταριακό ενιέο φρόντο για να εφαρ-μοστύν τα εργατικά αρατέματα; Πέρσι τον Οχτόβρι, όταν ι σιν-τρούσι-μας τις Δανίας έκλωσην στα προφσοιύζ με το πριζιό να εκσορμίσουν χαρσού στο χαμίλομα τον βουθιμάτον (ποσόμπι) για τιν ανεργία, κε για τα δημοκρατικά δικεόματα τον προφσοιύζ, κανά εκατό ντόπιες προφοργανόσις ζμίχτανε στο ενιέο φρόντο.

Στι ΣΣΒΕΤΣΙΑ τρίτι φορά ίνε στιν εκσυζία ι σοσιαλ-δημο-κρατική κιθέρνισι, μα ι κομμουνιστές τις Σσβέτσιας στιν πραχτική πο-λίν κερó αρνιόντανε απτιν εφαρμογή (πριμενένιε) τις ταχτικίς το ενιέο φρόντο. Γιατί; Ζερ αφτί ίτανε χαρσού στο ενιέο φρόντο; Όχι, ίνε γρικόμενο, αφτί ίτανε πριντσιπιάλνο για το ενιέο φρόντο, για το ενιέο φρόντο γενικά, μα αφτί δεν αγρίκισαν για πια'ετία, στα τιλογα ζιτίματα, στιν ιπεράσπισι τον τίλογον αρατεμάτον θα ίτανε τζαρά επιτιχιμένα να οργανόσουνε το προλεταριακό ενιέο φρόντο, πύ θα πιάσσκυνε κε τίλογα θα πιάσσκυνε. Κάμποσος μίνες έμπρο απτι διμιύργισι τις σοσιαλ-δημοκρατικίς κιθέρνισις ι σοσιαλ-δημοκρατική πάρτια εμφανίστικε στον κερó το εκλογικό πολέμιζμο με τιν πλατφόρμα, πυ ίχε μια σιρά τέτια αρατέματα, πυ ίσια-ίσια θα μπορύσαν να μπουν στιν πλατφόρμα το προλεταριακό ενιέο φρόντο. Για παράδιγμα, τα λόζουνγ: «Χαρσού στα πόσελιν», «Χαρ-σού στι μιλιταριζάτσια», «Να μπιτραίουμε με τις αναβολές στο ζιτίμα για τιν ασφάλισι απτιν ανεργία», «Να εκσασφαλίσουμε τους άλιαχ γέρους—με πένσια, πυ σόνι για το ζιζιμο», «Δεν πρέπει να αφίνουμε να ιπάρχουν τέτιες οργανόσις, σαν το «Μονχ-Κορπες» (φα-σιςτικί οργάνοσι), «Κάτο το ταχσικό ζαχονοντάτελετδο χαρσού στα προφσοιύζ, πυ το αρατέδυνε ι μπουρζουαζικίς πάρτιες».

Πολά από 1 εκατομύριο δουλεφτάδες τις Σςβέτσιας στα 1932 πσίφισαν γι' αφτά τα αρατέματα, πυ τα ιπέδαλε ι σοσιαλ-διμοκρα-
τία κε χερετύσανε στα 1933 τιν οργάνοσι τις σοσιαλ-διμοκρατικές
κιδέρνις με τιν ελπίδχ, ότι τόρα θα πραγματοποιιθύνε αφτά τα
αρατέματα. Τί μπόρνε να ίτανε πιο φυσικό σ' αφτί τι σιτυάτσια
κε τί μπόρνε σε μεγαλίτερο βαθμό να αντιστιχί στα θελίματα των
εργατικόν μαζόν, παρά το κλόσιμο τις κομμουνιστικής πάρτιας σ' όλες
τις σοσιαλ-διμοκραικές κε προφςοιούζνι οργανόσις με τιν πρότασι
να δράςуне μαζί για τιν εφαρμογί αφτόν τον αρατεμάτον, πυ
έβαλε ι σοσιαλ-διμοκρατική πάρτια.

Έντιριμ αν για τιν εφαρμογί τον τέτιον αρατεμάτον τον
ίδιον σοσιαλ-διμοκρατόν θα μπόρνε πραγματικά να κινιτοπίσι (μο-
μπιλιζοβάτ) τις πλατιές μάζες, να σισπιρόσι τις σοσιαλ-διμοκρατικές
κε κομμουνιστικές-εργατικές οργανόσις στο ενιέο φρόντο, τότε αναμ-
φίβολα, ι εργατική τάκσι τις Σςβέτσιας απ' αφτό θα κέρ-
διζε. Ι σοσιαλ-διμοκράτες μινίστρι τις Σςβέτσιας, έλμπετ δε θα χέ-
ρονταν απ' αφτί τι δουλιά. Γιατί σ' αφτί τιν περίπτοσι ι κιδέρνις
θα ίτανε αναναζμένι κανά λυγαζί αρατέματα να τα ικανοπίσι.
Τίλογα κι' αν ίτανε-πα δε θα νίςσκιντον αφτό, πυ νίστεν τόρα, όταν
ι κιδέρνις αντίς να καταργίσι τα πόσσλιν με γάλο σε μερικά πόσσ-
λιν, αντίς να περιορίσι το μιλιταριζμό αρτράιζε το πολεμικό μπω-
τζζέτ κε αντίς να καταργίσι το κάθε ζακονοντάτελςτδο,
πυ ίνε χαρςσύ στα προφςοιούζ, απλόγυ-τις έδοσε στο παρλά-
μέντο τέτιο λυγαζί ζακονοπροέκτ. Αλίθια, σχετικά με το στερνό
ζίτιμα ι κομμουνιστική πάρτια τις Σςβέτσιας πέρασε καλί μαζικί καρ-
πάνια με το πνέδμα τυ προλεταριακό, ενιέυ φρόντο κε πέτιχε το
ότι στο τέλος ακόμα κ'ι σοσιαλ-διμοκρατική φράχτσια τυ παρλάμεντο
εστάνθικε το δαφτό-τις αναναζμένι να πσιφίσι χαρςσύ στο κιδερ-
νιτικό ζακονοπροέκτ, κε αφτό για τιν όρα δεν ίχε επιτιχία.

Ι κομμουνιστές τις ΝΟΡΒΙΓΙΑΣ σοστά έκαναν, όταν προσχάλε-
σαν τιν πρότι τυ Μάι τις οργανόσις τις Εργατικής πάρτιας σε κινές
διαδιλόσις κε έβαλαν σιρά αρατέματα, πυ στι βάσι ίτανε σαν τα
αρατέματα τις εκλογικής πλατφόρμας τις εργατικής πάρτιας τις Νορ-
βηγίας. Αν κε αφτό το μέτρο για τι φαιντά τυ ενιέυ φρόντο
ίτανε αδίνατα ετιμαζμένο κε το ρυκοδότςτδο τις εργατικής πάρτιας
τις Νορβηγίας ίτανε χαρςσύ. σ' αφτό, στα τριάντα μέρι ίτανε
διαδιλόσις τυ ενιέυ φρόντο.

Έμπρο πολύ κομμουνιστές φοβόντανε, ότι απτι μαρέα-τους θα ίνε οπορτουνιζμός, αν αφτί δε θα βάλυνε χερσού στο τίλογο κι'αν ίνε-πα μερικό αράτεμα τις σοσιαλ-διμοκρατίας τα δικά-τους, διο φορές κι' άλλο ραντικάλνι αρατέματα. Αφτό ίτανε αφελές κσέχαζμα. Αν ι σοσιαλ-διμοκράτες έβγαλαν, για παράδιγμα, αράτεμα να χα-λάγυνε τις φασιστικές οργανόσεις, εκί δε χριαζότανε να βάλυν ακόμα «κε χάλαμο τις κρατικής πολίτσας», (γιατί αφτό το αράτεμα ίνε φαιταλίδχο να το βάλυμε σε άλι σιτυάτσια), μα εμís πρέπι να λέγυμε στους σοσιαλ-διμοκράτες εργάτες: εμís ίμαστε έτιμι να πάρυ-με αφτά τα αρατέματα τις πάρτιάς-σας σαν αρατέματα τυ προλε-ταριατικό ενιεύ φρόντυ κε ος τιν άκρα να πολεμίσυμε για τιν πραγματοπίσι-τους. Ελάτε μαζί ας πάγυμε στο πολέμιζμα.

Κε στην ΤΖΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ ίνε τζαρά κε πρέπι να ιςλι-τρέδυμε για το στέκσιμο τυ ενιεύ φρόντυ τις εργατικές τάξεις τα ορι-ζμένα αρατέματα, πυ τα έδοσε ι τζέχικι κε γερμανική σοσιαλ-διμο-κρατία κε τα ρεφορμιστικά προφσοιούζ. Όταν ι σοσιαλ-διμοκρατία αρατέβι, για παράδιγμα, να δύνυνε δουλιά στους ανέργυς ίτε να κα-ταργίςυνε—τίλογα το αρατέβι ακόμα απτα 1927—τους νόμυς, πυ περιορίζυνε τι σαμουπραβλένια τον μυνιτσιπαλιτέτον, πρέπι στους τόπυς κε στο κάθε όκρυγ να κάνυνε κονκρετιζίροδατ αφτά τα αρα-τέματα κε χέρι με χέρι αντάμα με τις σοσιαλ-διμοκρατικές οργα-νόσεις να πολεμίσυνε για τιν αλιθινί-τους πραγματοπίσι. Ίτε όταν ι σοσιαλ-διμοκρατικές πάρτιες χτιπύνε «γενικά» τους φορίς (νοσίτελι) τυ φασιζμού στο κρατικό απαράτ, χριαζετε στο κάθε όκρυγ να κσε-σκεπάζυνε τους κονκρέτνι φασιστικούς κίρικες (γλασσατάι) κε αντάμα με τους σοσιαλ-διμοκράτες εργάτες να εκσορμίσυν για να τους βγάλυ-νε απτα κρατικά καθιδρίματα.

Στο ΒΕΛΓΙΟ ι αρχιγί τις σοσιαλιστικές πάρτιας, με τον Εμίλ Βαντερβέλτε επικεφαλís, μπίχανε στην κοαλιτσιόνι κιδέρνισι. Αφτί τιν «επιτιχία» τιν κερδίσανε πάνω στι βάσι τις μακρόχρονης πλα-τιάς καμπάνιάς-τους για τα διο κριότερα αρατέματα: 1) κατάργισι τον τζρεζβιτζάινι ντεκρέτον κε 2) ρεαλιζάτσια τυ πλάνυ τυ ντε Μαν. Το πρότο ζίτιμα ίνε πολύ σοβαρό. Ι κιδέρνισι, πυ ίτανε έμ-προ, έβγαλε, χν τα μετρίσυμε όλα 150 ρεαχτσιόνι τζρεζβιτζάινι ντε-κρέτα, πυ ίνε άλιαχ βαριά για το δουλεφτάδικο λαό. Έπρεπε άμαν να τα καταργίςυνε. Αφτό το αράτεπσε ι σοσιαλ-διμοκρατική πάρτια. Μα πολά απ' αφτά τα τζρεζβιτζάινι ντεκρέτα κατάργισε ι

κενύρια κιβέρνισι; Αφτί δεν κατάργιζε ένα-πα, μα μόνο λίγο λάφροσε μερικούς τζρεζιτζάινι νόμους, για να ισφέρι ιδιόμορφι «συμβολικί» εκσαγορά για τις πλατιές υποσχέσις (πόζουλι) τον σοσιαλιστόν αρχιγόν του Βέλγιου (σαν αφτό το «συμβολικό δολάριο», που μερικά εθροπαικά κράτι πρότιναν στην Αμερική για να πλυγαρίζουνε τα εκατομυριά-τους πολεμικά χρέατα).

Τι τιέφκιτε στι ρεαλιζάτσια του πολιφιμιζμένου πλάνου του ντε Μαν, ι δουλιά πέραε άλλο ομπορότ, που δεν το φίλαγαν ι σοσιαλ-δημοκρατικές μάζες: ι σοσιαλιστές μινίστρι ίπανε, ότι πρέπει σιφτέ να υπερνικήσουμε την οικονομική κρίσι κε να εφαρμόσουμε μόνο αφτά τα μέρη του πλάνου του ντε Μαν, που καλιτερέδουνε την κατάστασι τον διομίχανον καπιταλιστόν κε τον μπάνκον,—κε μόνο ίστερα μπορούμε να περάσουμε τα μέτρα, που ίνε κλοζμένα για το λάφρομα τις κατάστασις τον εργατόν. Μα ως πότες πρέπει να φιλάγουν ι εργάτες το μερτικό τις εβδεμονίας-τους, που υσαντρίζι το πλάνο του ντε Μαν; Πάνο στους μπανκέριδες του Βέλγιου άρτα έπεσε φόρμενι φλιυρίτκι βροχί. Κατέβασαν την τιμή του βελγικού φράγκου κατά 28%, κε μ' αφτί τι μανιπουλιάτσια ι μπανκέριδες μπόρεσαν να πάρουνε σαν τροφέα 4 1/2 δισεκατομύρια φράγκα σε θάρος τον ανθρώπον που πέρνουνε μεροκάματο κε σε θάρος τον αποταμιέφσεων τον μικρόν άνθρωπον. Μα τιλογα αφτό υιωσέφκιτε με το περιεχόμενο του πλάνου του ντε Μαν; Μπαρόχ αν θα πιστέδουμε το γράμα του πλάνου, αφτό υπόσχετε «τιν καταδίοκσι» (πρεζέντιβανιε) τον μονοπολιστικόν καταχρίσειον κε τον σπεκυλιάντικον μανύδρον».

Ι κιβέρνισι χόρισε πάνο στι θάσι του πλάνου του ντε Μαν κομίσια για να κοντρολάρι τις μπάνκες, μα τι σχιμάτισε από μπανκέριδες, που τόρα σσένκα κε άνιαστα κάνουνε κοντρόλ το θαφτό-τους!

Το πλάνο του ντε Μαν υπόσχετε επίσης κε μια σιρά άλλα καλά σσέα: «λιγότεμα του εργατικού κερύ», «νορμαλιζάτσια του μεροκάματο», «μίνιμου μεροκάματο» «οργάνοσι βιομπιέμλιουστζει σι-ετίματος κινονικίς ασφάλιας», πλάτεμα τον εφκολιόν του ζι-σιμου σαν αποτέλεζμα του κενύριου χτίσιμου κατικιόν κ. τ. λ. Όλα κφτά ίνε αρατέματα, που εμίς ι κομμουνιστές, μπορούμε να τα υποστηρίκουμε. Εμίς πρέπει να κλόθουμε στις οργανόσις του Βέλγιου κε να πόμε: ι καπιταλιστές πέρανε άρτα πολά κε μάλιστα άλιαχ πολά. Ελάτε ας αρατέδουμε απτους σοσιαλ-δημοκράτες μινίστρος, να

εχτελόνε τις ιπποχέςις-τους, που έδωσαν στους εργάτες. Ελάτε ασ-
ειπιροθόμε στο ενιέο φρόντο για τιν επιτιχιμένι ιπε-
ράς π ις ι τον σιμφερόντον-μας. Μινίστρ Βαντερθέλτε, εμίσ ιποστι-
ρίζουμε τα αρατέματα για τους εργάτες, που ίνε στην πλατφόρμα-
ς ας, μα εμίσ λέγουμε φανερά: αφτά τα αρατέματα τα πέρνουμε
στα σ ο θ α ρ ά, εμίσ θέλουμε δουλιά κε όχι όφκερα λόγια, κε γι' αφτά
ενόνουμε εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες στο πολέμιζμα γι' αφτά
τα αρατέματα!

Έτσι στις χώρες, όπου ίνε σοσιαλ-διμοκρατική κιθέρνισι ι κομυ-
νιστές, ιςελιτρίζοντας τα αντίστιχα χοριστά αρατέματα απτις πλατ-
φόρμες τον ίδιον σοσιαλ-διμοκρατικόν πάρτιον κε τις ιπποχέςις τον
σοσιαλ-διμοκρατόν μινίστρον στις εκλογές, σαν αφετιρία για τιν
πραγματοπίσι τις από κινύ δράσις με τις σοσιαλ-διμοκρατικές πάρτιες
κε οργανόσις, θα μπορέσουν ίστερα κι' άλο λαφρά να κσετιλίχσυνε
τιν καμπάνια για το στέκσιμο τυ ενιέυ φρόντυ άρτα πάνο στι βάσι
μιας σιράς από άλα αρατέματα τον μαζόν στο πολέμιζμα χαρσσύ
στιν επιθεσι τυ καπιτάλ, χαρσσύ στο φασιζμό κε στιν απιλί τυ ντυκούς.

Ίστερα πρέπι να πάρουμε στο ισάπ, ότι αν γενικά ι από κινύ
δράσι με τις σοσιαλ-διμοκρατικές πάρτιες κε οργανόσις αρατέθυνε
απ τους κομμουνιστές σοθαρί, βασιζμένι κριτικί τυ σοσιαλ-διμοκρατιζμό,
σαν ιδεολογίας κε πραχτικίς τις τακσικίς σινεργασίας με τι μπυρ-
ζυαζία κε ακύραστι σιντροφικί εκσίγισι στους σοσιαλ-διμοκράτες εργ-
γάτες τυ προγράματος κε τον λόζονγ τυ κομμυνιζμό, αφτό το κα-
θίχον ίνε ιδιέτερα σπυδέο στο πολέμιζμα για το ενιέο φρόντο ίσια-
ίσια στις χώρες, όπου ιπάρχυνε σοσιαλ-διμοκρατικές κιθερνίσις.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΡΟΦ- ΣΟΙΥΖΝΙ ΕΝΟΤΙΤΑ

Σίντροφι, το πιο σπυδέο ετάπ στο δινάμομα τυ ενιέυ φρόντυ
πρέπι να νιστί ι πραγματοποιίσι τις ενότιτας τον προφσοιούζ στο
εθνικό κε ντυνιάτικο μαςστάρμπ.

Τίλογα το κσέρετε, ι σχιζματικί ταχτικί τον ρεφορμιστικόν
αρχιγόν περάχκαντον με τι μεγαλίτερι οκσίτιτα στα προφσοιούζ. Κε
αφτό ίνε γρικόμενο: εδό ι πρλιτικί-τους τις τακσικίς σινεργασίας με
τι μπυρζυαζία έδρισκε τιν πραχτικί-τις σιντέλεσι άμεσα στιν επιχί-
ρισι, σε θάρος τον ζοτικόν σιμφερόντον τον εργατικόν μαζόν. Αφτό

προκάλεσε, έλμπετ, τιν απότομη κριτική κε απόκρισι γι' αφτί τιν
πραχτική απτι μαρέα τον ρεβολιυτσίονι εργατόν κάτο απτο ρυκο-
θότστθο τον κομμουνιστόν. Νά γιατί στον προφσοιούζνι κλάδο κσετιλί-
χτικε λον δυνατό πολέμιζμα ανάμεσα στους κομμουνιστές κε ρεφορμι-
στές.

Όσο βαριά κε πολύπλοκη νίσκαντον ι κατάστασι του καπιταλι-
ζμού, τόσο πιο ρεακτιόνι ήτανε ι πολιτική τον αρχιγόν τον προφ-
σοιούζ του 'Αμστερνταμ κε τόσο πιο αγρεσίβνι νίσκανταν τα μέτρα-
τους για όλα τα οποζιτσίονι ελεμέντα μέσα στα προφσοιούζ. Ακόμα
κε το στέκσιμο τις φασιστικίς διχτατορίας στι Γερμανία κε το δι-
νάμομα τις επιθέσις του κεφάλευ ε' όλες τις καπιταλιστικές χώρες
δε λιγόστεψαν αφτό το αγρεσίβνοστ. Ζερ δεν ίνε χαρακτηριστικό,
ότι μόνο στα 1933 στιν Ανκλία, Ολανδία, στο Βέλγιο, στι Σςθέ-
τσια εκδίδουντε λον εσχρά τσιρκυλιάρ, πυ ίνε κλοζμένα στο θγάλιμο
τον κομμουνιστόν κε τον ρεβολιυτσίονι εργατόν απτα προφσοιούζ;

Στιν Ανκλία στα 1933 θγένι το τσιρκυλιάρ, πυ απαγορέθι να μπένου-
νε τα ντόπια τμήματα τον προφσοιούζ στις αντιπολεμικές κε άλλες ρε-
βολιυτσίονι οργανόσις. Αφτό ήτανε πρελιύντια προς το κσακουζμένο
«μάθρο τσιρκυλιάρ» του Γενεράλνι σοδιέτ τον τρεντ-ιυνιόν, πυ χίρι-
κσε εχτός νόμου το κάθε προφσοδιέτ, πυ θα δού τζαρά να μπουν
στο σοστάθ τον ντελεγάτον ε' αφτύς, «πυ έτσι ίτε άλλο λυγαζί ίνε
εινδεμένι με τις κομμουνιστικές οργανόσις». Τί να λέγουμε άρτα για
το ρυκοθότστθο τον γερμανικόν προφσοιούζ, πυ εφαρμόζανε ανίκυστες
καταδιόχσις χαρσού στα ρεβολιυτσίονι ελεμέντα στα προφσοιούζ!

Μα ι ταχτίκί-μας πρέπει να κσεκινάι όχι απτο πόρεμα τον χοριστόν
αρχιγόν τον προφσοιούζ του 'Αμστερνταμ τίλογες δυσκολίες αφτό το
πόρεμα κι' αν θα διμυργί-πα για το τακσικό πολέμιζμα, μα πρό-
τα απ' όλα απτο φάκτο: πύ ίνε ι εργατικές μάζες. Κε εδό
πρέπει φανερά να λέγουμε: ι δουλιά στα προφσοιούζ ίνε το λον ζοτικό
ζίτιμα όλον τον κομμουνιστικόν πάρτιον, εμís πρέπει να πετίχουμε
πραγματικό περελόμ στιν προφσοιούζνι δουλιά θάζοντας στο κέντρο
το ζίτιμα του πολέμιζμου για τιν προφσοιούζνι ενότιτα.

«Σε τί ίνε ι δύναμι τις σοσιαλ-δικοκρατίας στι Δίσι»,—μας
έλεγε ο σίντροφος Στάλιν ακόμα 10 χρόνια πίσο.

«Σ' αφτό, ότι βασίζετε πάνο στα προφσοιούζ.

Σε τί ίνε ι αδυναμία τον κομμουνιστικόν-μας πάρτιον στι
Δίσι;

Σ' αφτό ότι ακόμα δε ζμίχτανε κε μερικά ελεμέντα

αφτόν τον κομουν, στικόν πάρτιον δε θέλυνε να ζμίχυντε με τα προφσοιούζ.

Γι' αφτό το βασικό καθίκον τον κομουνιστικόν πάρτιον τις Δίσεις στο τορινό μομέντ ίνε στο να αναπτίκυνε κε να ζόςυνε στο μπίτεμα τιν καμπάνια για τιν ενότιτα τυ προφ-κινίματος, να μπένυνε όλι ι κομουνιστές στα προφσοιούζ, να κάνυν εκί σιστιματικί υπομονιτικί δουλιά για τι σισπίροσι τις εργατικίς τάκσις χαρσού στο καπιτάλ κε για να κατορθόσουνε έτσι, πυ να μπορόυνε ι κομουνιστικές πάρτιες να βασίζυντε πάνο στα προφσοιούζ.»¹⁾).

Ζερ εχτέλεσαν αφτί τιν υκαζάνια τυ' σιν. Στάλιν; 'Όχι σίν-τροφι, δεν τιν εχτέλεσαν.

Παραγνορίζοντας τιν έλκσι τον εργατόν στα προφσοιούζ κε θρικόμενι μπροστά στις δυσκολίες τις δουλιάς μέσα στα προφσοιούζ τυ 'Αμστερνταμ πολί σίντροφί-μας αποφασίσανε να περνώνε από σιμά απ' αφτό το πολίπλοκο καθίκον. Αφτί όλο λέγανε για τιν οργανοτικί κρίσι τον προφσοιούζ τυ 'Αμστερνταμ για το φέκσιμο τον εργατόν απτα προφσοιούζ κε δεν ίδανε, όταν, ίστερα απτο μερικó χάλαζμα τον προφσοιούζ σтин αρχί τις ντυνιάτικις ικονομικίς κρίσις, αφτά πάλι άρχισαν να υσέδυνε. Ι ιδιομορφία τυ προφσεσιονάλη κινίματος ίτανε στο ότι ι επίθεσι τις μπυρζυαζίας πάνο στα προφ-σοιούζνι δικεόματα, ι απόπιρα σε μια σιρά χόρες να υνιφικάρυν τα προφσοιούζ (Πολονία, Βένγρια κ.τ.λ.), το στένεμα τις κινονικίς ασφάλιας, το λίστεμα τυ μεροκάματυ παρ' όλι τιν έλιπει αντίσταςις απτι μαρέα τον ρεφορμιστικόν αρχιγόν τον προφσοιούζ, ανάνχαζαν τυς εργάτες κι' άλο ζλιχτά να ζμίχυντε λόρια στα προφσοιούζ, γιατί ι εργάτες ίθελαν κε θέλυνε να δύνε στο προφσοιούζ το μα-χιτικó υπερασπιστί τον λον ζοτικόν-πυς τακσικόν σιμφερόντον. Μ' αφτό εκσιγίτε το φάκτο, ότι τα περισσότερα προφσοιούζ τυ 'Αμστερ-νταμ—στι Γαλία, Τζεχοσλοβακία, Βέλγιο, Σεδέτσια, Ολανδία, Σδδβειτσάρια κ.τ.λ.—στα στερνά τα χρόνια ποσοτικά, όςεπσαν. Ι αμερικανικί φεντεράτσια τις εργασίας επίσης πολί σιμαντικά αρτράισε τον αριθμό τον τζλένον-τις στα στερνά διο χρόνια.

Έντιριμ ι γερμανί σίντροφι καλίτερα θα αγρίκαναν το κα-θίκον τις προφσοιούζνι δουλιάς, για τιν οπία πολές φορές τυς έλε-

1) ΣΤΑΛΙΝ — «Ζητήματα τυ λενινισμού», Σοτσεκίτζ, 1931, σελ. 150-151.

γε ο σιν. TEAMAN, πρέπει θα ίχαμε καλύτερη κατάσταση στα προφσοιούζ, παρά αφτί, που την ίχαμε στην πράξι στον κερό του ερχομού τις φασιστικές διχτατορίας. Στο μπίτεμα του 1932 κανά 10% απτους τζλένους τις πάρτιας ήτανε στα λέφτερα προφσοιούζ. Κε αφτό ήτανε παρ'όλο που η κομμουνιστές ίστερα απτο έκτο κογκρέσο τις Κομιντέρνας ήτανε επικεφαλής σε μια σειρά απεργίες. Στον τίπο η σιντρόφι-μας έγγραφαν, ότι ίνε χριαζόμενο να χωρίσουμε τα 90% τον δινάμεόν-μας για τη δουλιά στα προφσοιούζ, μα στην πράξι όλο σορέφκαντον λόρια στη ρεβολιουτσιόνι προφοποζίτσια, λόρια στο ΡΓΟ, που φακτίτζεσκι υρνέφκεντον να αντικαταστήσι τα προφσοιούζ. Το λιπόν, μα ίστερα όταν πήρε την εκσυζία ο Γίτλερ; Στον κερό τον διο χρόνον πολί σιντρόφι-μας πιζματόδικα κε σισιματικά αντιστεκόντανε χαρσσύ στο σιστό λόζουνγ του πολέμιζμα για την επανόρθοσι (βοστανόθλενιε) τον λέφτερον προφσοιούζ.

Εγώ θα μπόρινα να φέρο ανάλογα παραδείγματα σχεδόν για όλες τις άλες καπιταλιστικές χώρες.

Μα εμής έχυμε άρτα κε το πρότο σοβαρό ακτίθ στο πολέμιζμα για την ενότιτα του προφσεσιονάλη κινήματος στις εθροπαικές χώρες. Εγώ έχο στο νύ-μου τι μικρή Αφστρία, που απτιν ινιτσιατίθα τις κομμουνιστικές πάρτιας διμιουργήθηκε θάσι για το παράνομο προφσεσιονάλη κίνημα. Ίστερα απτις μάχες του Φλεβάρη η σοσιαλ-δημοκράτες με επικεφαλής τον Όττο Μπάνερ έρικσαν το λόζουνγ: «Τα λέφτερα προφσοιούζ μπουόν να επανορθοθύν μόνο ίστερα απτο νκρέμιζμα του φασιζμού». Η κομμουνιστές άρχισαν τη δουλιά για την επανόρθοσι τον προφσοιούζ. Κάθε φάσι αφτίς τις δουλιάς ήτανε κοράτι του ζοντανό ενιέυ φρόντου του αφστριακού πραλεταριάτου. Η επιτιχιμένη επανόρθοσι τον λέφτερον προφσοιούζ στην παρανομία ήτανε σοβαρί ίτα του φασιζμού. Η σοσιαλ-δημοκράτες θρискόντανε μπροστά στα δίλιμα. Το ένα μέρος απ'αφτός ίθελε να κάνη διαπραγματέφσις (περεγοδόρι) με την κιθέρνισι. Το άλλο μέρος, βλέποντας τις επιτιχίες-μας, διμιόργισε παράλιλα τα δικά-του παράνομα προφσοιούζ. Μα η στράτα μπουόσε να ίνε μόνο μια: ίτε καπιτουλιάτσια μπροστά στο φασιζμό, ίτε από κινύ πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό—προς την ενότιτα τον προφσοιούζ. Κατο απτιν πιέσι τον μαζόν το κλονιζόμενο ρυκοδοτσέδο τον παράλιλον προφσοιούζ, που τα διμιόργισαν η εμπριζνί προφσοιούζι αρχίγί, αποφάσισε να νιστί χαίλ με την ένοσι. Η θάσι αφτίς τις ένοσις ίνε

το αδιάλαχτο (νεπριμιρίμι) πολέμιζμα χαρσού στην επίθεσι το καπιτάλ κε το φασιζμό κε ι εκσασφάλισι τις δημοκρατίας στα προφσοιούζ. Εμís χερετίζουμε αφτό το φάκτο, σίντροφι, πυ ίνε πρότο απτον κερó το φορμάλνι σχίζματος το προφκινίματος ίστερα απτο ντουκός κε γι' αφτό έχι ντυνιάτικι σιμασία.

Το ενιέο φρόντο στι Γαλία αναμφίβολα νίστεν γιγαντένιο επρόκσιμο για τιν πραγματοπιίσι τις προφσοιούζνι ενότιτας: ι ρυκοδοντίτελι τις Γενικίς κονφεντεράτσιας τις εργασίας λυγάς-λυγάς πατζαρίζανε κε πατζαρίζουν τιν προφσοιούζνι ενότιτα, θάλοντας χαρσού στο βασικό ζίτιμα για τιν τακσικί πολιτικί τον προφσοιούζ τα ζιτίματα, πυ έχουε υποταγμένι, δεφτεροδάθμια γιά φορμάλνι σιμασία. Αναμφίβολι επιτιχία το πολέμιζμο για τιν ενότιτα τον προφσοιούζ ίτανε ι διμιούργια τον ενιέον σοιούζ στο ντόπιο μαστάμπ, πυ χαπάτεψαν για παράδειγμα στους σιδεροδρομικούς σχεδόν τα τρία τέταρτα το τζλένσκι σοστάθ κε τον διο προφσοιούζ.

Εμís ίμαστε αποφασισιστικά για τιν επανόρθοσι τις ενότιτας τον προφσοιούζ σε κάθε χώρα κε στο ντυνιάτικο μαστάμπ, εμís ίμαστε για το ενιέο πρόφσοιούζ σε κάθε παραγογί, εμís ίμαστε για τιν ενιέα ένοσι τον προφσοιούζ σε κάθε χώρα, εμís ίμαστε για τιν ενιέα ντυνιάτικι ένοσι τον προφσοιούζ στις παραγόγες, εμís ίμαστε για το ενιέο Ιντερνατσιονάλ τον προφσοιούζ πάνο στι θάσι το τακσικό πολέμιζμο. Εμís ίμαστε για τα ενιέα τακσικά προφσοιούζ, σαν ένα άπτα λον σοβαρά οπλότ τις εργατικίς τάκσις χαρσού στην επίθεσι το καπιτάλ κε το φασιζμό. Αντάμα μ'αφτό εμís θάλουμε μόνο τον όρο για τιν ένοσι τον προφοργανόσεων: το πολέμιζμα χαρσού στο καπιτάλ, το πολέμιζμα χαρσού στο φασιζμό κε τι δημοκρατία μέσα στα προφσοιούζ.

Ο κερός δεν περιμένι. Για μας το ζίτιμα για τιν ενότιτα το προφκινίματος τίλογα στο εθνικό, έτσι κε στο ντυνιάτικο μαστάμπ ίνε ζίτιμα τις μεγάλις υπόθεσις τις ένοσις τις τάκσις-μας σε ισχίρες ενιέες προφοργανόσις χαρσού στον τακσικό ντουσμάνο. Εμís χερετίζουμε τιν έκλισι το Κόκινυ Ιντερνατσιονάλ τον προφσοιούζ στο ιντερνατσιονάλ το Άμστερνταμ—λίγο έμπρο απτιν πρότι το Μάι το φετιζνό χρόνο—με τιν πρότασι να μελετίσουνε ένα τόπο το ζίτιμα για τος όρους, τις μέθοδες κε φόρμες τις

ένωσης το ντυνιάτικο προφκινίματος. Ι αρχιγί το ιντερνατσιονάλ το 'Αμστερνταμ δε νίσταν χαιλ μ'αφτί τιν πρότασι με τιν πρόφασι το τριμένυ αργυμέντυ, ότι ι ενότιτα το προφκινίματος έχι τζαρά να νιστί μόνο στις γραμές το ιντερνατσιονάλ το 'Αμστερνταμ, πυ, πρέπι να λέγο, ενόνι σχεδόν εκσερετικά τις προφτσιούζνι οργανόσις ενός μέρυσ τον εβροπαικόν χορόν.

Μα ι κομμουνιστές δουλέδοντας στα προφτσιούζ, πρέπι ακόραστα να κυτέδυνε το πολέμιζμα για τιν ενότιτα το προφκινίματος. Το καθίκον τον κόκινον προφτσιούζ κε τις Προφιντέρνας ίνε να κάμυνε όλα, πυ εκσαρτιύντε απ' αφτύς για να έρχετε γλίγορα ι όρα το στέκσιμυ το από κινύ (σοβμέστνι) πολέμιζμυ όλον τον προφτσιούζ, χαρσού στιν επίθεσι το καπιτάλ κε το φασιζμό, για να διμιοργηθί ι ενότιτα το προφκινίματος, παρ'όλι τιν πιζματόδικι αντίδρασι τον ρεακτσιόνι αρχιγόν το ιντερνατσιονάλ το 'Αμστερνταμ. Τα κόκινα προφτσιούζ κε ι Προφιντέρνα πρέπι να πάρυνε το με κάθε μέσο γιαρντίμ-μας σ'αφτί τιν κατέφθινσι.

Εμίσ σιστίνυμε (ρεχομέντύιερ) στις χόρες, όπου ίνε μικρά κόκινα προφτσιούζ, να κατορθόσυνε να μπένυνε αφτά στα μεγάλα ρεφορμιστικά προφτσιούζ, αρατέδοντάς τι λεφτεριά τις ιποστίρικσις τον αντιλίπσεόν-τυς κε το πάριμο ακσαπίσο τον θγαλιμένον, κε στις χόρες, όπου ίνε παράλιλα μεγάλα κόκινα κε ρεφορμιστικά προφτσιούζ, — τι σίνκλισι (σόζιβ) ενοτικύ σινέδριυ πάνο στι θάσι τις πλατφόρμας το πολέμιζμυ χαρσού στιν επίθεσι το καπιτάλ κε τις εκσασφάλισις τις προφτσιούζνι διμοκρατίας.

Πρέπι να λέγουμε με τον πιο κατιγορίατικό τρόπο, ότι εκίνος ο εργάτις-κομμουνιστίς, εκίνος ο ρεβολυτσίόνι εργάτις, πυ δεν μπένι στο μάζικό προφτσιούζ τις προφείας-τυ, πυ δεν πολεμίζι για τι μετατροπή το ρεφορμιστικύ προφτσιούζ σε πραγματικά τακσικί προφχοργάνοσι, πυ δεν πολεμίζι για τιν ενότιτα το προφκινίματος πάνο στι θάσι το τακσικί πολέμιζμυ, — εκίνος ο εργάτις κομμουνιστίς, εκίνος ο ρεβολυτσίόνι εργάτις δεν εχτελί το λον πρότο-το προλεταριακό καθίκον (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΚΕ Ι ΓΙΑΣΣΛΑΡΙ

Εγό άρτα έδιχνα, σίντροφι, τίλογο ρόλο έπεζε το τράδιγμα τον γιασσιλάρον στις φασιστικές οργανόσις για τι νίχι το φασιζμό. Λέγοντας για τυς γιασσιλάρους, εμίσ πρέπι φανερά να λέγουμε: εμίσ

περιφρονούσαμε (πρενεμπρεγάλι) το καθίκον-μας το τράβιγμο τον μαζόν τον δουλεφτάδικον γιασσελάρον στο πολέμιζμα χαρσού ετιν επίθεσι το καπιτάλ, χαρσού στο φασιζμό κε ετιν απιλί το ντυχός, περιφρονούσαμε σε μια σιρά χόρες αφτά τα καθίκοντα. Εμείς ιποτι-μύσαμε τιν άλιαχ μεγάλη σιμασία τον γιασσελάρον στο πολέμιζμα χαρσού στο φασιζμό. Εμείς όχι πάντα πέρναμε στο ισάπ τα ιδιέτερα ικονομικά, πολιτικά κε κυλτύρνικα σιμφέροντα τον γιασσελάρον. Εμείς δε δίναμε επίσης τι χριαζόμενι προσοχή ετι ρεβολιυτσίονι διαπε-δαγόγισι τον γιασσελάρον.

Όλα αφτά άλιαχ μπασσεχαριμένα τα ιςλιτράισε ο φασιζμός· τράβηκε σε μερικές χόρες, χοριστά ετι Γερμανία, μεγάλη μέρ-τον γιασσελάρον ετι στρατα χαρσού στο προλεταριάτο. Πρέπι να έχυμε στο νύ-μας, ότι ο φασιζμός τραβάι τυς γιασσελάρους όχι μόνο με τι μιλιταριστικί ρομαντικί. Αφτός κάπιο τον φαίζι, τον φοριάζι στα τάγματα, σε κάπιο δίνι δουλιά, διμιουργί ακόμα κε τα τίλογα ονομάζοντε κυλτύρνικα καθιδρίματα για τυς γιασσελάρους, μαγανέδον-τας έτσι να εμπνέψι (βνυεσίτ) ετυς γιασσελάρους, ταχάτ αφτός πραγ-ματικά θέλι κε μπορι να φαίζι, να φοριάζι, να μαθίζι κε να εκσα-σφαλίζι με δουλιά τι μάζα τον δουλεφτάδον γιασσελάρον.

Τα κομουνιστικά-μας σοιούζ τον γιασσελάρον σε μια σιρά καπι-ταλιστικές χόρες όλο ακόμα ίνε κιρίος σεχταριστικές οργανόσις, πυ ίνε χοριστές απτις μάζες. Ι βασική-τυς αδυναμία ίνε στο ότι ακόμα μαγανέδουνε ν' αντιγράψουνε τις κομουνιστικές πάρτιες, τις φόρμες κε τις μέθοδες τις δουλιάς-τυς, λιζμονόντας, ότι το κομμομόλ ίνε όχι κομουνιστικί πάρτια τον γιασσελάρον. Αφτί δεν πέρνυνε αρκετά στο ισάπ, ότι αφτί ίνε οργάνοσι με τα δικά-τις ιδιέτερα καθίκοντα. Ι δικές-τις μέθοδες κε ι φόρμες τις δουλιάς, τις διαπεδαγόγισις, το πολέμιζμο πρέπι να ίνε προσαρμοζόμενες (πριςποςόμπλενι) στο κον-κρέτνι επίπεδο κε τα αρατέματα τον γιασσελάρον.

Ι κομμομόλι-μας έδικσαν αλιζμόνιτα ιποδύγματα ιροϊζμό στο πολέμιζμα χαρσού ετι φασιστικί θία κε χαρσού ετι μπορζουαζικί ρεάκτσια. Μα αφτί δεν έχυνε τόσο μπασσεχαρία να καταχτόν κον-κρέτνο κε πιζματόδικα τις μάζες απτι ντυσεμάνικι επιροι. Αφτό δίχνι τιν ανιπέρβλιτι ος τόρα αντίστασι χαρσού ετι δουλιά ετις φασιστικές μαζικές οργανόσις, το όχι πάντα σοιτό πόρεμα προς τυς σοσιαλιστές κε τυς άλλος μι κομουνιστές γιασσελάρους.

Γ' αφτά όλα, ελμπέτ, έχυνε μεγάλη εφθίνι κε ι κομουνιστικές

πάρτιες, που πρέπει να κάμνουν ρουκοβοντίτ και να κάμνουν γιαρντίμ το κομσομόλ στη δουλιά-του. Μπαρόχ το πρόβλημα τον γιασζλάρων ίνε όχι μόνο κομσομόλικο πρόβλημα. Αφτό ίνε πρόβλημα όλου του κομμουνιστικού κινήματος. Στον κλάδο του πολέμιζμου για τους γιασζλάρους i κομμουνιστικές πάρτιες και i κομσομόλικες οργανώσεις πρέπει να κάμνουν στην πράξι αποφασιστική στροφί (στρίγ). Το κυριότερο καθήκον του κομμουνιστικού κινήματος τον γιασζλάρων στις καπιταλιστικές χώρες ίνε να πάγυνε άφοβα στη στράτα τις πραγματοποιήσεις του ενιέου φρόντου, στη στράτα τις οργανώσεις και ένωσης τις δουλεφτάδικες νέας γενιάς. Τίλογι άλιαχ μεγάλη επιροί έχι αφτό το καθήκον για το ρεβολιουτσιόνι κίνημα τον γιασζλάρων δίχνουν τα παραδείγματα τις Γαλίας και τον Ενομένον Πολιτιόν στο στερνό τον κερό. Έξοσε μόνο σ' αφτές τις χώρες να αρχίσουν την οργανώσει του ενιέου φρόντου, τίλοχα άμαν νίσταν σημαντικές επιτιχιές. Ίνε άκσιο ακόμα προσοχής στο όμπλαστ του ντυνιάτικου ενιέου φρόντου i επιτιχιμένι ινιτσιατίβα του παρισινού αντιφασιστικού και αντιπολεμικού κομιτέτ για τη δημιουργίσι τις ντυνιάτικες σινεργασίας όλων των μι φασιστικών οργανώσεων τον γιασζλάρων.

Αφτά τα επιτιχιμένα θέματα στο κίνημα του ενιέου φρόντου τον γιασζλάρων στο στερνό τον κερό δίχνουνε ακόμα, ότι τις φόρμες του ενιέου φρόντου τον γιασζλάρων πρέπει να τις εφαρμόζουμε όχι με σσαμπλόν, δεν ίνε υποχρεωτικό εκίνες τις ίδιες, τίλογες ίνε στην πραχτική τον κομμουνιστικόν πάρτιον. Τα κομμουνιστικά σοιούζ τον γιασζλάρων πρέπει όσο μπορούνε να μαγανέθουν προς την ένωση τον δινάμεον όλων των μι φασιστικών μαζικών οργανώσεων τον γιασζλάρων ος τι δημιουργία λυγάς-λυγάς γενικών οργανώσεων για το πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό, χαρσσύ στην ανίχυστι έλιπσι δικεομάτων και τι μιλιταριζάτσια τον γιασζλάρων, για τα ικονομικά και κουλτόρνικα δικεόματα τις νέας γενιάς, για το τράβιγμα στη μαρέα του φασιστικού φρόντου αφτόν τον γιασζλάρων, όπου κι' αν βρίσκουντε-πα: στις επιχιρίσις, στα λάγερ τις ανανκαστικής δουλιάς, στις μπέρζζες τις εργασίας, στις καζάρμες και στο στόλο (φλοτ), στα σχολιά ίτε στις διάφορες σπορτίβνι, κουλτόρνικες και άλλες οργανώσεις.

Αναπτίσοντας και διναιμόνοντας το κομσομόλ, i κομσομόλι-μας πρέπει να πετίχουνε να δημιουργίσουνε αντιφασιστικές ασοτσιατίσιες (ένωσης και ενιέες οργανώσεις) τον κομμουνιστικόν και σοσιαλιστικόν σοιούζ τον γιασζλάρων πάνω στην πλατφόρμα του τακσικου πολέμιζμου.

ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΚΕ Ι ΓΙΝΕΚΕΣ

Όχι μικρότερι ιποτίμισι, σίντροφι, παρά για τας γιασελάρους φανερόθηκε κε ετι δουλιά ανάμεσα στις εργαζόμενες γινέκες—ανάμεσα στις εργάτριες, στις άνεργες γινέκες, τις χοριάτιες κε τις επιτονικοκίρες. Μα έντιριμ απτς γιασελάρους ο φασιζμός λον πολά πέρνι, τι γινέκα αφτός ιδιέτερα αχίεφτα κε κινικά (τσινίτζνο) τι σκλαβόνι, μπέζοντας πάνο στα λον λεπτά εσθίματα τις μάνας, τις νικοκίρας, τις μοναχικίς εργάτριας, πυ δεν ίνε θέβες για τιν αβριανί μέρα. Ο φασιζμός εμφανιζόμενος στο ρόλο τυ εβεργέτι (μπλαγοντέτελ), πετάι ζιτιλιάνκι ελειμοσίνι στιν πιναζμένι ταιφά, μαγανέβοντας να πνίξει μ' αφτό το χασιθέτ, πυ προκαλίτε ιδιέτερα στις δουλεφτάδικες γινέκες, απτιν ανίκυστι σκλαδιά, πυ φέρνι γι' αφτές ο φασιζμός. Αφτός καρτακολί τις εργάτριες απτιν παραγογί. Αφτός δία πιλίγι τα άπορα κορίτσια στο χοριό, τα καταδικάζι να δουλέβυν δίχος καπίκια γιαλτζάδες για τον κυλάκο κε πομέστζικο. Ιποςχόμενος ετι γινέκα θαχτλίδκο οτζάγ ταιφάς, αφτός, τίλογα κανένα καπιταλιστικό ρεζζίμ, καρτακολί τι γινέκα ετι στράτα τις προστιτότσιας.

Ι κομουνιστές, κε λον σιφτέ ι κομουνίστριές-μας, πρέπι να θυμόντε, ότι δεν μπορί να ίνε επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρσσύ στο ντοχός δίχος το τράδιγμα ε' αφτό τον πλατιόν μαζόν τον γινεκόν. Μα αφτό μόνο με τιν αγιτάτσια δεν ίνε τζαρά να το επιτίχουμε. Εμís πρέπι να θρίσκουμε τζαρά, πέρνοντας στο ισάπ κάθε κονκρέτνι ομπςτανόδκα, να κάνουμε μομπιλιζάτσια τις μάζες τον εργαζόμενον γινεκόν λόρια στα ζοτικά-τυς σιμφέροντα κε αρατέματα χαρσσύ στιν ακρίβια για το αρτράιμο τυ μεροκάματυ πάνο ετι δάσι: «τυ ίσυ πλυγάριζμο, για ίσι δουλιά», χαρσσύ στα μαζικά θαλέματα απτι δουλιά, χαρσσύ σε κάθε φανέρομα τις ανισόνομis κατάστασίς-τυς κε τυ φασιστικό σκλαβόματος.

Μαγανέβοντας να τραβίξουμε τις εργαζόμενες γινέκες στο ρεβολιουτσιόνι κίνημα, εμís δεν πρέπι να φοδύμαστε να διμωργίσουμε γι' αφτό το σκοπό κε χοριστές γινεκίες οργανόσις εκί, όπου αφτό θα χριαστί. Ι πρόλιπσι, ταχάτ πρέπι να λικθινταρίσουμε τις οργανόσις τον γινεκόν, πυ ίνε κάτω απτο ρυκοδότςτθο τον κομπάρτιον, στις καπιταλιστικές χόρες για το όνομα τυ πολέμιζμο με το «γινεκίο σεπαρατιζμό» στο εργατικό κίνημα, αφτί ι πρόλιπσι πιχτά έφερνε μεγάλο ζαράρ.

Πρέπει να χαντρέψουμε τις λον απλές έφστροφες φόρμες για το στέξιμο κοντάκτ κε από κινύ πολέμιζμα τον ρεβολιυτσίονι, σοσιαλ-διμοκρατικόν κε τον προγρεσίονι αντιπολεμικόν κε αντιφασιστικόν οργανόσεων τον γινεκόν. Εμείς πρέπει να κατορθώσουμε τι κι' αν ίνε-πα, όστε ι εργάτριες κε ι εργαζόμενες γινέκες να πολεμόνε αμπλάτι με αμπλάτι αντάμα με τα τακτικά αδέρφια-τους στις γραμές τυ ενιέυ φρόντυ τις εργατικίς τάξεις κε τυ αντιφασιστικό λαικό φρόντυ.

ΤΟ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ

Εκσερετικί σοβαρότητα σχετικά με τι ντυνιάτικι κε εσωτερικί ομπςτανόδχα, πυ μεταλάστεν, ε' όλες τις απικιακές κε μισοαπικιακές χώρες πέρνι το ζίτιμα για το αντιιμπεριαλιστικό ενιέο φρόντο.

Στον κερό τις διμιουργίας τυ πλατιύ αντιιμπεριαλιστικό ενιέυ φρόντυ τυ πολέμιζμυ στις απικίες κε μισοαπικίες πρέπει λον σιφτέ να πάρουμε στο ισάπ τιν ιδιομορφία τον σινθικόν, στις απίες περνάι το αντιιμπεριαλιστικό πολέμιζμα τον μαζόν, το διάφορο βαθμό τυ ορίμαζμυ τυ εθνικο-απελεφθεροτικό κινίματος, το ρόλο τυ προλεταριάτυ ε' αφτό κε τις επιροίς τις κομμουνιστικίς πάρτιας πάνω στις πλατιές μάζες.

Το ζίτιμα μπένι άλο λυγάς στι Βραζιλία, παρά στιν Ινδία κε Κίνα κ.τ.λ.

Στι BRAZILIA ι κομμουνιστικί πάρτια, πυ έδανε σοστί αρχί στιν ανάπτυκσι τυ ενιέυ αντιιμπεριαλιστικό φρόντυ με τι διμιουργία τυ εθνικο-απελεφθεροτικό αλιάνς, πρέπει να θάλι όλες τις δινάμεις στο παραπέρα πλάτεμα αφτό τυ φρόντυ, με το τράδιγμα λον σιφτέ τον πολιεκατομίριον μαζόν τον χοριατόν, πάγοντας τιν υπόθεσι προς τι διμιουργία τμημάτων τις λαικο-ρεβολιυτσίονι άρμιας, πυ ος το μπίτεμα ίνε αφοσιομένα στι ρεβολιύτσια, κε προς τιν πραγματοποίησι τις εκσυσίας τυ εθνικο-απελεφθεροτικό αλιάνς.

Στιν INDIA ι κομμουνιστές πρέπει να πάρουνε μέρος, να ιποστηρίζυνε κε να πλατένυνε όλες τις αντιιμπεριαλιστικές μαζικές εκθορμίσεις, δίχος να εκσερέσουν αφτές, όπου ίνε επικεφαλίς ι νατσιοναλ-ρεφορμιστές. Σαχιντραίζοντας τιν πολιτικί κε τιν οργανοτικί-τους εαμοστοιιάτελνοστ, αφτί πρέπει να κάνυνε δραστήρια δουλιά μέσα στις οργανόσεις, πυ σιμετέχυνε στο εθνικό κονκρέσο τις Ινδίας, κάμοντας

Πρέπει να χαντρέδουμε τις λον απλές έφστροφες φόρμες για το στέκσιμο κοντάκτ κε από κινύ πολέμιζμα τον ρεβολιουτσιόνι, σοσιαλ-διμοκρατικόν κε τον προγρεσιόνι αντιπολεμικόν κε αντιφασιστικόν οργανόσεων τον γινεκόν. Εμής πρέπει να κατορθόσουμε τι κι' αν ίνε-πα, όστε ι εργάτριες κε ι εργαζόμενες γινέκες να πολεμύνε αμπλάτι με αμπλάτι αντάμα με τα τακσικά αδέρφια-τους στις γραμές τυ ενιέυ φρόντυ τις εργατικίς τάκσις κε τυ αντιφασιστικό λαικύ φρόντυ.

ΤΟ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ

Εκξερετικί σοβαρότητα σχετικά με τι ντυνιάτικι κε εσωτερικί ομπστανόδχα, πυ μεταλάστεν, ς' όλες τις απικιακές κε μισοαπικιακές χόρες πέρνι το ζίτιμα για το αντιιμπεριαλιστικό ενιέυ φρόντο.

Στον κερό τις διμιουργίας τυ πλατιύ αντιιμπεριαλιστικό ενιέυ φρόντυ τυ πολέμιζμου στις απικίες κε μισοαπικίες πρέπει λον σιφτέ να πάρουμε στο ισάπ τιν ιδιομορφία τον σινθικόν, στις απίες περνάι το αντιιμπεριαλιστικό πολέμιζμα τον μαζόν, το διάφορο βαθμό τυ ορίμαζμου τυ εθνικο-απελεφθεροτικό κινήματος, το ρόλο τυ προλεταριάτου ς' αφτό κε τις επιροίς τις κομμουνιστικίς πάρτιας πάνο στις πλατιές μάζες.

Το ζίτιμα μπένι άλο λυγάς στι Βραζιλία, παρά στιν Ινδία κε Κίνα κ.τ.λ.

Στι BRAZILIA ι κομμουνιστικί πάρτια, πυ έθαλε σοστί αρχί στιν ανάπτικσι τυ ενιέυ αντιιμπεριαλιστικό φρόντυ με τι διμιουργία τυ εθνικο-απελεφθεροτικό αλιάνς, πρέπει να βάλι όλες τις δινάμεις στο παραπέρα πλάτεμα αφτύ τυ φρόντυ, με το τράδιγμα λον σιφτέ τον πολιεκατομίριον μαζόν τον χοριατόν, πάγοντας τιν ιπόθεσι προς τι διμιουργία τμημάτων τις λαικο-ρεβολιουτσιόνι άρμιας, πυ ος το μπίτεμα ίνε αφοσιομένα στι ρεβολιούτσια, κε προς τιν πραγματοποίησι τις εκσυσίας τυ εθνικο-απελεφθεροτικό αλιάνς.

Στιν INDIA ι κομμουνιστές πρέπει να πάρουνε μέρος, να ιποστηρίζυνε κε να πλατένυνε όλες τις αντιιμπεριαλιστικές μαζικές εκσυρμίσις, δίχος να εκξερέσουν αφτές, όπυ ίνε επικεφαλίς ι νατσειονάλ-ρεφορμιστές. Σαχιντραίζοντας τιν πολιτικί κε τιν οργανοτικί-τους σαμοστοιάτελνοστ, αφτί πρέπει να κάνυνε δραστήρια δουλιά μέσα στις οργανόσις, πυ σιμετέχυνε στο εθνικό κονκρέσο τις Ινδίας, κάμοντας

γιαρντίμ στην κρισταλιζάτσια ανάμεσά-τους το εθνικο-ρεβολουτσίονι
κρίλο για το παραπέρα κσετίλιγμα το εθνικο-απελευθερωτικό κινή-
ματος τον λαόν τις Ινδίας χαρσού στο βρετανικό ιμπεριαλισμό.

Στιν ΚΙΝΑ, όπου το λαϊκό κίνημα έφερε άρτα στη δημιουργία
τον σοβιετικόν ραϊόν σε σημαντική τεριτόρια τις χώρας κε στην οργάνωσι
τις ισχυρίς Κόκινις άρμιας, η λιστρική επίθεσι το γιαπωνέζικο ιμπερι-
αλισμό κε η προδοσία τις νάνκινγκι κυβέρνισις έβαλε κάτω απτην
απιλί την εθνική ίπαρκει το μεγάλο κινέζικο λαό. Μόνο τα κινέ-
ζικα σοβιέτ, μπορούν να εκσορμούν σαν ενοτικό κέντρο στο πολέμι-
ζμα χαρσού στο σκλάβωμα κε μίραζμα τις Κίνας απτους ιμπεριαλι-
αστές, σαν ενοτικό κέντρο, που θα σορέθι όλες τις αντιιμπεριαλι-
στικές δυνάμεις για το εθνικό πολέμιζμα το κινέζικο λαό.

Εμείς ενκρίνουμε γι' αυτό την ινιτσιατίβα τις ανδρίας αδερφι-
κίς-μας κινέζικις κομπάρτιας στη δημιουργία του λον πλατιού αντι-
ιμπεριαλιστικό ενιέυ φρόντου χαρσού στο γιαπωνέζικο ιμπεριαλισμό
κε τους κινέζικούς-του άγεντους μ' όλες εκείνες τις οργανομένες δυνάμεις,
που ιπάρχυνε στην τεριτόρια τις Κίνας, που ίνε έτιμες πραγματικά
να πολεμίσουν για το χυτχαράιμο τις χώρας-τους κε το λαό-τους. Ίμε θέβες,
ότι θα εκφράσο τα εσθίματα κε τα νυνίζματα όλου του κοινχρέσου-μας.
έντιριμ αν λέγο: εμείς στέλνουμε φλογερό αδερφικό χερετιζμό απτο
όνομα του ρεβολουτσίονι προλεταριάτου όλου του ντυνιάς' όλα τα
σοβιέτ τις Κίνας, στον κινέζικο ρεβολουτσίονι λαό. (Θιελό-
δικα χιροκροτίματα, στη ζάλα όλι σικόνουντε). Εμείς στέλνουμε φλο-
γερό αδερφικό χερετιζμό στην ντινκαιμένι σε χιλιάδες μάχες ιροικί
Κόκινι άρμια τις Κίνας. (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).
Κε εμείς υςαντρέβουμε τον κινέζικο λαό για τι σταθερί-μας απο-
φασιστικότιτα να ιποστιρίκουμε το πολέμιζμά-του για την πλέρια
απελευθερόσί-του απ' όλους τους ιμπεριαλιστές άρπαγες κε τους κινέ-
ζικούς-τους άγεντους.

(Θιελόδικα χιροκροτίματα, όλι στη ζάλα σικόνουντε. Κάμποσα
λεφτά κυτέβυνε θοριβόδικες οβάτσικες. Νταύσσα χερετιζμό απτι
μαρέα όλον τον ντελεγάτον.).

ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ ΤΥ ΕΝΙΕΥ ΦΡΟΝΤΥ

Σίντροφι! Εμís πέραμε αποφασιστικό, τολμικό κύρσο στο ενιέυ μέτοπο τις εργατικές τάξεις, κε ίραστε έτιμι να το εφαρμόσουμε (προβοντίτ) με όλι τι σινέπια.

Αν θα μας ροτίσουνε, στεκόμαστε εμís, ι κομμουνιστές, πάνω στο έδαφος του ενιέυ μέτοπου μόνον στο πολέμιζμα για τα μερικά αρα-τέματα ίτε ίραστε έτιμι να μισαστόμε την εφθίνι ακόμα κε τότες, όταν ο λόγος θα γίνετε για τι διμιύργισι κιθέρνιςις πάνω στι θάσι του ενιέυ μέτοπου, τότες εμís θα πόμε με πλέρια σινίδισι τις εφθίνις: νε, εμís πέρνουμε στο ισάπ, ότι μπορί ν' αρθί τέτια κατά-στασι, όταν ι διμιύργισι τις κιθέρνιςις του προλεταριακού ενιέυ μέτοπου για το αντιφασιστικό λαϊκό μέτοπου θα νίσκετε όχι μόνο δινατί (βοζμόζζι), μα κε χριαζόμενι για τα συμφέροντα του προλεταριάτου. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Κ' εμís σ' αφτί την περίστασι δίχως κανά-λογάς κλονιζμό θα εκσορμίζουμε για τι διμιύργισι τις τέτιας κιθέρ-νιςις.

Εγώ λέγο εδό όχι για την κιθέρνισι, που μπορί να σκιματιστί (ομπραζόβανα) έστερα απτι νίχι τις προλεταριακίς επανάστασις. Έλμπετ δεν εκσερίτε, ότι σε κάπια χώρα άμαν ίστερα απτο επανα-στατικό νκρέμιζμα τις μπουρζουαζίας μπορί να σκιματιστί ι σοδιετικί κιθέρνισι πάνω στι θάσι του κιθερνιτικού σινασπιζμού τις κομμουνιστικίς πάρτιας με οριζμένι (οπρετελιόνι) πάρτια (για με το αριστερό-τις κριλό), που πέρνι μέρος στην επανάστασι. Ι πάρτια τον ρέσον μπολσεβέδικον, που νί-κισε, όπος το κσέρουμε, ίστερα απτιν Οχτοβριανί επανάστασι πέρα στι σοδιετικί κιθέρνισι επίσις κε αντιπροσόπους τον αριστερόν εκέρσον. Αφτό ίτανε ι ιδιομορφία (οσόμπενοστ) τις πρώτις σοδιετικίς κιθέρ-νιςις ίστερα απτι νίχι τις Οχτοβριανίς επανάστασις.

Ο λόγος ίνε όχι για την τέτια περίστασι (ελύτζαι), μα για τι δινατότιτα του σκιματιζμού τις κιθέρνιςις του ενιέυ μέτοπου στις παρα-μονές κε πριν απτι νίχι τις σοδιετικίς επανάστασις.

Τί κιθέρνισι ίνε αφτί; Κε σε πια σιτουάτσια μπορί να γίνι λόγος γι' αφτίνα;

Αφτί ίνε προτ' απ'όλα κιθέρνισι του πολέμιζμου χαρσού στο φασιζμό κε στην αντίδρασι (ρεάκτσι). Αφτί πρέπει να ίνε κιθέρνισι, που ορ-γανόθηκε σαν αποτέλεζμα του κινήματος του ενιέυ μέτοπου κε που

κανα-λυγας-πα δεν περιορίζει (οργανιτζιβαιουστζε) τι δράσι τις κομ-
νιστικές πάρτιας κε τον μαζικόν οργανόσεων τις εργατικές τάξεις,
μα αντίθετα, πυ πέρνι αποφασιστικά μέτρα χαρσού στους αντεπανα-
στάτες φινάνσοβι μαγνάτους κε τους φασιστικούς-τους άγенты.

Στιν κατάλιλι στιγμή—στηριζόμενι πάνο στο κίνημα τυ ενιέυ
μέτοπου, πυ μεγαλόνι, ι κομμουνιστική πάρτια τις δομένες χώρας θα
εκσορμίζει για τι διμιούργισι τις τέτιας κιθέρνιςις πάνο στι θάσι ορι-
ζμένις (οπρεντελιόνι) αντιφασιστικές πλατφόρμας.

Σε πίες ομπιεκτίβνι σινθίκες μπορί να σχηματιστί τέτια κιθέρ-
νιςι: Σ' αφτό το ζίτιμα με τι λον γενική φόρμα μπορούμε να απαν-
τίσουμε: στις σινθίκες τις πολιτικές κρίσις, όταν ι τάξις, πυ
κιριαρχόνε άρτα δεν ίνε σε θέσι να τα θγάλυνε πέρα με τιν ισχυρί
άνοδο τυ μαζικύ αντιφασιστικό κινήματος. Μα αφτό ίνε μόνο γενι-
κή περσπεκτίβα, δίχος τιν οπία ίνε ζίτιμα αν θα μπορούμε στιν
πράξι να σχηματίσουμε κιθέρνιςι τυ ενιέυ μέτοπου. Μόνο ι ίπαρξι
οριζμένον ιδιέτερον (οσόμπιχ) προιποθέσεων μπορί να θάλι στιν
μερισία διάταξι το ζίτιμα για τι διμιούργισι αφτίς τις κιθέρνιςις σαν
πολιτικά χριαζύμενο πρόβλημα. Μυ φένετε, ότι ε' αφτό τι λον
μεγάλι προσοχή χριάζετε να τι δόσουμε στις τέτιες προιποθέσις:

πρότο, όταν το κρατικό απαράτ τις μπουρζουαζίας άρτα αρ-
κετά ίνε κσεχαρβαλομένο κε παραλιμένο, έτσι ώστε ι
μπουρζουαζία δε μπορί να πατζαρίσι στι διμιούργισι τις κιθέρνιςις τυ
πολέμιζμου χαρσού στιν αντίδρασι κε στο φασιζμό,

δέφτερο, όταν ι λον πλατιές μάξες τον δουλεφτάδον, ιδιέ-
τερα τα μαζικά προφσούζ, θιελόδικα κσεσικόνυντε χαρσού στο
φασιζμό κε στιν αντίδρασι, μά ακόμα δεν ίνε έτιμες να σικοθύν στιν
εκσέγερσι, για να πολεμίσουνε κάτω απτιν καθοδίγισι τις κομμουνιστικές
πάρτιας για τιν κατάχτισι τις σοβιετικές εκουσίας,

τρίτο, όταν ι διαφοροπίσι κε ι αριστεροπίσι στις γραμές τις
σοσιαλ-δημοκρατίας κε στις άλλες πάρτιες, πυ πέρνωνε μέρος στο
ενιέο μέτοπο, άρτα έφεραν ε' αφτό, ότι το σιμαντικό-τους μέρος
αρατέθι αχίεφτα μέτρα χαρσού στους φασίστες κε στους άλλος αντιδρα-
στικούς, πολεμίζι μαζί με τους κομμουνιστές ενάντια στο φασιζμό κε
φανερά κσεσικόνετε χαρσού στο αντιδραστικό, εχτρικό στον κομμυ-
ζμό μέρος τις δαφτί-τους πάρτιας.

Πότε κε σε πίες χώρες φαχτίτζεσκι θα έρθι τέτια κατάστασι,

στιν οπία αφτές ι προιποθέσεις θα ίνε όσο χριάζετε δομένες,—
αφτό έμπρο-μέρα δε μπορουμε να το πύμε, μα ότι ι τέτια δυνατό-
τητα δεν εκσερίτε σε καμιά καπιταλιστική χώρα-πα, εις αφτό πρέ-
πι να το πάρουμε στο ισαπ κε όχι μόνο δαφτί-μας πας αφτί να
προσανατολιζύμαστε (οριεντίροθατσια) κε να προετιμαζύμαστε, μα
ανάλογα να προσανατολίζουμε κε την εργατική τάξι.

Το, ότι εις σήμερα γενικα ζιζιτόμε αφτό το ζίτιμα, αφτό ίνε
γρικύμένο, ίνε σιδεμένο με την εχτίμισί-μας τις κατάστασις κε τις
σιμότερις περσπεκτίθας τις ανάπτικσις, κε επίσις με το φακτίτζεσκι
όσιμο τυ κινήματος τυ ενιέν μέτοπου στις ένα γράδα χώρες στο
στερνό κερό. Πολά απτα δέκα χρόνια ι κατάστασι στις καπιταλι-
στικές χώρες ίτανε τέτια, όστε δεν ερχότανε ραστ το Κομμουνιστικό
Ιντερνατσονάλ να ζιζιτίσι τέτια ζιτίματα.

Εις το έχετε στο νύ-σας, σίντροφι, ότι στο IV κονκρέσο-μας
στα 1922 κε ακόμα στο V κονκρέσο στα 1924 ζιζιτύσαμε το
ζίτιμα για το λόζουνγ τις εργατικίς ίτε εργατο-χορικίς κιθέρνισις.
Εδό σιφτέ ο λόγος γινότανε σχεδόν για το ζίτιμα, πυ ίτανε ανά-
λογο μ'αφτό, πυ θάλουμε εις σήμερα. Ι ζιζιτίσις, πυ νίσεχανταν
τότες στο Κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ λόρια σ'αφτό το ζίτιμα, κε
ιδιέτερα τα πολιτικά κσεχάζματα, πυ σ'αφτό ίτανε, ακόμα κε
τόρα έχυνε σιμασία για το κοφτέρομα τυ σαχπλίχ-μας σχετικά με
τόν κίνδινο τον υκλόν στα δεκσιά κε «αριστερά» απτι μπολσεβί-
κικι γραμί σ'αφτό το ζίτιμα. Γι' αφτό εγό κοντά θα δίχνο πας τα
κάμποσα απ'αφτά τα κσεχάζματα για να θγάλουμε απ'αφτά τα
μαθήματα, πυ χριαζύμαστε για την τορινί πολιτική τον πάρτιόν-
μας.

Ι πρότι γράδα τον κσεχαζμάτον ίτανε απ'αφτό, ότι το ζίτιμα
για την εργατική κιθέρνισι καθαρά κε δυνατά δεν ίτανε σιδεμένο με την
ίπαρξι τις πολιτικίς κρίσις. Χάρι σ'αφτό ι δεκσιί ο πορτυνι-
στές μόριναν να ερμινέψουν (ιστολκοθάτ) τι δουλιά έτσι, όστε για
τι διμιύργισι τις εργατικίς κιθέρνισις, πυ την ιποστιρίζι ι κομμυ-
στική πάρτια, πρέπι να μαγαναέδουμε στην τίλορι κι'αν ίνε-πα, ας
πύμε, «νορμάλνι» κατάστασι. Ι ύλτρα-αριστερί, αντίθετα, αναγνωρί-
ζανε μόνο την τέτια εργατική κιθέρνισι, πυ μπορί να οργανοθί
μόνο με ένοπλι εκσέγερσι, ίστερα απτο νκρέμιζμα τις μπορζουαζίας.
Κε αφτό κε τ'άλο δεν ίτανε σοστό, κε μ' αφτό για ν'αποφίγουμε
την επανάλινσι τον τέτιον κσεχαζμάτον εις τόρα έτσι τονίζου-

με στο τότ' νι υτ' ζότ τον ιδιέτερον κονκρέτνι συνθικόν τις πολιτικές κρίσεις κε τις ανόδου του μαζικού κινήματος, με τις οποίες η δημιουργία τις κυβερνήσεις του ενιέου μέτοπου μπορέ να ίνε δυνατή (βοζιμόζ' νι) κε πολιτικά χριαζόμενι.

Η δέφτερι γράδα τον κσεχαζμάτον ίτανε απ' αφτό, ότι το ζίτιμα τις εργατικές κυβερνήσεις δεν ίτανε συνδεμένο με την ανάπτυξη του μαχιτικού μαζικού κινήματος του ενιέου μέτοπου του προλεταριάτου. Γι' αφτό η δεκσιή οπορτουνιστές μπόρεσαν να παραμορφώσουν το ζίτιμα, αναγοντάς-το (σβοτιά) στην μπεςπριντσίπνι ταχτική του σινασπιζμού με τις σοσιαλ-δημοκρατικές पार्टιες πάνω στη βάσι τον καθαρά παρλαμενταρικό κομπινάτσιον. Η υλτρα-αριστερί, αντίθετα, φονάζανε: «Κανά-λугάς σινασπιζμός-πα με την αντεπαναστατική σοσιαλ-δημοκρατία!», ντρανόντας στην υσία πως όλους τους σοσιαλ-δημοκράτες σαν αντεπαναστάτες.

Κε αφτό κε τ'άλο δεν ίτανε σωστό, κ'εμής τόρα το χαράζουμε, από μια μαρέα, ότι εμής δε θέλουμε κανά-λугάς-πα την τέτια «εργατική κυβέρνηση», που θα ίτανε μόνο πλατιά σοσιαλ-δημοκρατική κυβέρνηση. Εμής ακόμα προτιμούμε να αρνιθούμε απτο όνομα «εργατική κυβέρνηση» κε λέγουμε για την κυβέρνηση του ενιέου μέτοπου, που στον πόλιτικό-τις χαραχτίρα ίνε τεκμίλ άλι, πριτσίπιάλνο άλι, παρό όλες η σοσιαλ-δημοκρατικές κυβερνήσεις, που σινίθος, ονομάζουν το δαφτό-τους «εργατική κυβέρνηση». Στον κερό, όταν η σοσιαλ-δημοκρατική κυβέρνηση ίνε όπλο τις ταξικές σινεργασίας με τη μπορζουαζία για το σαχιντράιμο του καπιταλιστικού στρόι, η κυβέρνηση του ενιέου μέτοπου ίνε όργανο τις σινεργασίας του επαναστατικού αθανγάρτ του προλεταριάτου με τις άλες αντιφασιστικές पार्टιες για τα συμφέροντα όλου του δουλεφτάδικου λαού, κυβέρνησι του πολέμου χαρσσύ στο φασισμό κε στην αντίδρασι. Φανερό ίνε, ότι αφτά τα δύο πράματα έχουν ριζικό μπιλνί.

Απ' την άλι μαρέα, εμής χαράζουμε την ανάνχι να ντρανόμε το μπιλνί ανάμεσα στα δύο διάφορα λάγερ τις σοσιαλ-δημοκρατίας.

Τίλογα εγώ άρτα έδιχνα ιπάρχι το αντιδραστικό λάγερ τις σοσιαλ-δημοκρατίας, μα ιπάρχι, κε υσέβι μαζί μ'αφτό το λάγερ τον αριστερόν σοσιαλ-δημοκρατόν (διχος ισαγογικά), τον εργατόν, που επαναστατικοπιώντε. Το αποφασιστικό μπιλνί ανάμεσα-τους στην πράκει ίνε στο πόρεμα προς το ενιέο μέτοπο τις εργατικές τάξεις. Η αντιδραστική σοσιαλ-δημοκράτες ίνε χαρσσύ στο ενιέο μέτοπο, αφτί

εξικοφαντώνε το κίνημα του ενιέου μέτοπου, το εαμπτέρνον κε το παραλίον, πως να λείς αφτό χαλάει τιν πολιτικί-τους του νίστιμου χαίλ με τι μπουρζουαζία. Η αριστερί σοσιαλ-δημοκράτες ίνε για το ενιέο μέτοπο, αφτί ιπερασπίζονε, αναπτίςονε, δυναμόνονε το κίνημα του ενιέου μέτοπου. Φόντις το κίνημα του ενιέου μέτοπου ίνε μαχιτικό κίνημα χαρσσύ στο φασιζμό κε στην αντίδρασι, αφτό θα ίνε παντοτινί κινιτίρια δίνامي, που θα σπρόχνι τιν κιθέρνισι του ενιέου μέτοπου στο πολέμιζμα χαρσσύ στην αντιδραστικί μπουρζουαζία. Όσο κι' άλλο δυνατά θα κσετιλίζετε αφτό το μαζικό κίνημα, τόσο κι' άλλο μεγάλι δίνامي αφτό θα μπορέσι να δόσι κε στην κιθέρνισι για το πολέμιζμα χαρσσύ στους αντιδραστικούς. Κε όσο καλίτερα αφτό το μαζικό κίνημα θα ίνε οργανομένο απ' κάτω, όσο κι' άλλο πλατί θα ίνε το δίχτι τον θνεπαρτίινι τακσικόν οργάνον του ενιέου μέτοπου στις επιχιρίσις, ανάμεσα στους άνεργους, στα εργατικά κθαρτάλ, ανάμεσα στο μικρόκοζμο τις πόλεις κε το χοριού, τόσο περισσότερες θα ίνε ι γαράντιες χαρσσύ στην πιθανί θιροζζντένια τις πολιτικίς τις κιθέρνισις του ενιέου μέτοπου.

Η τρίτι γράδα τον κσεχαζμάτον, που φανερόθανε στις εμπρινές ριζιτίσις, τίεφκινταν ίσια-ίσια στην πραχτικί πολιτικί τις «εργατικίς κιθέρνισις». Η δεκσιί οπορτυνιστές θάρνανε, ότι «ι εργατικί κιθέρνισι» πρέπει μπικιτραίχκετε «στις ράμκες τις μπουρζουαζικίς δημοκρατίας» ρινεπούμενα δεν πρέπει να κάνι τίποτα, που θγένι όκσο απ' αφτές τις ράμκες. Η υλτρα-αριστερί, αντίθετα, φακτίτζεσκι αρνιθίκανε απο τίλογο κι' αν ίνε-πα μαγανάιμα τις θιμιύρσις τις κιθέρνισις του ενιέου μέτοπου.

Στα 1923 στι Σακσονία κε Τιυρινκία μπόρινες να ντράνανε τι φανερί καρτίνα τις δεκσιό-οπορτυνιστικίς πραχτικίς τις «εργατικίς κιθέρνισις». Το έμπαμα τον κομμουνιστόν στι σακσονικί κιθέρνισι μαζί με τους αριστερούς σοσιαλ-δημοκράτες (ι γρύπα του Τσέιγνερ) από δαφτό-του δεν ίταν κσεχαζμα, αντίθετα, ι επαναστατικί κατάστασηι στι Γερμανία ταμάμ δικεολογόσε αφτί τιν πράκσι. Μα πέρνοντας μέρος στην κιθέρνισι, ι κομμουνιστές έπρεπε να χρисиμοπίςονε τις ποζίτσιές-τους προτ' απ' όλα για να οπλίσονε το προλεταριάτο. Αφτί αφτό δεν το έκαναν. Αφτί επίσης δεν έκαναν ρεχθίζιτσια ότε κανά απτα σπίτια τον πλούσιον, αν ίτανε-πα του σπιτί ι ανάνκι για τους εργάτες τόσο μεγάλι, όστε πολί απ' αφτούς μαζί με τα μορά-τους κε τις γινέκες-τους μένανε δίχος σπί-

τια. Αφτί δεν είχαναν επίσης τίποτες για την οργάνωσι του επαναστατικού μαζικού κινήματος τον εργατόν. Αφτί γενικά πυρέφκινταν, σαν ζαυριάντνι παρλάμεντςκι μινίστρι «μέσα στις ράμκες τις μπουρζουαζικίς δημοκρατίας». . Τίλογα το κσέρουμε, αφτό ήτανε το αποτέλεζμα τις οπορτουνιστικίς πολιτικίς του Μπράντλερ κε τον ομόφρονόν-του. Στο τέλος θήκε τέτια χρεοκοπία, όστε εμís κε τό-ρα ακόμα ίμαστε ανανκαζμένι να αναφερόμαστε (σιλάτσα) στι σακσο-νική κιθέρνισι σαν σε κλασικό παράδιγμα του ότi τίλογα i επαναστά-τες δεν πρέπι να πυρέφκυντε στην κιθέρνισι.

Σίντροφι, εμís αρατέδουμε απτιν κάθε κιθέρνισι του ενιέου μέ-τοπου τεκμήλ'άλι πολιτική. Εμís αρατέδουμε απ' αφτίνα να περάζι-οριζμένα ριζικά, επαναστατικά αρατέματα, που αντιστιχόν με την κατάσταση, για παράδιγμα, το κοντρόλ πας την παραγογή, το κοντρόλ πας τις μπάνκες, τι διάλisis τις πολιτίας, το μετάλαγμά-τις με οπλιζμένι εργατική μιλιτία κ. τ. λ.

Ο Λένιν 15 χρόνια πίσο μας έλεγε να σινκεντρόσουμε όλη την προσοχή στο «έδριμο τις φόρμας για το πέραζμα ίτε το σίμομα στην προλεταριακή επανάστασι». Μπέλτιμ i κιθέρνισι του ενιέου μέτοπου στις ένα γράδα χώρες θα νιστί i μια απτις πιο σο-βαρές μεταδοτικές φόρμες. I «αριστερί» ντοκτρινέρι πάντα-πα πέ-ραναν αθλάχ απ' αφτί την ιπόδικσι του Λένιν, αφτί σαν περιοριζμέ-νι προπαγαντιστές έλεγαν μόνο για το «σκοπό», καμία-πα δε νιάσ-κινταν για «τις φόρμες του πέραζμου». I δεκσί οπορτουνιστές μαγα-νάιδαν να στέκυνε ιδιέτερο «δημοκρατικό ενδιαμέσο στάδιο» ανάμεσα στι διχτατορία τις μπουρζουαζίας κε στι διχτατορία του προλεταριάτου για να μπάσουν στους εργάτες την ιλιούζια του ιρινικού παρλάμεντςκι πράτιμυ απ' τι μια διχτατορία στην άλι. Αφτό το φικτίδνι «ενδια-μέσο στάδιο» αφτί το ονομάσανε επίσης «μεταδοτική φόρμα» κε τζαχ αναφερόντανε στο Λένιν! Μα αφτί την κχτεργχιρά δεν ήτανε θαρί να τι φανερόσουμε, μπαρόχ ο Λένιν έλεγε για τι φόρμα του πέραζμου κε σίμομου στην «προλεταριακή ρεβολιώτσια», διλ. στο νκρέ-μιζμα τις μπουρζουαζικίς διχτατορίας, μα όχι για την κανα-λוגάς μεταδοτική φόρμα ανάμεσα στι μπουρζουαζική κε προλεταριακή δι-χτατορία.

Γιατί ο Λένιν έδινε τέτια πολύ μεγάλη σημασία στι φόρμα του πέραζμου στην προλεταριακή επανάστασι; Γιατί αφτός πέριεσκε στο

«το βασικό νόμο όλων των μεγάλων επαναστάσεων», αυτό το νόμο, ότι μόνο μια προπαγάντα με αγιότητα δε μπορεί να μεταλλάξουν στις μάζες τι δαφτί-τους πολιτική πέρα, όταν ο λόγος γίνεται για το τράβηγμα των πραγματικά πλατιών μαζών του δουλεφτάδου στη μαρέα του επαναστατικού αθανγάρτ, δίχως το οποίο δε μπορεί να ίνε το νικηφόρο πολέμημα για την εκσυζία. Το συνιθιζόμενο κζέχαζμα του αριστερικού τολκ—ίνε η αντίληψη, ότι, άμαν τίλογα θα αρχίσει η πολιτική (για επαναστατική) κρίσι, θα ίνε αρκετό για το κομμουνιστικό ρυκοδότςτθο να θάλι το λόζουνγ τις επαναστατικές εκζέγερσις, με η πλατιές μάζες θα πάνε από πίσω-τω. Όχι, ακόμα με ς' αφτί την κρίσι η μάζες πολλά δεν ίνε πάντα-πα έτίμες γι' αυτό. Εμίς το ίδαμε αυτό στο παράδειγμα της Ισπανίας. Να κάνουμε γιανντίμ στις εκατομύριες μάζες όσο μπορούν κι' άλλο τζάλλα να μάθουν με τι δαφτί-τους πέρα, τί να κάνουνε, πύ να έβρυνε την αποφασιστική διέκδοδο, πιά πάρτια ίνε άκσια τις εμπιστοσίνις-τους,—νά γιατί ίνε χριαζόμενα μετακσί άλλον τίλογα τα μεταθιατικά λόζουνγ έτσι με η ιδιέτερες «φόρμες του πέραζμου για ζίμομο στην προλεταριακή επανάστασι». Άλο-λυγάς η λον πλατιές λαικές μάζες, όταν βρίσκοντε στο πλεν τον μικρομπυρζυαζικόν διμοκρατικόν ιλιύζιον με παραδόσεων, μπορούνε επίσης με όταν ίνε επαναστατική κατάστασι να ταλαντέδουντε (κολεμπάτσα), να αργοπορούν με να περιπλανόντε, με βρίσκοντας το δρόμο προς την επανάστασι,—με ίστερα να κατεθένυνε κάτω απ' τα χτιπίματα του φασιστικόν διμίου.

Γι' αυτό εμίς χαράζουμε με δυνατότητα τις διμιούργιςις στις συνθικές τις πολιτικές κρίσις κιθέρνιςις του αντιφασιστικού ενιέου μέτοπου. Εφόσο η τέτια κιθέρνιςις πραγματικά θα πολεμιάι χαρςσύ στους ντυςσ-μάνους του λαύ, θα δίνι την ελεφθερία δράσις στην εργατική τάκσι με στην κομμουνιστική πάρτια, εμίς, η κομμουνιστές, με όλα τα μέσα θα την υποστηρίζουμε με ςα στρατιότες τις επανάστασις θα πολεμούμε στην πρότι γραμί τις φωτιάς. Μα εμίς φανερά λέγουμε στις μάζες: το τελεφτέο γλίτομα αφτί η κιθέρνιςις δε μπορεί να το φέρι, αφτί δεν έχει με δυνατότητα να νκρεμίςι την τακσιική κηριαρχία των εκμεταλεφτόν, με γι' αυτό δε μπορεί τελιοτικά να γιαγαλατρέβι με τον κίνδικο τις φασιστικής αντεπανάστασις. Σινεπόμενα ίνε χριαζόμενο να προετιμαζόμεστε για με ςοσιαλιστική επανάστασι! Το γλίτομα θα

το φέρι μόνο κε μόνο ι σοβιετική εκσυζία!

Εχτιμώντας την τωρινή ανάπτυξη τις ντυνιάτικες κατάστασεις, εμείς βλέπουμε, ότι οριμάζει ι πολιτική κρίσι σε ολόκληρη γράδα χώρες. Μ' αφτό ίνε συνδεμένοι ι μεγάλες ακτυάλνοστ κε ι σοβαρότητα τις σταθερές απόφασις του κοινκρέσν-μας στο ζίτημα για την κιβέρνησις του ενιέν μέτοπου.

Αν ι πάρτιές-μας θα μπασεχαρέθονε μπολσεσεβίτικα να χρισμοπιίσουνε τι δινκτότητα τις διμυόργισις τις κιβέρνησις του ενιέν μέτοπου, το πολέμιζμα λόρια στι διμυόργισί-τις, καθός κε τον εργομό στην εκσυζία τις τέτιας κιβέρνησις για την επαναστατική προετιμασία του μαζόν, ς' αφτό θα ίνε κε ι λον καλύτερη πολιτική δικεολόγισι του κόρσν-μας στι διμυόργισι τις κιβέρνησις του ενιέν μέτοπου.

ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΖΜΟ

Ι μια απτις λον αδίνατες μαρέες του αντιφασιστικού πολέμιζμν τον πάρτιόν-μας ίνε στο ότι αφτές ανεπάρκετα κε όχι στον κερό αντιδρύνε στι διμαχογία του φασιζμύ κε κυτέθονε ος τόρα να περιφρονόν τα ζιτίματα του πολέμιζμν με τι φασιστική ιδεολογία. Πολί σίντροφι δεν το πίστεθαν, ότι μια τόσο αντιδραστική ιδιομορφία τις μπυρζουαζικίς ιδεολογίας, σαν την ιδεολογία του φασιζμύ, που στις παραλογίες-τις πιχτά σόνι ος την παλαβομάρα, γενικά μπορί να καταχτίσι μαζικί επίροι. Αφτό ίτανε μεγάλο κσέχαζμα. Το σάπιζμα του καπιταλιζμύ, που προχόρισε πολί μπένι ος την καρδιά στις ιδεολογίας-του κε τις κουλτούρας, κε ι απελπιστική κατάσταση τον πλατιόν λαικόν μαζόν κάνι οριζμένα στρόματά-τους επιδεχτικά για μόλιζμα με τα ιδεολογικά απορίματα αφτό του σαπιζματος.

Αφτί τι δίναμι τις ιδεολογικίς ζαράζας του φασιζμύ εμείς κανα-λογάς-πα δεν πρέπι να την ιποτιμώμε. Εμείς πρέπι, αντίθετα, απτι μαρέα-μας να κσετιλίκουμε πλατί ιδεολογικό πολέμιζμα πάνω στι θάσι φανερίς, ποπυλιάργι αργουεντάτσιας κε σοςτό, καλά νυνιζμένο φέρσιμν στην ιδιομορφία τις εθνικίς ψυχολογίας τον λαικόν μαζόν.

Ι φασίστες τραντάζονε όλι την ιστορία του κάθε λαού για να δίχνουντε σαν κληρονόμι κε προντολζζάτελι όλν το μεγάλο κε ιρσικό στο περσζμένο-το, κε όλα, όσα ίτανε ταπεινοτικά κε

προζβλιτικά για τα εθνικά εσθίματα το λαύ, τα χραιομοπιύνε σαν
όπλο χαρσσύ στus εχτρός το φασιζμό. Στι Γερμανία τιπόννυντε
εκατοντάδες βιβλία, πυ έχυνε μόνο ένα σκοπό—τιν πλαστογραφία
με φασιςτικό τρόπο τις ιστορίας το γερμανικό λαύ. Ι φρεσκο-
πσιμένη νατςιοναλ-σοσιαλιστές ιστορική μαγαναέθυν να δίχυνε την
ιστορία τις Γερμανίας έτσι, ταπλός για κάπια «ιστορική ζακονομέρ-
νοστ» κε μόνο στον κερύ διο χιλιάδον χρόνον περνά με κόκινο ράμα: γρα-
μί τις ανάπτικσις, πυ έφερε στην ιστορική στσένα τον εθνικό «σο-
τίρα», το «μεσία» το γερμανικό λαύ, το γνωστό «εφρέιτορ»
τις αφστριακίς καταγογίς! Σ' αφτά τα βιβλία παραστένυντε
ι μεγαλίτερι ντέγιατελι το γερμανικό λαύ στα περαζμένα χρόνια
σα φασίστες κε τα μεγάλα χοριάτικα κινίματα—σαν άμεσι πρόδρο-
μι το φασιςτικό κινίματος.

Ο Μοςολίνι δινατά μαγαναέθι να πάρι καπιτάλ απτο ιροικό
όμπραζ το Γαριμπάλντι. Ι γάλι φασίστες δίχυνε σα δαφτί-τυς
ιροίδα τι Ζζαν ντ' Αρχ. Ι φασίστες τις Αμερικίς κάνυν έκλιςι
στις παραδόσις τον αμερικανικόν πολέμον για την ανεκσαρτιςία,
στις παραδόσις το Βασσινγτόν, το Δίνκολν. Ι θύλγαρι φασίστες
χραιομοπιύνε το εθνικο-άπελεφθεροτικό κίνιμα τον 70 χρόνον κε
τυς αγαπιμένυς απ' το λαό ίροες—το Βασίλ Δέβσκι, το Στεφάν
Καρατζζά κ. τ. λ.

Εκίνι ι κομμουνιστές, πυ νυνίζυνε, ότι αφτά όλα δεν τίέφχυντε
στιν υπόθεσι τις εργατικίς τάκσις, πυ δεν κάνυνε τίποτες για να
δίχυνε ιστορικά σοστά, γνίςια μαρκσιςτικά, λενινιστικά-μαρκσιςτικά,
λενινιστικά-σταλινικά στις δουλεφτάδικες μάζες το περαζμένο το
δαφτύ-τυς λαύ, για να δέσουνε το τορινό-τυς πολέμιζμα, με τις επα-
ναστατικές-το παραδόσις στο περαζμένο,—αφτί ι κομμουνιστές θελι-
ματικά δύνυνε στus φασίστες πλαστογράφος όλα, όσα ίνε ακριδά στο
ιστορικό περαζμένο το έθνος για την εκσαπάτιςι τον λαϊκόν μαζόν.
(ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Όχι! Σίντροφι! Σε μας τίέφχικτε το κάθε σοβαρό ζίτιμα όχι
μόνο το τορινύ κε μέλοντος, μα κε το περαζμένο το δικύ-μας
λαύ. Μπαρό εμίς, ι κομμουνιστές, δεν περάζουμε στενί πολιτικί
τον σινεργιακόν σιμφερόντον τον εργατόν. Εμίς δεν ίμαςτε περιο-
ριζμένοι ντέιατελι τον τρεντ-ιωνιόν για ρυκοδοντίτελι τον μετεο-
νικόν νχιλτ τον ρεμέ:λενικον κε καλφάδον. Εμίς ίμαςτε αντι-

πρόσωπι τον ταξικόν συμφερόντων τις πιο σπουδείς, τις μεγαλύτερες τάξεις τις τορινίς κινονίας—τις εργατικές τάξεις, πυ έχι προορισμό να απελευθερώσι τιν ανθρωπόπιτα απτα βάσανα τυ καπιταλισμού, πυ άρτα στο $\frac{1}{6}$ τυ ντυνιά νκρέμιζε το ζιγό τυ καπιταλισμού κε πυ ίνε κίβερνύσα τάξι. Εμίς ιπερασπίζουμε τα ζοτικά συμφέροντα όλον τον εκμεταλεδομένον δουλεφτάδικον ετρομάτον, διλαδί τις τεράστιας πλιοψιφίας τυ λαού στιν κάθε καπιταλιστική χώρα.

Εμίς, ικομουνιστές, ίμαστε αδιάλαχτι πριντς ιπιάλνι αντίπαλι τυ μπυρζυαζικό νατςιοναλισμού σ'όλες-τυ τις ιδιομορφίες. Μα εμίς δεν ίμαστε οπαδί τυ εθνικού νιχιλίζμού κε καμία-πα δεν πρέπει να εμφανιζόμαστε σαν τέπι. Το καθίκον τις διαπεδαγόγισις τον εργατόν κε όλον δουλεφτάδον με το πνέδμα τυ προλεταριακού ιντερνατςιοναλισμού ίνε ένα απτα βασικά καθίκοντα κάθε κομουνιστικής πάρτιας. Μα αφτός, πυ νομίζι, ότι αφτό τον δίνι υκόμ κε επίσης τον ανανχάζι να φτι σ' όλα τα εθνικά εσθίματα τον πλατιόν δουλεφτάδικον μαζόν, αφτός ίνε μακριά απτο γνίσιο μπολςσεβιζμό, τίποτες δεν έμαθε απ' τι διδασκαλία τυ Λένιν κε Στάλιν στο εθνικό ζίτιμα. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ο Λένιν, πυ πάντα-πα αποφασιστικά κε ποσλέντοθατελνο πολέμιζε με το μπυρζυαζικό νατςιοναλισμό, μας έδικσε το παράδιγμα τυ σοστού φέρσιμου στο ζίτιμα για τα εθνικά εσθίματα στο άρθρο-τυ «Για τιν εθνική περιφάνια τον μεγαλορόσον», πυ το έγραψε στα 1914.

Νά τι έγραψε:

«Ζερ κςένο ίνε σε μας, στυς μεγαλορόσους σινιδιτύς προλετάρως, το εσθιμα τις εθνικής περιφάνιας; Ελμπέτ, όχι! Εμίς αγαπούμε τι γλώσσα-μας κε τιν πατρίδα-μας, εμίς λον το πολά δουλέδουμε σ' αφτό για να σικόςουμε τις δουλεφτάδικές-τις μάζες (διλ. τα 9/10 τυ πλιθιζμού-τις) ος τι σινιδιτί ζοί τον διμοκρατόν κε σοσιαλιστόν. Εμίς λον πολά πονύμε να ντρανύμε κε να εσθανύμαστε, σε πια θία, καταπίεσι, κε κοροιδίες ιποβάλυν τιν ορέσ-μας πατρίδα ι τσαρική δίμμι, ι ντθοριάνι κε καπιταλιστές. Εμίς μεγαλέφκουμε για το ότι αφτί ι θία προκαλύσε απόθισι από μας, απ-τυς μεγαλορόσους, ότι αφτί ι σρεντά ανέδικσε τον Ραντίστζεβ, τυς δεκαμπρίστες, τυς επαναστάτες ραζνοτζίντςους τον 70 χρόνον, ότι ι μεγαλοροσική εργατική τάξι διμιώργισε στα 1905 τιν ισχιρί επαναστατική πάρτια τον μαζόν... Εμίς ίμαστε γεμάτι από έσθιμα εθνικής περιφάνιας, γιατί το μεγαλοροσικό έθνος επίσης διμιώργισε τιν επανα-

στατική τάξη, επίσης απέδειξε, ότι αυτό μπορεί να δώσει στην ανθρωπότητα, μεγάλα υποδείγματα πολέμizmu για τη λευτεριά και για το σοσιαλισμό, και όχι μόνο μεγάλα πογκρόμ, γράδες από κρεμάλες, μπουντρούμια, μεγάλες πίνες και μεγάλη δολοπρέπια μπροστά στους παπάδες, τσάρους, πομέστζικους και καπιταλιστές.

Εμείς είμαστε γεμάτοι από έσθια εθνικής περιφάνιας, και ίσια-ίσια γι' αυτό ιδιέτερα μισούμε το δουλικό-μας περαζμένο και το δουλικό-μας τορινό, όταν οι ίδιοι τσιφλικάδες, που σινοδέθουντε από τους καπιταλιστές, μας πιγένουν στο ντοκούς για να πνίγουμε την Πόλσσα και την Υκρανία, για να ζλίζουμε το δημοκρατικό κίνημα στην Περσία και στο Κιτάι, για να δυναμόσουμε τις σάικα τον Ρομόνοβ, Μπόμπρινσκι, Πυρισσκέβιτς¹, που ντροπιάζει το μεγαλοροσικό-μας εθνικό ντοστόινστρο.

Νά τίλογα έγραφε για την εθνική περιφάνια ο Λένιν.

Νομίζω, σύντροφι, ότι δεν έκαμα παρακάτα στο προτςές στο Λέιπτσιγ, όταν στο μαχανάιμο τον φασιστόν να σικοφαντίσουν το βουλγαρικό λαό σαν θορβαρικό, ιπερασπίστικα την εθνική τιμή του δουλεφτάδικον μαζόν του βουλγαρικού λαού, που με αφοσίωση πολεμίζουν χαρσού στους φασίστες υζυρπάτορες, ε' αφτός τους αλιθινός θάρδαρος και αγριάνθρωπος (ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥ-ΤΕΒΥΝΕ ΠΟΔΙ ΚΕΡΟ), και όταν ίπα, ότι εγώ δεν έχω κανά-λυγας θάσις να ντρέπουμε, ότι ίμε θόλγαρος, μα αντίθετα, εγώ μεγαλέφκουμε μ' αυτό, ότι ίμε γιος τις ιροϊκίς βουλγαρικής εργατικής τάξης (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σύντροφι! Ο προλεταριακός ιντερνατσιοναλισμός πρέπει, εα να πύμε, να κάνει «ακλιματιζίροθατσα» στην κάθε χώρα, για να πιά θοθιές ρίζες στον καρδιακό πάτο. Ι εθνικές φόρμες του προλεταριακού ταξικού πολέμizmu και το εργατικό κίνηματος τον χοριστόν χορόν δεν ίνε χαρσού στον προλεταριακό ιντερνατσιοναλισμό, αντίθετα, ίσια-ίσια ε' αφτές τις φόρμες έχι τζαρά επιτιχιμένα να ιπερασπίζουμε και τα ντυνιάτικα σιμφέροντα του προλεταριάτου.

Ίνε γρικόμενο, πρέπει παντό και ε' όλες τις περιστάσεις να φα-νερόνουμε και κονκρέτνο να δίχνουμε μπροστά στις μάζες, ότι ι φα-σιστική μπορζουαζία με την πρόφαςι τις ιπεράσπισις τον πανεθνικόν σιμφερόντον περάζει την εγοιστική-τις πολιτική τις καταπίσεις και τις εκμετάλεψις του δαφτό-τις λαού, τίλογα και τι λιστία και σιλαθιά τον άλλον λαόν. Μα δεν πρέπει μ' αυτό να περιοριζόμαστε.

¹ Λένιν, τ. XVIII σελ. 81.

Ἦνε χριαζόμενο ε' αὐτό τον κερό με το πολέμιζμα τις εργατικίς τάξεις κε με τις εκσορμίσες τον κομμουνιστικόν πάρτιον να δίκουμε, ὅτι το προλεταριάτο, κρεσικονόμενο χαρσσύ σε τίλογι κι' αν ἴνε-πα εχλαδιά κε εθνικί καταπίεσι, ἴνε ο μοναδικός καθαφτό αγωνιστής για τιν εθνικί λεφτεριά κε για τιν ανεκσαρτισία το λαύ.

Τα συμφέροντα το τακσικύ πολέμιζμου το προλεταριάτο χαρσσύ στους εκμεταλεφτές κε καταπιεστές τις πατρίδας δεν πάγυνε χαρσσύ στα συμφέροντα το λέφτερου κε θαχτλίδικυ μέλοντος το έθνους. Αντίθετα: ι σοσιαλιστικί επανάστασι θα σιμένι γλίτομα το έθνους κε θα το ανίξει στράτα για κι' ἄλο απσιλί άνοδο. Μ' αὐτό, ὅτι ι εργατικί τάξι τόρα χτίζι τις τακσικές-τις οργανόσεις κε δυναμόνι τις ποζίτσιές-τις, ὅτι ιπερασπίζι απ το φασιζμό τα δημοκρατικά δικεόματα κε τι λεφτεριά, ὅτι πολεμίζι για το νκρέμιζμα το καπιταλισμό, ἄρτα μ' αὐτό πολεμίζι γι' αὐτό το μέλον το έθνους.

Το επαναστατικό προλεταριάτο πολεμίζι για το γλίτομα τις κυλτύρας το λαύ, για τιν απελεφθέροσι απ'τα δεζμά το μονοπολιστικύ καπιτάλ, πυ σαπίζι, απ το θαρβαρικό φασιζμό, πυ το εκδιάζι. Μόνο ι προλεταριακί επανάστασι μπορί να αποτρέψει το χάσιμο τις κυλτύρας, να τι σικόσι ος τιν λόν απσιλί ακρί σαν καθαφτό λαικί κυλτύρα—εθνικί στι φόρμα κε σοσιαλιστικί στο περιεχόμενο, —πυ έμπρο στα μάτια-μας κάτω απτιν καθοδίγισι το ΣΤΑΛΙΝ πραγματοποιίτε στιν Ένοσι τον Σοβιετικόν Σοσιαλιστικόν Δημοκρατιόν (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ο προλεταριακός ιντερνατσιοναλισμός όχι μόνο δεν ἴνε χαρσσύ στο πολέμιζμα τον δουλεφτάδον τον χοριστόν χορόν για τιν εθνικί, σοσιάλνι κε κυλτύρνικι λεφτεριά, μα κε εκσασφαλίζι χάρι στι ντυνά-τικι προλεταριακί αλιλεγκή κε στι μαχιτικί ενότιτά τιν ιποστήρι-κσι, πυ χριάζετε για τι νίχι ε' αὐτό το πολέμιζμα. Μόνο το λόν στενό σοιούζ με το προλεταριάτο τις μεγάλης Σοβιετικής Ένοσις, πυ νίκισε, ι εργατικί τάξι τον καπιταλιστικόν χορόν μπορί να νικήσι. Μόνο πολεμίζοντας χέρι με χέρι με το προλεταριάτο τον ιμπεριαλιστικόν χορόν, ι απικιακί λαί κε ι καταπιεζόμενες εθνικές μιονότιτες μπορύνε να πετίχυνε τιν απελεφθέροσί-τους. Μόνο με το επαναστατικό σοιούζ τις εργατικίς τάξεις τον ιμπεριαλιστικόν χορόν με το εθνικο-απελεφθεροτικό χίνιμα τον απικιόν κε τον εκσαρτιμένον χορόν βρίσκετε ο δρόμος τις νίκις τις προλεταριακίς επανάστασις στις ιμπεριαλιστικές χώρες, γιατί, τίλογα μας

μάθιζε ο ΜΑΡΚΣ, «δε μπορί να ίνε λέφτερος ό λαός, πυ καταπιέζι άλος λαός».

Μπαρό δε μπορύνε ι κομμουνιστές, πυ ανίκυνε στο καταπιεζόμενο εκσαρτιμένο έθνος, με επιτιχία να εκσορμύν χαρσσύ στο σοβινισμό στις γραμές τυ έθνους-τους, έντιριμ αφτί σ' αφτό τον κερό δε δίχνυνε στην πράξει τυ μαζικό κινήματος, ότι αφτί στην πραγματικότιτα πολεμίζυνε για τιν απελεφθήρουσι τυ έθνους-τους απτιν κσένι καταπίεσι. Μπαρό δε μπορύνε πάλι, απτιν άλι τι μαρέα, ι κομμουνιστές τυ καταπιέζοντος έθνους να κάνυνε ότι ίνε χριαζόμενο για τι διαπεδαγόγισι τον δουλεφτάδικον μαζόν τυ έθνους-τους με το πνέδμα τυ ιντερνατσιοναλιζμό, αν δε θα περάζυνε αποφασιστικό πολέμιζμα χαρσσύ στην καταπιεστική πολιτική τις «δικίς-τους» μπουρζουαζίας, για το δικέομα για τιν πλέρια σαμοοπρεντελένια τον εθνόν, πυ αφτί τυς ιποδύλοσε. Αν αφτό δε θα το κάνυνε, δε θα λαφρένυνε κε τυς δουλεφτάδες τυ καταπιεζόμενο έθνος να ιπερνικίζυνε τις νατσιοναλιστικές-τους πρεντρασύτκες.

Αν εμís θα εκσορμούμε μ' αφτό το πνέδμα, αν εμís σ' όλι-μας τι μαζική δουλιά μπιλτραιμένα θα δίκυνε, ότι εμís ένα-λυγás ίμαστε λέφτερι τίλογα απτον εθνικό νιχιλιζμό, έτσι κε απτο μπουρζουαζικό νατσιοναλιζμό, μόνο σ' αφτί τιν περίπτωσι θα μπορούμε να περάζυνε πραγματικά επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρσσύ στι σοβινιστική διμαγογία τον φασιστόν.

Γι' αφτό έτσι διπλά σοβαρί ίνε ι σοστί κε κονκρέτνι εφαρμογή τις λενινιστικο-σταλινικής εθνικής πολιτικής. Αφτό τεν να λέίς-πα ίνε χριαζόμενι προιπόθεσι για το επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρσσύ στο σοβινισμό—αφτό το κιριότερο όπλο τις ιδεολογικής επιροίς τυ φασιζμό στις μάζες. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

**III. ΤΟ ΔΙΝΑΜΟΜΑ ΤΟΝ ΚΟΜΠΑΡΤΙΟΝ
ΚΕ ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΟΛΙΤΙΚΙ
ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ**

Σίντροφι! Στον αγώνα για τη δημιουργία του ενιέου μέτοπου η σημασία του ρυκοβοντιάστζι ρόλου τις κομμουνιστικές πάρτιας υσέβη τί-λογα δεν ήτανε καμία. Ο ινιτσιάτορας, οργανοτίς, η κινιτιρία δίνανε το ενιέου μέτοπου τις εργατικές τάξεις χάλις ίνε μόνο η κομμουνιστική πάρτια.

Η κομμουνιστικές πάρτιες μπορόνε να εκσασφαλίζουνε τη μομπιλιζάτσια τον λον πλατιόν μαζόν τον δουλεφτάδον στο ενιέου πολέμιζμα χαρσού στο φασιζμό κε στην επίθεσι του καπιτάλ μόνο με το δινάμομα τον γράδον-τους απ' όλες τις μαρέες, με την ανάπτυξι τις ινιτσιατίδας-τους, με το πέραζμα τις μαρκσιςτικο-λενινιστικές πολι-τικές κε τις σοςτίς έφστροφισ ταχτικές, που πέρνι στο ισαπ την κονκρέτνι κατάστασι κε τη ραστανόδχα τον τακσικόν δινάμεον.

ΤΟ ΔΙΝΑΜΟΜΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΠΑΡΤΙΟΝ

Στιν περίοδο ανάμεσα στο VI κε VII κονκρέσο η πάρτιες-μας στις καπιταλιστικές χώρες τεν να λείς-πα όσιπσαν κε σημαντι-κά ατσαλόθηκαν. Μα θα ήτανε λον φοβερό κσέχαζμα, αν πας αφτό θα πιφερέναμε. Όσο πολλά θα πλατένι το ενιέου μέτοπο τις εργατικές τάξεις, τόσο πολλά θα γενιςσκόντε μπροστά-μας κενύργια πολύπλοχα προβλήματα, τόσο πολλά εμείς θα πρέπει να δουλέδουμε στο πολιτικό κε οργανοτικό δινάμομα τον πάρτιόν-μας. Το ενιέου μέτοπο του προλεταριάτου χορίζι τίν άρμια τον εργατόν, που θα μπορέσι να εχτελέσι τη μίσιά-τις, αν επικεφαλής αφτίς τις άρμιας θα στέχετε εμπρολάτικι δινάμι, που θα δίχνι το σκοπό κε τη στράτα. Τέτιχ εμπρολάτικι δινάμι μπορί να ίνε μόνο η δινατί προλεταριακή επαναστατική πάρτια.

Όταν εμείς, η κομμουνιστές, δάλουμε όλες τις δινάμις-πα για τη δημιουργία του ενιέου μέτοπου, αφτό εμείς το κάνουμε όχι απτι στενί άποψι τις θερμπόδχας κενύργιον τζλένον στις κομμουνιστικές πάρτιες.

Μα εμείς πρέπει απ' όλες τις μαρέες-πα να δυναμόνουμε τις κομμουνιστικές पार्टιες κε να αρτραέβουμε το αριθμητικό-τους όσιμο ίσια-ίσια απ' αφτό, ότι εμείς σοβαρά θέλουμε το δινάμομα του ενιέου μέτοπου. Το δινάμομα τον κομμουνιστικόν पार्टιον αποτελεί όχι στενόν παρτίιν ενδιαφέρο, μα ενδιαφέρο όλις τις εργατικές τάκσις.

Ι ενότιτα, ι επαναστατική σισπίροσι κε ι μαχιτική προεπιμασία τον κομμουνιστικόν पार्टιον—αφτό ίνε το λον ακριβό καπιτάλ, που ανίχι όχι μόνο σε μας, μα κε σ' όλι τιν εργατική τάκσι. Τιν επιμότητά-μας να πιγένουμε μαζί με τις σοσιαλ-δημοκρατικές पार्टιες κε με τις οργανόσις στο πολέμιζμα χαρσσύ στο φασιζμό εμείς τιν σινδιάζαμε (σοτζετάλι) κε θα τι σινδιάζουμε με το αδιάλαχτο πολέμιζμα χαρσσύ στο σοσιαλ-δημοκρατιζμό, σαν ιδεολογία κε πραχτική του νίστιμου χαίλ με τι μπυρζουαζία κε, επίσης με τα λυγάς-λυγάς μπασέματα αφτίς τις ιδεολογίας μέσα στις δικές-μας γραμές.

Στο αφόβιτο κε αποφασιστικό πέραζμα τις πολιτικές του ενιέου μέτοπου εμείς σιναντόμε στις δικές-μας γραμές εμπόδια, που χριάζετε εμείς, τι κι' αν ίνε-πα, να τα χάσουμε στο λον κοντό κερό.

Ίστερα απο VI κονκρέσο τις Κομιντέρνας σ' όλες τις κομμουνιστικές पार्टιες τον καπιταλιστικόν χορόν ίτανε επιτιχιμένο πολέμιζμα χαρσσύ σιν τεντέντζια τις οπορτυνιστικές πριςποσομπλένιας στις σινθίκες τις καπιταλιστικές σταμπιλιζάτζιας κε χαρσσύ στο μόλιζμα με ρεφορμιστικές κε λεγαλιστικές αφταπάτες. Ι पार्टιές-μας τεμιζλαίζανε τις γραμές-τους απτους λυγάς-λυγάς δεκσιός οπορτυνιστές, δυναμόνοντας μ' αφτό τι μπολσεβίχικί-τους ενότιτα κε τι μαχιτικότιτα. Κι' άλλο λίγο επιτιχιμένα πέρανε, κε πολλές φορές ίτζ-πα δεν πέρανε το πολέμιζμα χαρσσύ στο σεχταριζμό. Ο σεχταριζμός φανερονότανε άρτα όχι στις πριμιτίβι φανερές φόρμες, τίλογα στα πρώτα χρόνια τις ίπαρκσις του Κομμουνιστικού Ιντερνασιονάλ, μα μυλονότανε με τι φορμάλνι αναγνόρισι τον μπολσεβίχικον θέσεων κε εμπόδιζε τιν κσετίλικσι τις μπολσεβίχικις μαζικίς πολιτικίς. Στον κερό-μας αφτό άρτα πιχτά δεν ίνε «πεδικί αρόστια», τίλογα έγραφε ο Δένιν, μα ίνε πορόκ, που ριζόθικε, που αν δε γλιτόσουμε απ' αφτό δεν έχι τζαρά να λίσουμε το πρόβλημα τις διμύργισις του ενιέου μέτοπου του προλεταριάτου κε του πάιμου τον μαζόν απτις ποζίτζιεσ του ρεφορμιζμού σι μαρέα τις επανάστασις.

Στιν τορινί κατάστασι ο σεχταριζμός, ο αφτάρεσχος σε-

χταριζμός, τίλογα εμείς το λέγουμε στο προέκτο τις ρεζολιύτσιας, λον ειφτέ πατζαρίζι το πολέμιζμά-μας για την πραγματοπίσι το ενιέυ μέτοπου.

Ο σεχταριζμός, πυ ίνε εφχαριστιμένος απτο ντοχτρινέρσκι-το περιοριζμό, με το στέκσιμο ε' ένα μαρέα απτιν πραγματικί ζοί τον μαζόν, πυ ίνε εφχαριστιμένος απτις απλοπιμένες-το μέθοδες το λίσικου τον λον πολίπλοχον ζιτιμάτον το εργατικό κινήματος πάνο στι θάσι τον θγαλμένον απτο ίδιο καλύπι σχιμάτον,—ο σεχταριζμός, πυ μετράι, ότι όλα-πα τα κσέρι κε μεγαλέφκετε να μαθένι απτις μάζες, πάνο στα μαθήματα το εργατικό κινήματος,— με λίγα λόγια ο σεχταριζμός, πυ τίλογα λέγυνε, καρφί δεν το κέετε. Ο αφτάρεσκος σεχταριζμός δε θέλι κε δε μπορί να μάθι, ότι ι καθοδίγισι τις εργατικές τάκσις απτι μαρέα τις κομμουνιστικές πάρτιας δεν κερδίζετε με το σαμοτιόκ. Τον εμπρολάτικο ρόλο τις κομμουνιστικές πάρτιας στις μάχες τις εργατικές τάκσις πρέπι να τον καταχτίσουμε. Γι' αφτό πρέπι όχι να γάμουμε ντεκλαμάτσες για τον εμπρολάτικο ρόλο τον κομμουνιστόν, μα με την καθημερινί μαζικί δουλιά-μας κε με τι σοστί πολιτικί να γίνουμε άκσι, να καταχτίσουμε τιν εμπιστοσίνι τον εργατικόν μαζόν. Αφτό μπορί να ίνε μόνο τότες, αν εμείς, ι κομμουνιστές, στην πολιτικί-μας δουλιά σοβαρά θα πέρνουμε στο ισάπ το πραγματικό επίπεδο τις τακσικίς σινίδισις τον μαζόν, το θαθμό τις επαναστατικότιτάς-τους, αν εμείς θα εχτιμούμε ανιχτά τιν κονκρέτνι κατάστασι όχι πάνο στι θάσι τον θέσεόν-μας, μα πάνο στι θάσι αφτό, πυ πραγματικά ίνε. Εμείς πρέπι από δίμα σε δίμα σαμπυρλύδχα να λαφρένουμε στις πλατιές μάζες το πέραζμα στις ποζίτσες το κομμυνιζμό. Εμείς καμία-πα δεν πρέπι να ζμονόμμε τα λόγια το Λένιν, πυ μ' όλι τι δύναμι μας έλεγε, ότι «ι δουλιά ταμάμ ίνε ε' αφτό για να μιν πέρνουμε το περαζμένο για μας για περαζμένο για τιν τάκσι, για περαζμένο για τις μάζες»¹⁾).

Ζερ τόρα, σίντροφι, ακόμα λίγα τέτια ντοχτρινέρσκι ελεμέντα ίνε στις γραμές-μας, πυ στην πολιτικί το ενιέυ μέτοπου πάντα κε παν-τού έχυνε στο νύ-τους μόνο στους κινδύνους. Γι' αφτός τους σιν-τρόφους όλο το ενιέυ μέτοπο—ίνε ένας σπλοσενί κίνδινος. Μα αφ-

1) ΛΕΝΙΝ, Ι πεδικί αρόστια το «αριστεριζμό» στον κομμυνιζμό, τομ, XXV, σελ. 202.

τό το σεχταριστικό «πριντσιπιάλνοστ» ίνε μόνο πολιτική μπεςπό-
μοστζνοστ μπροστά στις δυσκολίες τις άμεσις καθοδίγισις το πολέμι-
ζμου τον μαζόν.

Ο σεχταριζμός ιδιέτερα ίνε ι υπερτίμισι τις επαναστατι-
κότιτας τον μαζόν, ι υπερτίμισι το τέμπυ το γιαγαλάιμό-τους απτις
ποζίτσισ το ρεφορμιζμό, τα μαχανέματα το πέραζμου απτα δύσκολα
ετάπ κε απτα πολίπλοκα προβλίματα το κινίματος. Ι μέθοδες τις
καθοδίγισις τον μαζόν στιν πράξι πιχτά μεταλάχκινταν με τις
μέθοδες τις καθοδίγισις τις στενίς παρτίινι γρύπας. Ιποτιμότανε ι
δύναμι τις τραντιτσiónι είδεσις τον μαζόν με τις οργανόσις κε κα-
θοδιγίσις-τους, κε όταν ι μάζες αφτές τις ειδέσις άμαν δεν τις κό-
θανε, μ' αφτές άρχιζαν να φέρυντε έτσι απότομα (ρέζκο), τίλογα
κε με τος αντιδραστικούς καθοδιγιτές-τους. Έθγεναν απτο ίδιο καλόπι
ι ταχτική κε τα λόζουνγ για όλες τις χόρες, δεν πέρισκεσαν στο
ισάπ τις ιδιότιτες τις κονκρέτνι κατάστασις στιν κάθε χοριστί χόρα.
Παραγνόριζαν τιν ανάνκι το πιζματόδικυ πολέμιζμου μέσα στα
επλάχνα τις ίδιαις τις μάζας για τιν κατάχτιςι τις εμπιστοσίνις
τον μαζόν, περιφρονόσαν το πολέμιζμα για τα μερικά αρατέματα
τον εργατόν κε τι δουλιά στα ρεφορμιστικά προφροιά κε στις φα-
σιςτικές μαζικές οργανόσις. Ι πολιτική το ενιέυ μέτοπου πιχτά με-
ταλάχκιντον με γιμνά πριζίθ κε με οθόλετζόνι προπαγάντα.

Όχι λιγότερο πατζάριζαν κε ι σεχταριστικές υστανόδκες στο
σοστό μπέλιζμα τον ανθρώπον, στι διαπεδαγόγισι κε στο υστράιμι
τον κάδρον, πυ ίνε σινδεμένα με τις μάζες, πυ έχουν τιν
εμπιστοσίνι τον μαζόν, κάδρον πυ ίνε επαναστατικά θίντερτζανι κε
ντινκαιμένα στις τακσικές μάχες, πυ μπορόνε να σινδιάσουν (σοτίζ-
τάτ) τιν πραχτική πέρα τις μαζικίς δουλιές με τιν
πριντσιπιάλνι σταθερότητα το μπολσεβίκυ.

Ο σεχταριζμός έτσι σημαντικά στέγνισκε το όσφιο τον κομυ-
νιστικόν πάρτιον, δυσκόλεδε το πέραζμα τις αλιθινίς μαζικίς πολιτι-
κίς, πατζάριζε στι χρσιμοπίισι τον δυσκολιόν το τακσικό ντουσμάνυ
για το δινάμομα τον ποζίτсион το επαναστατικό κινίματος, πατζά-
ριζε στι δουλιά τις κατάχτισις τον πλκτιόν προλεταριακόν μαζόν
στι μαρέα τον κομμουνιστικόν πάρτιον.

Πολεμιζοντας λον αποφασιστικά για το κερίζομα κε για τιν
ιπερνίκισι τον στερνόν απομινάριον το αφτάρεσκυ σεχταριζμό, εμίς
πρέπι με όλα τα μέσα να δινάμοζουμε το σεχτλίχ-μας κε το πο-

λέμιζμα χαρσού στο δεκσιό οπορτυνισμό κε χαρσού σ' όλα-του τα κονκρέτι φανερόματα, έχοντας στο νύ-μας, ότι ο κίν-δυνός-του θα υσέβι όσο θα κσετιλίζετε το πλατί ενιέο μέτοπου. 'Αρ-τα ίνε τεντέτσιες, πυ κατεβάζυνε κάτω το ρόλο τις κομμουνιστικής πάρτιας στις γραμές του ενιέου μέτοπου κε στο υιόσιμο με τι σοσι-αλ-διμοκρατική ιδεολογία. Χριάζετε να μι ζμονόμε, ότι ι ταχτική του ενιέου μέτοπου ίνε μέθοδος του φανερό μπιλτράιμ του σοσιαλ-δι-μοκρατόν εργατόν στο ότι ίνε σοστί ι κομμουνιστική κε δεν ίνε σοστί ι ρεφορμιστική πολιτική, κε όχι υιόσιμο με τι σοσιαλ-διμοκρατική ιδεολογία κε πραχτική. Το επιτιχιμένο πολέμιζμα για το στέκιμο του ενιέου μέτοπου υποχρεοτικά αρατέβι παντοτινό πολέμιζμα μέσα στις γραμές-μας χαρσού στην τεντέντσια για το χαμίλομα του ρό-λου τις πάρτιας, χαρσού στις λεγαλιστικές αφαπάτες, χαρσού στην υστανόβκα για το στιχίνοςτ κε τον αφοτοματίζμό τίλογα στη δουλιά του λικθιντάριζμυ του φασιζμού, έτσι κε στο πέραζμα του ενιέου μέτοπου χαρσού στους λον μικρός κλονιζμός στο μομέντο τις αποφασιστικής δράσις.

«'Ινε χριζόμενο—μας μαθίζει ο σίντροφος Στάλιν—να μπο-ρί ι πάρτια στη δουλιά-τις να σινδιάζι το ανότατο πριντσιπιάλνοςτ (να μιν το ταράζετε με το σεχταριζμό!) με το μάξιμουμ τον σιν-δέξεον κε κοντάκτ με τις μάζες (να μιν το ταράζετε με το χδο-στιζμό), δίχος το οπίο δε θα μπορί ι πάρτια όχι μόνο να μαθίζει τις μάζες, μα κε να μαθένι απ'αφτές, όχι μόνο να οδιγάι τις μάζες κε να τις σικόνι ος το επίπεδο τις πάρτιας, μα κε να φυκρισκάτε τι φονί τον μαζόν κε να μαθένι τα ζοτικά-τους αρα-τέματα. ¹⁾»

Ι ΠΟΛΙΤΙΚΙ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ

Σίντροφι, ι ανάπτυξι του ενιέου μέτοπου του από κινύ πολέμι-ζμυ τον κομμουνιστικόν κε σοσιαλ-διμοκρατικόν εργατόν χαρσού στο φα-σιζμό κε στην επίθεσι του καπιτάλ βάλλι επίσης το ζίτιμα για

¹⁾ ΣΤΑΛΙΝ. Για τις περσπεκτίβες τις ΓΚΠ κε για τι μπολσε-βικοπίσι, «Πράβτα» № 27 απτις 3 του Φλεβάρι του 1925.

τιν πολιτικὴ ἐνότητι, γιὰ τὴν ἐνιέα μαζικὴ πολιτικὴ πάρτηα τις ἐργατικὴ τάξις. Ἡ σοσιαλ-δημοκράτης ἐργάτης ὅλο πολὺ ἐστὶν πέρα μαθένουνε, ὅτι τὸ πολέμῖμα χαρσὺ στὸν τακτικὸ ντυσμένον ἀρατέ-
θε ἐνιέα πολιτικὴ καθοδίζει, γιὰτὶ ἡ διτότητα τις καθοδίζεισὶς δισκο-
λέθι τὴν παραπέρα ἀνάπτεισιν καὶ τὸ δυνάμομα τὸ ἐνιέον πολέμῖμα
τις ἐργατικὴς τάξεις.

Τὰ συμφέροντα τοῦ τακτικὸ πολέμῖμα τοῦ προλεταριά-
του καὶ ἐπιτιχίες τις προλεταριακὴς ἐπανάστασις λέγουνε γιὰ
τὴν ἀνάγκη νὰ ἴνε ἐστὶν κάθε χώρα ἐνιέα πάρτηα τοῦ προλεταριάτου.
Νὰ κερδίσουμε αὐτό, ἐλπῖετ, δὲν ἴνε ἐτσί λαφρὸ καὶ ἀπλό. Αὐτό
θα ἀρατέθῃ πιζματόδικο δουλιὰ καὶ πολέμῖμα καὶ θα ἴνε κατ' ἀνάγκη
πολὺ γιὰ λίγο μακρὶ προτῆς. Ἡ κομμουνιστικὴ πάρτηα πρὲπι, θα-
σιζόμενες ἐστὶν ἐλκῆς (τιὰγα) τὸν ἐργατὸν, ποὺ υἱέθῃ γιὰ τὴν ἐνοσί τὸν
σοσιαλ-δημοκρατικὸν πάρτιον γιὰ τὸν χωριστὸν ὁργανόσεον με τις
κομμουνιστικὴς πάρτηες, νὰ πάρουνε δυνάτῃ καὶ πιστιματικὰ στὰ χέρια-
τους τὴν ἰνιτσιατίθα ἐστὶν ἰπόθεσι αὐτὶς τις ἐνοσίς. Ἡ ἰπόθε-
σι τις ἐνοσίς τὸν δυνάμεον τις ἐργατικὴς τάξις ε' ἐνιέα
ἐπαναστατικὴ προλεταριακὴ πάρτηα ἐστὶν ὁμῆντο, ὅταν τὸ ντυνιάτικο
ἐργατικὸ κίνημα μπένι ἐστὶν περίοδο τοῦ λικθιντάρῖμα τοῦ ρασκόλ, —
ἴνε δὲ ἡ κί-μας ἰπόθεσι, ἴνε ἰπόθεσι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Ἰντερνατσιονάλ.

Μὰ ἀν γιὰ τὸ στέκσιμο τὸ ἐνιέον μέτοπον τὸν κομμουνιστικὸν
καὶ σοσιαλ-δημοκρατικὸν πάρτιον θα εἶναι τὸ υἱέσιμα γιὰ τὸ πολέ-
μῖμα χαρσὺ ἐστὶν φασιζμό, ἐστὶν ἐπίθεσι τοῦ καπιτάλ καὶ τοῦ ντυχὺς,
τότῃς ἡ διμύργισι τις πολιτικὴς ἐνότητας μπορὶ νὰ νύσχετε μόνον
πάνον ἐστὶν θάσι μίας γράδας ὁριζμένον ὅρον πριντσιπιάλνι χαραχτήρα.
Αὐτὶ ἡ ἐνοσί μπορὶ νὰ νύσχετε μόνον,

ΠΡΟΤΟ με τὸν ὅρο (υἱλόθιε) τις πλέριας ἀνεξαρτισίας ἀπ-
τι μπορζουαζία καὶ τὸ πλέριον χόριζμα τὸ εἰνασπιζμό τις σοσιαλ-δι-
μοκρατίας με τὴν μπορζουαζία,

ΔΕΥΤΕΡΟ, με τὸν ὅρο τις προκαταρχτικὴς πραγματοποιήσεως
τις ἐνότητας τις δράσεις,

ΤΡΙΤΟ, με τὸν ὅρο τις ἀναγγόρις τις ἀνάγκης τοῦ ἐπανα-
στατικοῦ νκρέμῖμα τις κηριαρχίας τις μπορζουαζίας καὶ τὸ στέκσιμο
τις διχτατορίας τοῦ προλεταριάτου με τὴν φόρμα τὸν σοδιέτ,

ΤΕΤΑΡΤΟ, με τὸν ὅρο τις ἀρνήσεις ἀπτιν ἰποστήριξις τις
μπορζουαζίας-τους ἐστὶν ἡμπεριαλιστικὸ ντυχὺς,

τις μπουρζουαζίας κε το στέκσιμο τις διχτατορίας το προλεταριάτου με τι φόρμα τις σοβιετικές εκουσίας;

Γιατί ι πέρα τις νίκης τις μεγάλης Οχτοβριανής επανάστασης από μια μαρέα, κε απ' άλι —τα πικρά μαθήματα τις Γερμανίας, Αφστρίας κε Ισπανίας ε'όλι τι μεταπολεμική περίοδο γιανικιέν έδixαν, ότι ι νίχι το προλεταριάτου μπορί να νιστί μόνο με το επαναστατικό νκρέμιζμα τις μπουρζουαζίας κε, ότι ι μπουρζουαζία κι' άλλο γλίγορα θα φυχκίζι το εργατικό κίνημα σε γιαιλό έρατος, παρά θα αφίνι στο προλεταριάτο σγλασσιμένα να στέκσι το σοσιαλιζμό. Ι πέρα τις Οχτοβριανής επανάστασης οιοφάνερα έδixε, ότι το βασικό περιεχόμενο τις προλεταριακής επανάστασης ίνε το ζίτιμα για τιν προλεταριακή διχτατορία, πυ έχι σκοπό να πνίκσι τιν αντίστασι τον νκρεμιζμένον εκμεταλεφτόν, να οπλίσι τιν επανάστασι για το πολέμιζμα χαρσσύ στον ιμπεριαλιζμό κε να φέρι τιν επανάστασι στην πλέρια νίχι το σοσιαλιζμό. Για να πραγματοποιήσουμε τι διχτατορία το προλεταριάτου εα διχτατορία τις καταπλιχτικές πλιοπσιφίας πάνω στι μιδαμινί μιοπσιφία (νιτζτόζζινι μένσινσντό) πας τυς εκμεταλεφτές,—κε μόνο σαν τέτια αφτί μπορί-πά να πραγματοποιηθί,—γι' αφτό χριάζυντε τα σοβιέτ, πυ να χαπατέθυνε όλα τα στρόματα τις εργατικής τάξης, τις βασικές μάξες τον χοριατόν κε τον άλλον δουλεφτάδον, δίχος το γνέφιζμα τον οπίον, δίχος το μπάσιμο τον οπίον στο μέτοπο το επαναστατικό πολέμιζμο δε θα μπορί να δυναμόσι ι νίχι το προλεταριάτου.

Γιατί όρος τις πολιτικής ενότιτας ίνε ι άρνισι απτιν υποστήρικσι τις μπουρζουαζίας στο ιμπεριαλιστικό ντυχύς;

Γιατί ι μπουρζουαζία κάνι το ιμπεριαλιστικό ντυχύς για τυς αρπαχτικούς-τις σκοπύς χαρσσύ στα συμφέροντα τις καταπλιχτικής πλιοπσιφίας τον λαόν, μ'όπιο σκέπαζμα κι'αν νίςσκετε αφτό το ντυχύς. Γιατί όλι ι ιμπεριαλιστές σινδιάζουν με το πιστόδικο (λιχοράντοτζινι) έτίμαζμα το ντυχύς το λον μεγάλο δινάμομα τις εκμετάλεπσις κε καταπίεσις τον δουλεφτάδον μέσα στι χώρα. Ι υποστήρικσι τις μπουρζουαζίας σε τέτιο ντυχύς σιμένι προδοσία στα συμφέροντα τις χώρας κε στι ντυνιάτικι εργατική τάξι.

Γιατί τέλος όρος τις ενότιτας ίνε ι οργάνοσι τις πάρτιας πάνω στι βάσι το δημοκρατικό τσεντραλιζμό;

Γιατί μόνο ι πάρτια, πυ ίνε οργανομένη πάνω στι βάσι το δημοκρατικό τσεντραλιζμό, μπορί να εκσασφαλίσι τιν ενότιτα τις λεφτεριάς κε δράσις, μπορί να φέρι το προλεταριάτο στι νίχι πά-

νο στι μπουρζουαζία, πυ έχι τόσο ισχυρό όπλο, σαν το τσεντραλι-ζόβανι κρατικό απαράτ. Ι εφαρμογή τυ πρίντσιπ τυ δημοκρατικό τσεντραλιζμό ντινκαέφτικε στι φουερί ιστορική εκσέτασι πάνο στιν πίρα τις ροσικίς μπολσεβέικικις πάρτιας τυ Λένιν—Στάλιν.

Νε, σύντροφι, εμίσ ίμαστε για τιν ενιέα μαζικί πολιτικί πάρ-τια τις εργατικίς τάξεις. Μα απ' εδό έχυμε ανάνκι, τίλογα λέγι ο σύντροφος Στάλιν,

«από πάρτια μαχιτικί, από πάρτια επαναστατικί, πυ ίνε όσο χριάζετε τολμυρί για να πάγι τυς προλετάριυς στο πο-λέμιζμα για τιν εκσυσία, πυ ίνε όσο χριάζετε όπιτιν για να κσε-διαλίσι τις πολίπλοκες σινθίκες τις επαναστατικίς κατάστασις, κε πυ ίνε όσο χριάζετε έφστροφι (γίμπκι), για να περνάι αβλάχ από όλυς κε τυς λυγάς-λυγάς ιφάλυς στι στράτα για το σκοπό.»

Νά γιατί χριάζετε να πετίχυμε τιν πολιτικί ένοσι πάνο στι θάσι τον διγμένον όρον.

Εμίσ ίμαστε για τιν πολιτικί ενότιτα τις εργατικίς τάξεις! Γι' αφτό εμίσ ίμαστε έτιμι λον ζλιχτά να έχυμε αγιαχταςζλίχ μ'όλυς τυς σοσιαλ-δημοκράτες, πυ ίνε για το ενιέο μέτοπο κε αλι-θινά υποστηρίζυνε τιν ένοσι με τις διγμένες αρχές. Μα μόνο γιατί εμίσ ίμαστε για τιν ένοσι θα πολεμίζυμε αποφασιστικά χαρσσύ ε' όλυς τυς «αριστερύς» διμαγογύς, πυ μαγανέδυνε να χρισιμοπίςυνε τιν απαγοίτεπσι τον σοσιαλ-δημοκρατόν εργατόν για τι διμιόργισι κενόργιον σοσιαλιστικόν πάρτιον γιά ιντερνατσιονάλον, πυ να ίνε πελιμένα χαρσσύ στο κομμουνιστικό λίνιμα κε έτσι να θαθένυνε το ραγκόλ τις εργατικίς τάξεις.

Εμίσ χερετίζυμε το μαγανάιμο, πυ υσέδι ανάμεσα' στους σο-σιαλ-δημοκράτες εργάτες, για το ενιέο μέτοπο με τυς κομμουνιστές. Σ'αφτό το φάκτο εμίσ ντρανόμε όσιμο τις επαναστατικίς-τυς σινθί-δισις κε τιν αρχί τυ χάσιμου το ραγκόλ τις εργατικίς τάξεις. Με-τρόντας, ότι ι ενότιτα τις δράσις ίνε ναστοιιάτελνι ανάνκι κε ι λον αλιθινί στράτα ιστι διμιόργισι κε τιν πολιτικί ενότιτα τυ προλετα-ριάτου, εμίσ λέγυμε για το ετίμαζμα τυ Κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ κε τον σέχτσιόν-το ν'αρχίςυν διαπραγματέπσις (περεγοβόρι) με το ΙΙ Ιντερνατσιονάλ κε τις σέχτσιές-το για το στέχσιμο τις ενοτιτας τις εργατικις τάξεις στο πολέμιζμα χαρσσύ στιν επίθεσι τυ καπι-τάλ, χαρσσύ στο φασιζμό κε στιν απιλί (υγρόζι) τυ ιμπεριαλιστικού ντοχύς. (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

ΣΙΜΠΕΡΑΖΜΑ

Σίντροφι!

Εγώ τελιόνο τιν έχθεςί-μυ. Τίλογα ντρανάτε, πέρνοντας στο ισάπ τιν κατάστασι, πυ μεταλόχτε απ'τον κερό τυ VI κονκρέσυ, τα μαθίματα τυ πολέμιζμυ-μας κε βασιζόμενι πάνο στο θαθμό τις κονσολιντάτσιας τον πάρτιόν-μας, πυ τιν πετίχαμε άρτα, εμís τόρα κε νύργια βάλυμε ένα γράδα ζιτίματα κε λον σιφτέ το ζίτιμα για το ενιέο μέτοπο κε για το πόρεμο με τι σοσιαλ-διμοκρατία, με τα ρεφορμιστικά προφσοιύζ κε τις άλες μαζικές οργανόσις.

Βρίσκυντε αχιλτάρ, πυ ε' αφτά όλα τυς φέιετε ιποχόρις (οτςτυπλένιε) απτις πριντςιπιάλνι-μας ποζίτςιες, κάπιο κλόσιμο στα δεκσιά απ'τι γραμί τυ μπολςσεβιζμύ. Πός-πα κι! Το πιναζμένο ορνίθι, λέγυνε σε μας στι Βουλγαρία, πάντα-πα στο όνιρό-τυ κεχρί ντρανά. (ΓΕΛΑΜΟ, ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ)

Ας νυνίζυνε έτσι αφτά τα πολιτικά ορνίθια. (ΓΕΛΑΜΟ, ΘΙΕΛΟΔΙΚΑ ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Γι' αφτό εμís λίγο νυνίζυμε. Σε μας ίνε σοδαρό, σοστά να μαθένυνε ι πάρτιές-μας κε ι πλατιές μάζες όλυ τυ ντυνιά, τί εμís θέλυμε να πετίχυμε.

Εμís δε θα ίμασταν ρεβολιυτςιόνι μαρκςιςτές λενινιςτές, άκςυ (ντοστόινι) μαθιτές τυ Μαρκς-Ένκελς-Λένιν-Στάλιν, αν εμís δε θα αναδιοργανόναμε τίλογα χριάζετε τιν πολιτικί-μας κε τιν ταχτικί-μας σύμφωνα με τι σιτυάτςια, πυ μεταλάχτε, κε τα κυτζαρέματα πυ νίςσκυντε στο ντυνιάτικο εργατικό κίνιμα.

Εμís δε θα ίμασταν αλιθινί επαναστάτες, αν δε θα μαθένιςκαμε πας θαφτί-μας τιν πέρα κε πας τιν πέρα τον μαζόν.

Εμís γιρέδυμε να εκσορμόνε κε να δρυν (ντςίςτβοδαλι) ι πάρτιές-μας σαν αλιθινές πολιτικές πάρτιες τις εργατικές τάκςις στις καπιταλιστικές χόρες, να πέζυνε αλιθινά το ρόλο πολιτικό φάκτορ στο ζιςιμο τις χόρας-τυς να περάζυνε πάντα-πα δραστήρια μπολςσεβιχικι μαζικί

πολιτική και να μην περιορίζοντε με μια προπαγάντα και κριτική και με γιγνές
εχλίσες (πριζιό) στο πολέμισμό για την προλεταριακή δικτατορία.

Εμείς ίμαστε ντυσμένοι το τίλογο κι' αν ίνε-πα σχηματίζνοστ.

Εμείς γιρέθυμε να πέρνουμε στο ισάπ την κονκρέτι κατάσταση πότες
κι' αν ίνε-πα και στον κάθε δομένο τόπο, και να μιθύρουμε με ορι-
ζμένο καλύπι παντό και πάντα, να μι ζμονύμε, ότι στις λυ-
γας-λυγας συνθήκες ι ποζίτσια τον κομμουνιστόν δε μπορί να ίνε
ΙΔΙΑ.

Εμείς γιρέθυμε να πέρνουμε νιφάλια (τρέζβο) στο ισάπ όλα
τα ετάπ στην ανάπτυξι του τακσικού πολέμισμού και στο όσιμο τις
τακσικές συνίδισης τον ίδιον τον μαζόν, να μπορούμε να θρίσκουμε και
να λίνουμε στο κάθε ετάπ τα κονκρέτ νι καθίκοντα το επανα-
στατικό κίνηματος, που τεριάζουνα σ' αφτό το ετάπ.

Εμείς γιρέθυμε να έθρουμε κινί γλόσσα με τις λον πλατιές μάζες
για το πολέμισμό χαρσσύ στον τακσικό ντυσμένο, να έθρουμε τις
στράτες για το τελιοτικό χάσιμο τις απομόνοσις του επαναστατικού
αθανγάρτ απ' τις μάζες του προλεταριάτου και όλον τον δουλεφτάδον,
έτσι και για το χάσιμο τις ροκοδοί απομόνοσις τις εργατικές τάξεις
απ' τους φυσικούς-τις σοιύζνικους στο πολέμισμό χαρσσύ στι μπουρζουα-
ζία, χαρσσύ στο φασισμό.

Εμείς γιρέθυμε να τραθίκουμε στο επαναστατικό τακσικό πολέ-
μισμό όλο και πιο πλατιές μάζες και να τις φέρουμε στην προλετα-
ριακή επανάστασι, κσεκινόντας απ' τα ζοτικά σιμφέροντα και τις
ανάγκες και πάνο στι θάσι τις πίρας-τους.

Εμείς γιρέθυμε με το παράδιγμα τον δοκσαζμένον-μας ρόσον
μπολσεβέδικον, με το παράδιγμα τις εμπρολάτικις πάρτιας του Κομμυ-
νιστικού Ιντερνατσιονάλ—τις κομμουνιστικίς πάρτιας τις Σοβιετικίς Ένω-
σις να συνδιάσουμε τον επαναστατικό ιροισμό τον γερμανόν ισπανόν,
αφστριακόν και άλλον κομμουνιστόν με τον αλιθινό επαναστατικό ρεαλισμό
και να μπιτραέσουμε με τα στερνά απομινάρια τις σχολαστικίς φα-
σαρίας (συετνί) λόρια στα σοβαρά πολιτικά ζιτίματα.

Εμείς γιρέθυμε απ' όλες τις μαρέες-πα να οπλίζουμε τις πάρ-
τιές-μας για το λίσιμο τον λον πολύπλοκον πολιτικόν καθικόντον,
που στέκοντε έμπρο-τους. Γι' αφτό όλο και πιο απσιλά πρέπι να σιχόνουμε
το θεωρητικό-τους επίπεδο, να τις διαπεδαγογύμε με το πνέδμα το
ζοντανό μαρκσιζμό-λενινισμό, και όχι το πεθαμένο ντοκτρινέρστου.

Εμείς γιρέβουμε να κσεριζόσουμε απ' τις γραμές-μας τον αφτά-
ρεσκο σεχταριζμό, που λονσιφτέ φράζι (ζαγοράζζιθαετ) τι στράτα-
μας στις μάξες κε πατζαρίζι στο πέραζμα τις γνίσιαςμπολσεβίτικίς
μαζικίς πολιτικίς. Εμείς γιρέβουμε μ' όλα τα μέσα να δυναμόσουμε
το πολέμιζμα χαρσσύ ε' όλα τα κονκρέτνι φανερόματα του δεκσιζ
οπορτυνιζμού, πέρνοντας στο ιζάπ, ότι ο κίνδυνος απ' αφτί τι μα-
ρέα θα υςέβι ταμάμ εστιν πραχτικί του πέραζμου τις μαζικίς-μας
πολιτικίς κε του πολέμιζμου.

Εμείς γιρέβουμε να πέρνυνε κε να ιςλιτρέβυνε στον κερό
κομμουνιστές σε κάθε χώρα όλα τα μαθίματα απ' τι δαφτί-τους
πίρα σαν επαναστατικό αδανγάρτ του προλεταριάτου. Εμείς γιρέβουμε,
να μάθουν να γιαλταέβυνε αφτί στα θιελόδικα νερά του τακσικό πο-
λέμιζμου όσο μπορόνε γλιγορότερα, κε να μιν απομένυνε στην όχτι
(μπέρεγ) σαν παρατιριτές (ναμπλιυντάτελι) κε ρεγιστράτορι τον κιμάτον,
που τρέχυν, φιλάγοντας να έρτι ο καλός κερός (ΧΙΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Νά τί γιρέβουμε εμείς!

Κε εμείς γιρέβουμε όλα αφτά, γιατί μόνο με τέτιο τρόπο
εργατικί τάκσι επικεφαλίς όλον τον δουλεφτάδον, σισπιρονόμενι σε
μιλιόνι επαναστατικί άρμια, που τιν καθοδιγái το Κομμουνιστικό Ιν-
τερνατσιογάλ, κε έχοντας τέτιο μεγάλο, σοφό τιμονιέρι (μόντρι
κόρμτζι), σαν τον αρχιγό-μας σίντροφο Στάλιν (θιελόδικα χιρο-
κροτίματα), θα μπορέσι στα σίγυρα να εχτελέσι τιν ιςτορικί-τις
μίσια — να φαλί απ' τον πάτο το φασιζμό κε αντάμα μ' αφτό τον
καπιταλιζμό!

(Όλι ι ζάλα σικόνετε κε κάνι στο σιν. Διμιτρόφ θιελόδικι
οδάτσια. Απ' όλες τις μαρέες σε λυγάς-λυγάς γλόσες ακούντε νταύ-
σσα τον ντελεγάτον: «Ζίτο, ζίτο ο σίντροφος Διμιτρόφ!»

Ιςχιρό τραγούδιμα του «INTERNATIONALE» ε' όλες τις
γλόσες του ντυνιά. Πάλι μπόρα χιροκροτιμάτον.

Νταύσσα: «Ζίτο ο σίντροφος Στάλιν, ζίτο ο σίντροφος Διμι-
τρόφ!»

Νταύσσα: «Στο σίντροφο Διμιτρόφ, στο σιμεοφόρο τις Κομιντέρνας,
μπολσεβίτικο χερετιζμό!»

Νταύσς στι βουλγαρική γλώσσα: «Στο σίντροφο Διμιτρόφ, στον
ηρωικό αγωνιστή το Κομμουνιστικό Ιντερνατσιονάλ χαρσσύ στο φασιζμό,
ζίτο!»

Ι ντελεγάτσκιες τραγουδύνε τα επαναστατικά-τους τραγούδια: το
ιταλικό—«ΝΙΑΝΤΙΕΡΑ ΡΟΣΑ», το πόλσκι—«ΣΤΙΣ ΜΠΑΡΙ-
ΚΑΝΤΕΣ», το γαλικό—«ΚΑΡΜΑΝΙΟΛΑ», το γερμανικό «ΚΟ-
ΚΙΝΟ ΒΕΝΤΙΝΚ», το κινέζικο—«ΜΑΡΣΣ ΤΙΣ ΚΙΝΕΖΙΚΙΣ
ΚΟΚΙΝΙΣ ΑΡΜΙΑΣ».).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ Κ' Ι ΕΡΓΑΤΙΚΙ ΤΑΚΣΙ ————— 7—30

Ο τακσικός χαραχτίρας τυ φασιζμού ————— 10

Τί φέρι στις μάζες ο φασιζμός πυ νίκισε ————— 15

Ζερ ίνε αναπόφευχτι ι νίκι τυ φασιζμού; ————— 19

Ο φασιζμός ίνε άγρια, μα όχι σταθερί
εχσυσία ————— 26

II. ΤΟ ΕΝΙΕΟ ΦΡΟΝΤΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙ- ΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ————— 31—84

Ι σημασία τυ ενιέυ φρόντυ ————— 33

Για τα κιριότερα αργυμένα τον προτίδνικον
τυ ενιέυ φρόντυ ————— 35

Το περιεχόμενο κε ι φόρμες τυ ενιέυ φρόντυ ————— 38

Για το αντιφασιστικό λαικό φρόντο ————— 41

Τα κεντρικά ζιτίματα τυ ενιέυ φρόντυ στις
χοριστές χόρες. ————— 43

α) Ενομένες Πολιτίες τις Αμερικίς ————— 43

β) Αγκλία ————— 45

γ) Γαλία ————— 47

Το ενιέο φρόντο κε ι μαζικές φασιστικές
οργανόσις ————— 50

Το ενιέο φρόντο στις χόρες, όπου ι σοσιαλ-
διμοκράτες ίνε στην κιθέρνισι ————— 55

Το πολέμizμα για την προφzοιύζνι ενότιτα	61
Το ενιέο φρόντο κε ι γιαzslάρι	66
Το ενιέο φρόντο κε ι γινέκεz	69
Το αντιμπεριαλιστικό ενιέο φρόντο	70
Για την κибέρνιzι του ενιέου φρόντου	72
Για το ιδεολογικό πολέμizμα χαρzzύ στο φαςιζμό	79

III. ΤΟ ΔΙΝΑΜΟΜΑ ΤΟΝ ΚΟΜΠΑΡΤΙΟΝ ΚΕ ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΖΜΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΟΛΙ- ΤΙΚΙ ΕΝΟΤΙΤΑ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ

Το δινάμομα τον κομунιστικόν πάρτιον	85—9
Ι πολιτική ενότιτα τις εργατικές τάκεz	87
Συμπέραζμα	91
	97

У. 1926
АНТ № 141
ПОЛЗОН Д.

ТІМІ—60 коп.
ЦЕНА—60 коп.

36-2914

D 3
3292